ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1478

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53 Τηλ. 8-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
28
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7. ὥ. 35 λ. Δύσις ἡλ. 5 ὥ. 41 λ.
ΕΦΡΑΙΜ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 16.5, ἐλαχ. 11.2. Ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: νότιον Ἰόνιον, Αἰγαῖον, Κρητικὸν τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 762.1

ΠΡΟΣ ΜΕΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ πρώτη συνεδρίασις τῆς Διασκέψεως τοῦ ἀφοπλισμοῦ δὲν ἐγένετο κἂν ἀντιληπτὴ ἀπὸ τὸ κοινὸν τοῦ Λονδίνου. Ὀλίγοι περίεργοι ἐπερίμεναν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἀνακτόρων τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου. Ὁ κ. Μακντόναλντ ἔφθασε πρῶτος καὶ ὑπεδέχθη τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἄλλων ἐθνῶν, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὰς θέσεις των εἰς τὴν κυκλικὴν τράπεζαν. Κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν, οἱ ἀντιπρόσωποι ἐξέφρασαν τὰς ἀπόψεις των, πλὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀγγλικῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν ὅτι δὲν θὰ ὑποβάλουν γενικὴν ἔκθεσιν.

Πρῶτος ὡμίλησεν ὁ κ. Ταρντιὲ ἐκθέσας τὰς γαλλικὰς ἀπόψεις. Κατὰ τὸν Γάλλον πρωθυπουργόν, αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι τῶν ναυτικῶν Δυνάμεων καθορίζονται ἀπὸ γεωγραφικά, οἰκονομικὰ καὶ στρατιωτικὰ δεδομένα. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ τῶν ἐγγυήσεων τὰς ὁποίας αἱ συνθῆκαι αὗται περιλαμβάνουν, ὁ ρόλος τοῦ ναυτικοῦ εἶνε τριπλοῦς. Συνίσταται: 1ον) Εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης τοῦ κράτους καὶ τῶν ἀποικιῶν του. 2ον) Εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ ἕνα σύνδεσμον μεταξὺ τοῦ Μητροπολιτικοῦ κράτους καὶ τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξωτερικῶν ἐδαφῶν τῶν ὁποίων ἔχει ἀναλάβει τὴν διοίκησιν. 3ον) Εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐν παντὶ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν γραμμῶν συγκοινωνίας τῶν ἀναγκαιουσῶν εἰς τὴν ἐθνικὴν ζωήν».

Ὁ κ. Ταρντιὲ ἀνέλυσε λοιπὸν τὰ τρία αὐτὰ κεφάλαια τῶν γαλλικῶν ἀναγκῶν.

Μετὰ τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν ὡμίλησεν ὁ κ. Μακντόναλντ. Ἡ Ἀγγλία, εἶπεν, εἶνε μικρὰ νῆσος ποὺ δὲν δύναται νὰ προμηθεύσῃ τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὰς ἀγορὰς της καὶ τὸν πληθυσμόν της. Ὁ στόλος μας λοιπὸν δὲν εἶνε πρόβλημα ἰσχύος ἀλλὰ ζωῆς. Ἡ Αὐτοκρατορία μας δὲν σύγκειται ἀπὸ πολλὰς ἀποικίας ἀλλὰ ἀπὸ τὰ μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας τὰ ὁποῖα ἔχομεν καθῆκον νὰ διατηρήσωμεν ἡνωμένα. 2ον) Αἱ ναυτικαί μας δυνάμεις διαιροῦνται εἰς τρεῖς κυρίας ὁμάδας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀσφαλείας. Εἶνε ἀδύνατον νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς μίαν μόνον ὁμάδα. 3ον) «Ἡ θάλασσα εἶνε τὸ ἔδαφός μας». Ἐὰν ἀποκλεισθῶμεν ἀπὸ θαλάσσης εἴμεθα ἀποκεκλεισμένοι παντοῦ. Θέλομεν λοιπὸν νὰ μᾶς δώσουν τὰ ἄλλα ἔθνη τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἀποκλείσουν οἱ στόλοι ἄλλων χωρῶν καὶ ὅτι θὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὁποίας ἔχομεν ἀνάγκην.

Μετὰ τὸν κ. Μακντόναλντ, ἀνέπτυξε τὰς ἰταλικὰς ἀπόψεις ὁ κ. Γκράντι. Οἱ ἐξοπλισμοί, εἶπε, πρέπει νὰ μειωθοῦν κατὰ τὸ δυνατὸν ὅριον εἰς τὴν ἄμυναν ἑκάστης χώρας. Ἡ ἀσφάλεια πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἡ θάλασσα εἶνε ἡ ζωή μας. Ἔχομεν παγκόσμια συμφέροντα. Ἡ Ἰταλία νομίζει ὅτι οἱ ναυτικοί της ἐξοπλισμοὶ πρέπει νὰ περιορισθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον καὶ πάντως δὲν πρέπει νὰ εἶνε κατώτεροι πάσης ἄλλης εὐρωπαϊκῆς Δυνάμεως.

Καὶ μετὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰαπωνίας, κράτους συγκειμένου ἐκ νήσων, ἡ πρώτη συνεδρία ἐλύθη καὶ ἤρχισαν τὴν ἐπομένην αἱ ἰδιαίτεραι συσκέψεις. Ἐπὶ ποίων ὅμως βάσεων θὰ διεξαχθῇ ἡ συζήτησις; Ἀκόμη δὲν καθωρίσθη. Οἱ Γάλλοι ἐπιμένουν νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παλαιοῦ των ὑπομνήματος. Ἀλλὰ οἱ Ἄγγλοι δὲν συμφωνοῦν. Αὐτὴν τὴν πρώτην λύσιν θὰ ἀναζητήσουν αὔριον οἱ ἀντιπρόσωποι. Καὶ ἡ Διάσκεψις θὰ συνεχίσῃ κατόπιν μὲ ἠρεμίαν τὰς μακροχρονίους ἐργασίας της.

Ἡ ζωὴ ἔξω

Τὸ Βιεννέζικο Καρναβάλι

Οἱ Αὐστριακοὶ θέλουν νὰ ἀλλάξουν ὅλες τὶς μόδες.—Ἄνδρες μὲ μουστάκι ἀλὰ Φαιρμπάνκ καὶ μπαρμπετίνες ἀγγιστρωτές.—Γυναῖκες μὲ περροῦκες

ΒΙΕΝΝΗ, Ἰανουάριος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου). — Ἡ Βιέννη εἶναι ἡ πόλις τῆς Εὐρώπης, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχει παγιωθῆ ἡ φήμη τῶν μεγάλων διασκεδάσεων. Καὶ ἡ Βιέννη ἑτοιμάζεται διὰ τὴν ἀποκρηά. Ἡ ἀποκρηὰ ὅμως εἶναι κάτι σοβαρὸν διὰ τὴν Βιέννην. Ὄχι διότι λείπει ἡ εὐθυμία, ἀλλὰ διότι ὅλαι αἱ προετοιμασίαι γίνονται μὲ κάθε σοβαρότητα ἀπὸ τὸν κόσμον ποὺ διψᾷ γιὰ γλέντια καὶ ἀπὸ τὸν κόσμον ποὺ ἔχει νὰ κερδίσῃ πολλὰ ἀπὸ τὶς γιορτές. Θέατρα, καφενεῖα, νυκτερινὰ κέντρα, κουρεῖα, καταστήματα μόδας καὶ ἄλλοι πωληταὶ ποικιλωνύμων ἀντικειμένων περιμένουν νὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ τοῦ Καρναβαλιοῦ γιὰ νὰ πλημμυρίσῃ ἡ πρωτεύουσα ἀπὸ ἐπαρχιῶτες καὶ ξένους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀφήσουν τὰ χρήματά των καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἑορτῶν.

Τὸ πρόγραμμα ποὺ ἐδημοσίευσεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Καρναβαλιοῦ, περιλαμβάνει ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν ἑορτὰς ποὺ ἔχουν ὀργανωθῆ. Ἡ Βιέννη πρόκειται νὰ ἐπιδείξῃ ὅλον τὸν φαντασμαγορικόν της πλοῦτον καὶ ὅλα της τὰ μέσα διασκεδάσεως καὶ γλεντιοῦ. Οἱ χοροὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ παγιώσουν τὴν φήμην τῆς αὐστριακῆς πρωτευούσης.

Ὁ τύπος καθημερινῶς σχολιάζει τὰς λεπτομερείας τῶν ἑορτῶν καὶ ἀπὸ τὰς λεπτομερείας αὐτὰς γίνεται ἀντιληπτὴ ἡ σοβαρότης ποὺ ἀποδίδεται εἰς τὰς προετοιμασίας. Μία λεπτομέρεια εἶναι λ. χ. ἡ κόμμωσις τῶν κυριῶν. Πῶς πρέπει νὰ κτενισθοῦν διὰ νὰ εἶναι ἄξιαι τῆς ἀποστολῆς των εἰς τὴν κομψότητα καὶ τὴν ὡραιότητα. Καὶ πῶς θὰ ντυθοῦν καὶ θὰ κτενισθοῦν οἱ ἄνδρες ποὺ ἐπιδιώκουν ν' ἀρέσουν εἰς τὰς κυρίας; Εἰς τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἀπήντησε τὸ συνδικᾶτον τῶν κουρέων, κατόπιν μιᾶς γενικῆς συνελεύσεως. Τὸ ἀνακοινωθὲν τῶν κουρέων ἐπιτάσσει πράγματα καταπληκτικά. Ὁ κόσμος δὲν τὸ ἀντελήφθη ἀκόμη, ἀλλὰ φαίνεται πῶς ἐπανήλθαμεν εἰς τὴν μόδαν τῶν μουστακιῶν. Πρόκειται γιὰ μικρὰ μουστάκια, ὅπως τοῦ Ἀδόλφου Μανζοῦ ἢ τοῦ Ντούγκλας Φαιρμπάνκ. Ἀλλὰ εἶναι τῆς μόδας καὶ ἡ μπαρμπετίνες, μικρὲς καὶ λυγισμένες εἰς σχῆμα κόματος, ὅπως ἐκεῖνες ποὺ ἐτρέλλαναν τὶς Γκρέτχεν τοῦ περασμένου αἰῶνος. Καὶ δὲν σταματοῦν ἐδῶ αἱ νέαι ἀπαιτήσεις. Ἄκουσον, ἄκουσον! Τὰ μαλλιὰ τῶν κοσμικῶν νέων θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν νέαν μέθοδον τῶν ὀντουλασιὸν καὶ θὰ εἶναι κυματιστὰ ἀλλὰ καὶ γυαλιστερά.. Ὁ Δὸν Ζουὰν τελειοποιεῖται.

Ὅσον διὰ τὴν γυναικείαν μόδαν, αὐτὴ πλέον εἶναι πολὺ περισσότερον περίπλοκος καὶ ἀπαιτεῖ δύο παρουσιάσεις. Μίαν τῆς ἡμέρας καὶ μίαν τῆς νυκτός. Καὶ ἐπειδὴ τὰ νέα φορέματα εἶναι μακρυά, δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν νέαν κόμμωσιν τῶν κοντῶν μαλλιῶν. Ὅλη λοιπὸν ἡ τέχνη τοῦ κομμωτοῦ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐφαρμόσῃ διάφορες περροῦκες καὶ διάφορες τεχνητὲς κοτσιδίτσες ποὺ θὰ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν τῶν μακρυῶν μαλλιῶν στὶς βραδυνὲς ἐμφανίσεις.

Ἄλλη ὑπόθεσις τὸ φράκο καὶ τὸ σμόκιν. Ἡ Βιέννη θέλει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Καρναβαλιοῦ νὰ λύσῃ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς κομψότητος καὶ νὰ καταλάβῃ τὰ σκῆπτρα τῶν κοσμικῶν ἐμφανίσεων. Τὸ Βιεννέζικο Καρναβάλι θὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἐκπλήξεις.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρέ)

Τὸ μέγα σχέδιον τοῦ κ. Βενιζέλου: "Λαμπρὰ φαντασίωσις χωρὶς πρακτικὴν ἀξίαν„

Ἦτο γνωστὸν ἐν Ἀθήναις, ὅτι ἡ Βουλγαρία εἶχε συνδέσει τὴν τύχην της μὲ τὴν Γερμανίαν. Καὶ ὁ Ντὲ Μαρζερί, ὁ διευθυντὴς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, εἶπεν ἐν τούτοις εἰς τὸ Βορδὼ πρὸς τὸν κ. Ρωμάνον, ὅτι «ἡ Βουλγαρία ἦτο ὁ πολιτικὸς ἄξων τῶν Βαλκανίων». Τοὐλάχιστον ὑπῆρξεν ἡ Βουλγαρία ἐπὶ μακρόν, παρ' ὅλα τὰ συμβάντα, παρὰ τὸ προφανὲς τοῦ πράγματος ὁ ἄξων τῆς πολιτικῆς τῆς Συνεννοήσεως εἰς τὰ Βαλκάνια.

Καὶ ἡ Ἑλλάς; Καὶ ἡ Σερβία;

***

Γιὰ τὴν ὥραν, δὲν ἐσκέπτοντο περαιτέρω. Διότι ἡ Σερβία ὁλομόναχη ἀντιμετώπισε λαμπρὰ τὴν περίστασιν. Κατήνεγκε κατὰ τῆς αὐστριακῆς ἐκστρατείας τοῦ «συγυρίσματος» συγύρισμα παραδειγματικόν, ὅσον καὶ δίκαιον, καὶ ὁ Βασιλεὺς Πέτρος ἠδυνήθη νὰ ἐπιστρέψῃ θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πρωτεύουσάν του διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων. Τί ὡραῖα Χριστούγεννα!

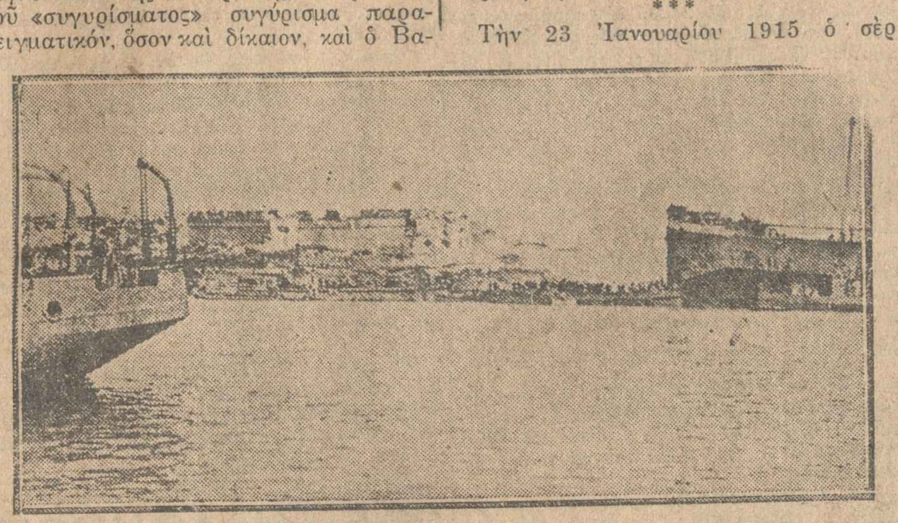

Ἡ κατάληψις τοῦ φρουρίου τοῦ Σεντὴλ Μπαχρ ὑπὸ τῶν Συμμάχων

Πῶς ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐθνικὴ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀναγκαία πολιτική, τὴν ὁποίαν ὁμοθύμως ἀπεδέχετο ὅλη ἡ Ἑλλάς, ἡ πολιτικὴ τῆς σαφηνείας καὶ τῆς ἐντιμότητος, ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἔδει νὰ διατηρηθῇ ἡ Μακεδονία ἑλληνική, δρόμος πρὸς τὸ Βυζάντιον, πῶς ἐγκατελείφθη ἀποτόμως, ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1915;

Δὲν ὀφείλεται εἰς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον τοῦτο.

Ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ πρᾶγμα, ἂν ὄχι διὰ τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν ἀκόμη ὅλα εἰς χεῖράς μας, τοὐλάχιστον διὰ τῶν γνωστῶν γεγονότων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος 1914—1915 ἡ Ρωσσία ἤρχισε νὰ ὑφίσταται ἀτυχίας ἐπὶ τοῦ αὐστρογερμανικοῦ μετώπου. Ἀπαρχὴ τῶν δοκιμασιῶν της, διότι τὸ ἔτος 1915 ἔμελλε νὰ εἶναι τρομερὸν δι' αὐτήν.

Καλὴ πολιτικὴ ἦτο νὰ ἐπωφεληθῇ κανεὶς τῶν στενοχωριῶν της.

Ἔμαθον τότε ἐν Πετρουπόλει ὅτι ἀνεπτύσσετο δραστηρία ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μεταξὺ Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Ρουμανίας διὰ τὸν προσεχῆ διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν Στενῶν (τῶν Δαρδανελλίων): ἡ Βουλγαρία θὰ ἐλάμβανε τὴν Θράκην μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Προποντίδος· ἡ Ἑλλὰς τὰς δεσποζούσας τῆς εἰσόδου τῶν Στενῶν νήσους καὶ θὰ ὠργάνου ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ρουμανίας τὴν ἐλευθερίαν τῶν Στενῶν, ὅπως περίπου ἡ ἐλευθερία τῆς ναυσιπλοΐας εἰς τὸν Δούναβιν. Εἷς διπλωμάτης, ὑψηλὴν κατέχων θέσιν, ἔλεγεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου: «...δὲν θὰ ἐξεπληττόμην ἂν ἐμάνθανα ὅτι ἕνας συνδυασμὸς αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἐπενοήθη ἀπὸ τὴν τολμηρὰν διάνοιαν τοῦ κ. Βενιζέλου.» Σημειοῦμεν, ἐν παρόδῳ, ὅτι ἕνας συνδυασμὸς αὐτοῦ τοῦ εἴδους θὰ ἔφερε τοὺς Βουλγάρους πρὸ τῶν θυρῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Κ. Σαζόνωφ, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας, ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Βενιζέλος τὰ ἠρνήθη ὅλα καὶ ἐδήλωσεν ἐπισήμως πρὸς τὴν Πετρούπολιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀνεγνώριζε τὰ μείζονα συμφέροντα τῆς Ρωσσίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν Στενῶν καὶ οὐδόλως θ' ἀντετίθετο εἰς τὴν λύσιν τὴν ὁποίαν θὰ υἱοθέτει ἐν προκειμένῳ ἡ Ρωσσία.

Δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑπογραμμισθῇ ἡ σοβαρότης μιᾶς παρομοίας δηλώσεως: ἀπαρνεῖται τοὺς μυχιαιτάτους πόθους τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔπρεπε ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία προπαρεσκεύαζεν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ καὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἐνόμισαν προσέτι οἱ Σύμμαχοι, ὅτι ἡ Βουλγαρία μόνη ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἡ ἐπέμβασίς της ἦτο εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε ἐπιθυμητή· ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔδει νὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ κάποιαν ἱκανοποίησιν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀναμφιβόλως θὰ ἐπενέβαινε καὶ αὐτὴ ὑπὲρ τῶν Συμμάχων καὶ ὅτι αἱ συνέπειαι τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης θὰ ἦσαν προφανῶς εὐνοϊκώταται· ἡ Τουρκία, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἐτίθετο ἐκποδὼν ὑπὸ τὰ πλήγματα τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγάρων, ὑποστηριζομένων ὑπὸ τῶν μεγάλων συμμάχων των, ὁ πόλεμος θὰ ἐτερματίζετο ἐντὸς ὀλίγου χρόνου εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον, κατόπιν θὰ ἐσῴζετο ὁριστικῶς ἡ Σερβία, θ' ἀποκαθίσταντο αἱ συγκοινωνίαι μετὰ τῆς Ρωσσίας κ.λ.π. κ.λ.π. Πρέπει ν' ἀφίνῃ κανεὶς τὴν φαντασίαν νὰ τρέχῃ...

***

Τὴν 23 Ἰανουαρίου 1915 ὁ σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ προέβαινεν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο εἰς μίαν ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον: — Οἱ Σύμμαχοι ηὔχοντο ζωηρῶς τὴν ἐπέμβασιν τῆς Βουλγαρίας· πρὸς τοῦτο ἐζήτουν ὅπως ἡ Ἑλλὰς προβῇ πρὸς αὐτὴν εἰς μερικὰς ἐδαφικὰς παραχωρήσεις ἐν Μακεδονίᾳ, πρὸς τὸ μέρος τῆς Καβάλλας. Εἰς ἀνταμοιβὴν οἱ Σύμμαχοι θὰ ἠγγυῶντο εἰς τὴν Ἑλλάδα σημαντικὰς ἐδαφικὰς παραχωρήσεις ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πρὸς τὸ μέρος τῆς Σμύρνης.

Ὁ κ. Βενιζέλος ηὐχαρίστησε θερμῶς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ἐφοβήθη μήπως δὲν αἰσθανθῇ τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸν ἀποκοιμίσῃ μὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ γοητευτικοῦ ὁράματος, τὸ ὁποῖον ἐξετύλιξε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἡ Ἀγγλία. Ἤλπιζεν ἀναμφιβόλως οὕτω νὰ δώσῃ κάποιαν ὑπόστασιν εἰς τὸ ὅραμα αὐτό. Ἀπηύθυνε λοιπὸν πρὸς τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον δύο ὑπομνήματα, ἐπιμελῶς συντεταγμένα, εἰς τὰ ὁποῖα διατυποῦται ὅ,τι δύναται ν' ἀποκληθῇ «τὸ μέγα σχέδιον τοῦ κ. Βενιζέλου».

Τὸ χωρίον καὶ τὸ φρούριον τοῦ Κοὺμ Καλὲ πυρπολούμενα ἐκ τῶν βομβῶν τοῦ Συμμαχικοῦ Στόλου.

Τὸ μέγα σχέδιον τῆς Ἰωνίας, τὸ ὁποῖον τοῦ ἀνήκει καὶ τοῦ ὁποίου θὰ φέρῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὅλην τὴν εὐθύνην.

Διὰ τοῦ πρώτου του λοιπὸν ὑπομνήματος διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν δὲν διστάζει νὰ συμβουλεύσῃ τὴν θυσίαν τῆς Καβάλλας ἵνα σωθῇ ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Τουρκίας καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἵδρυσις μιᾶς Ἑλλάδος πραγματικῶς μεγάλης, περιλαμβανούσης σχεδὸν ὅλας τὰς χώρας εἰς ἃς ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξήσκησε τὴν ἐπίδρασίν του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς ἱστορίας του διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ κ. Βενιζέλος πόρρω ἀπέχων τοῦ προσφάτου ἐν τούτοις δόγματος τῆς σπονδυλικῆς στήλης. Οὐ μόνον θὰ ἔχωμεν μίαν Ἑλλάδα πραγματικῶς μεγάλην, ἀλλὰ δύο Ἑλλάδας μὲ δύο σπονδυλικὰς στήλας, τὴν μίαν ἐν Εὐρώπῃ, τὴν ἄλλην ἐν Ἀσίᾳ, μὲ κίνδυνον νὰ τῆς θραύσουν τὴν ὀσφὺν οἱ Τοῦρκοι ἐν Ἰωνίᾳ καὶ οἱ Βούλγαροι ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Ἡ Θεσσαλονίκη, ἢ τοὐλάχιστον ἡ Καβάλλα Βουλγαρική. Μετὰ τὸ Κιλκίς!

Εὐκόλως θὰ ἐπετυγχάνετο παρὰ τῆς Βουλγαρίας, ἔλεγεν ὁ κ. Βενιζέλος, ν' ἀγοράσῃ αὐτὴ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Καβάλλας τὰς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελον νὰ μεταναστεύσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οὐδὲν δυσκολώτερον τούτου: καὶ αὐτὸ ὀνομάζει ὁ κ. Βενιζέλος «ἐθνολογικὴν διαρρύθμισιν»· διότι ἐφαρμόζει μετὰ μεγίστης εὐκολίας τὴν ἀρχὴν τῆς μεταφυτεύσεως τῶν πληθυσμῶν, ὡσὰν νὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ πάρῃ μαζί του τὴν τέφραν τῶν νεκρῶν του εἰς τὰς σόλας τῶν ὑποδημάτων του. Θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ βδελυρὸν τοῦτο σύστημα εἰς μεγίστην κλίμακα.

Ὅστις παρατηρήσῃ τὸν ἐθνολογικὸν χάρτην τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, πρὸ καὶ μετὰ τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἀφηγούμεθα, θὰ φρίξῃ πρὸ τοῦ θεάματος.

Ἀλλ' ἂς μὴ προτρέχωμεν τῶν γεγονότων.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπείσθη ὑπὸ τῆς τοιαύτης ἐπιχειρηματολογίας. Εὐνόητον: «Μία λαμπρὰ φαντασίωσις, χωρὶς πρακτικὴν ἀξίαν» ἔλεγε πρὸς τὸν ἀδελφόν του Πρίγκηπα Νικόλαον.

Εἰς τὸ δεύτερόν του ὑπόμνημα ὁ κ. Βενιζέλος ἐνδιατρίβει ἐπὶ τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἔδει ν' ἀναμένωνται ἐκ τῶν προτάσεών του: αἱ προτάσεις του παρεῖχον τὸ μέσον νὰ πραγματωθῇ μία Παμβαλκανικὴ συνεργασία, δηλαδὴ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν συνεργασίαν, μὲ τὴν συνδρομὴν καὶ τῶν Μεγάλων Συμμάχων, ὁ πόλεμος θὰ ἐκρίνετο ταχέως. Τότε δὲ ἀναμφιβόλως οἱ πόθοι τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐτύγχανον εὐρυτάτων ἱκανοποιήσεων.

Ὁ Βασιλεὺς ἐδίσταζεν ἀκόμη. Ὁ στρατηγὸς Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐξήταζε βαθύτερον τὰ πράγματα· προέλεγε τοὺς σοβαρωτάτους κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχεν ἡ Ἑλλὰς περιερχομένη εἰς ἄμεσον πόλεμον μὲ τὴν Τουρκίαν: «Ἡ πολιτική μας ἀπέναντι τῆς Τουρκίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε παρὰ πολιτικὴ εἰρηνική. Μόνον οὕτω δύνανται νὰ εὐημερήσουν οἰκονομικῶς οἱ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐγκατεστημένοι Ἕλληνες. Πρέπει νὰ διατηρήσωμεν τὴν φιλικὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν πολιτικήν μας χάριν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν». Εἰς τὸ θέαμα τῶν καταστροφῶν ποὺ ἐπηκολούθησαν ἐκτιμᾷ κανεὶς τὴν φρόνησιν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς.

Ὁ στρατηγὸς Μεταξᾶς προσέθετεν, ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου: — Ἐὰν ἀποφασίσῃ ἡ Ἑλλὰς νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ μὲ ἰσχυρὰν συνδρομὴν Συμμαχικῶν στρατευμάτων, διότι ἡ Τουρκία εἶνε μεγάλη στρατιωτικὴ δύναμις· καὶ οἱ Σύμμαχοι ἦσαν ἤδη πολὺ ἀπησχολημένοι ἀλλαχοῦ. Τοὐλάχιστον ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ρητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου θὰ διεμελίζετο ἡ Τουρκία. Ἐὰν ὄχι, ἀπειλοῦνται δεινόταται καταστροφαί.

Ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠδύνατο ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐξέτασιν τῶν προτάσεων τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἐν τῇ πραγματικότητι, ἐπρόκειτο νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ προσχώρησις τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρουμανίας καὶ ἡ εἴσοδός των εἰς τὸν πόλεμον, καθὼς καὶ τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ. Ἡ Βουλγαρία ἐζήτει τὴν Μακεδονίαν ἀξιοῦσα νὰ τὴν καταλάβῃ ἀμέσως, πρὶν κἂν ἡ Ἑλλὰς ἐπιτύχῃ τὸ παραμικρὸν ἀντάλλαγμα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἡ Ρουμανία δὲν ἐδείκνυε καμμίαν διάθεσιν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, ἔχουσα πολλὰ παράπονα κατὰ τῆς Ρωσσίας.

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἠναγκάσθη καὶ ὁ ἴδιος νὰ δηλώσῃ ὅτι θὰ ἦτο τρέλλα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸν πόλεμον ἡ Ἑλλὰς χωρὶς ἐγγύησιν κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Καὶ δὲν ἔγινε πλέον λόγος διὰ τὰ δύο ὑπομνήματα, πρὸς στιγμὴν τοὐλάχιστον.

***

Ἐσκέφθησαν τότε ἐν Πετρουπόλει, ὅπως ἴσως καὶ εἰς Λονδῖνον καὶ ἐν Παρισίοις ἐπίσης ὅτι τὰ «παζαρεύματα» μὲ τὰ μικρὰ Βλακανικὰ κράτη δὲν εἶχον νόημα, ὅτι ἡ Ἀντὰντ ἔχανεν ἐκ τοῦ κύρους της καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας της καὶ ὅτι ἦτο ἐπείγουσα ἀνάγκη νὰ ἐπιχειρήσουν ἄνευ αὐτῶν ἐπειγόντως κἄτι ἐναντίον τῆς Τουρκίας· ὅταν πλέον δὲν προσεκαλοῦντο τὰ Βαλκανικὰ κράτη θὰ ἔσπευδον μόνα των νὰ συντρέξουν εἰς τὴν νίκην.

Αὐτὴ ἦτο ἡ ὑπόθεσις τῶν Δαρδανελλίων: στρατιωτικὴ ἐπιχείρησις μεγάλης συλλήψεως ἡ ὁποία ἔμελλε —οὕτως ἐφρόνουν— νὰ μεταβάλῃ ὅλην τὴν ἀνατολικὴν σκηνοθεσίαν.

Ὁ Ἀγγλικὸς καὶ Γαλλικὸς στόλος τῆς Μεσογείου συνεκεντρώθησαν πρὸ τῶν Δαρδανελλίων· φοβερὰ Ἀρμάδα, ἡ ὁποία ἐθεωρήθη ἱκανὴ νὰ κυριεύσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

Τὴν 25 Φεβρουαρίου, μία πρώτη κεραυνοβόλος ἐπίθεσις ἐξεβίασε τὴν εἴσοδον συντρίψασα τὰ ὀχυρά, τὰ ὁποῖα τὴν ὑπερήσπιζον· δὲν ἐχρειάζετο πλέον παρὰ νὰ σπρώξουν διὰ νὰ καταρριφθῇ ἡ θύρα...

Ἀνέμενον ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου καταπληκτικὰς συνεπείας καὶ πρῶτον μίαν ἀπήχησιν, ἡ ὁποία θὰ συνεκλόνιζεν ὅλην τὴν Ἀνατολήν, ἡ δὲ Ἀνατολὴ ἔχει ἐξαιρετικὴν ἠχητικὴν δύναμιν...

Δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ μείνῃ ἡ Ἑλλὰς ξένη. Ἔπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῶν Συμμάχων, φορέων τοῦ Σταυροῦ. Ἡ δημοσία γνώμη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ὁλοκλήρῳ τῷ Ἑλληνικῷ κόσμῳ ἐξῆφθη ἐξ ἐνθουσιασμοῦ... Θὰ ἤκουον ἐπὶ τέλους νὰ σημαίνουν «αἱ καμπάνες καὶ τὰ σήμαντρα τῆς Ἁγίας Σοφίας»...

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Συμβούλιον τοῦ Στέμματος. — Τί ὑπεστήριξαν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί. — Ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτελείου. — Τὸ δεύτερον Συμβούλιον τοῦ Στέμματος.—Ἀντὶ δύο μεραρχιῶν ζητεῖ μόνον μίαν μεραρχίαν ὁ κ. Βενιζέλος. — Μία δήλωσις τοῦ Σαζόνωφ. — Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐν Κωνσταντινουπόλει θὰ ἐπλήγωνε βαρέως τὴν Ρωσσικὴν συνείδησιν.

Τὰ καλλιστεῖα τοῦ 1930

Διατὶ ἡ Δνὶς Διπλαράκου ἐξελέγη "Μὶς Ἑλλὰς 1930„

Ἄρθρον τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν κ. Ἀρίστου Καμπάνη

Ἐπὶ τοῦ γενομένου θορύβου καὶ τῆς ἀρξαμένης συζητήσεως διὰ τὴν προχθεσινὴν ἐκλογὴν τῆς «Μὶς Ἑλλάδος 1930», ἡ «Πρωΐα» ἐθεώρησε σκόπιμον καὶ διαφωτιστικὸν διὰ τὸ ἀναγνωστικόν της κοινόν, νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη, Προέδρου τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» ἥτις διωργάνωσε τὸν διαγωνισμόν.

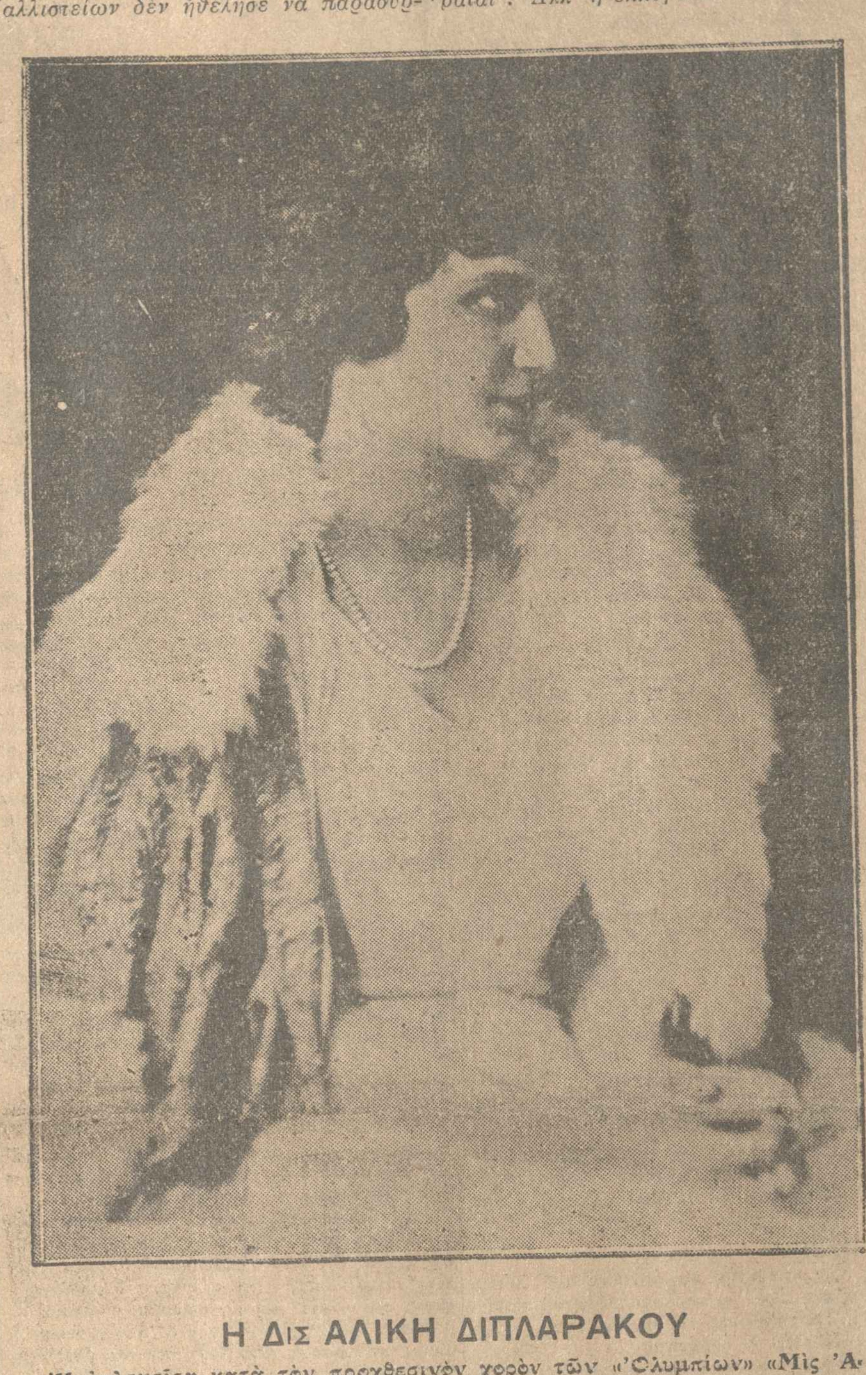

Η Δις ΑΛΙΚΗ ΔΙΠΛΑΡΑΚΟΥ

Ἡ ἐκλεγεῖσα κατὰ τὸν προχθεσινὸν χορὸν τῶν «Ὀλυμπίων» «Μὶς Ἀθῆναι» καὶ «Μὶς Ἑλλὰς 1930».

(Χθεσινὴ φωτογραφία τοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου κ. Ν. Ζωγράφου, ἥτις καὶ θὰ σταλῇ εἰς τὸν ἐν Παρισίοις διοργανωτὴν τοῦ διαγωνισμοῦ καλλονῆς κ. Ντὲ Βαλέφ).

Πρὸ ἑνὸς ἀκριβῶς ἔτους καὶ εἰς τὴν ἰδίαν ἀκριβῶς θέσιν ἔκαμα τὴν ἀπολογίαν μου. Ἐξήγησα δῆλα δὴ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Καλλιστείων δὲν ἠθέλησε νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸ αἴσθημα...τῆς πλατείας τοῦ θεάτρου, προκειμένου νὰ ἐκδώσῃ μίαν αἰσθητικὴν ἀπόφασιν. Ἡ «Πρωΐα», ζητεῖ νὰ κάμω κ' ἐφέτος ἀνάλογον ἀπολογίαν: Εἶμαι λοιπὸν καὶ πάλιν κατηγορούμενος;

Ἐξ ἀρχῆς ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι οὐδέποτε ἐσκέφθην, ὀργανώνων ἐξ ὀνόματος τῶν Συντακτῶν τὰ ἐφετεινὰ Καλλιστεῖα, νὰ διενεργήσω ἐκλογὴν τῆς Βασιλίσσης μὲ λαοψήφισμα. Τὰ αἰσθητικὰ προβλήματα δὲν ὁμοιάζουν μὲ τὰ πολιτικά, δὲν εἶνε προβλήματα ἀριθμητικά. Μὲ τὸν κίνδυνον δὲ νὰ θεωρηθῶ αἱρετικὸς ἀπὸ τοὺς «ὀρθοδόξους», θὰ ἔλεγα ὅτι τὸ πλῆθος δὲν εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν νὰ διακρίνῃ τὸ ὡραῖον ἀπὸ τὸ ἄσχημον. Πλῆθος δὲ εἶναι ὄχι μόνον οἱ μικροτέρας ἢ οὐδεμιᾶς μαθήσεως ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ ὅσοι κατὰ τὸν Λασκαρᾶτον μέσα εἰς τριχωτὴν ἢ φαλακρὰν κεφαλὴν περικλείουν ὀλίγον ἐγκέφαλον καὶ πολλὰς προλήψεις. Τὸ ὅτι δὲ χίλιοι ἀκαλαίσθητοι ἄνθρωποι, ἢ αἰσθητικῶς ἀμύητοι, παύουν νὰ εἶναι ἀκαλαίσθητοι καὶ δύνανται ν' ἀποφανθοῦν μὲ αἰσθητικὴν ἁρμοδιότητα ἐὰν...συνωμοτήσουν, δῆλα δὴ ἐὰν συμπτωματικῶς συμφωνήσουν μεταξύ των, εἶναι δι' ἐμὲ ἀδιανόητον.

Ἔμπορος διασχίζων σιδηροδρομικῶς τὸ Δέλτα καὶ παρατηρῶν τὰς πέριξ τοῦ σιδηροδρόμου βαμβακοφύτους ἐκτάσεις, ἔλεγε μὲ πολλὴν ἀφέλειαν:

—Τί ὡραῖο τοπίον!

Καὶ ὅταν τὸν ἐρωτοῦσαν εἰς τί συνίστατο ἡ ὡραιότης τοῦ τοπίου τὴν ὁποίαν κατήγγελλεν ἀπήντα:

—Εἰς τὴν εὐφορίαν.

Εἰς παρομοίαν σύγχυσιν περιέπεσαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν «Ὀλυμπίων» προχθὲς καὶ οἱ ὁποῖοι συγχέοντες τὴν...εὐφορίαν σαρκῶν καὶ τὴν ὡραιότητα ἐφώναζαν βλέποντες τὴν βραβευθεῖσαν:

—Νηστικὸ θὰ εἶναι τὸ καϋμένο.

Οἱ χαριέστατοι αὐτοὶ κριτικοὶ τοῦ γυναικείου κάλλους δὲν ἐσυγχωροῦσαν εἰς τὴν δεσποινίδα Διπλαράκου ὅτι οὐδὲν εἶχε τὸ περιττόν. Ὅτι ἦτο ἕνας λεπτὸς ἐφηβικὸς τύπος καὶ δὲν ἦτο ἡ ὡραία τῶν λαϊκῶν πόθων, ἡ ὁποία παρεβάλλετο πρὸς τὰ μεγάλα, τὰ πρὸ τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀτμοῦ πλοῖα: Εὐφημῶ.

Φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι κρίνω μονοπλεύρως τὰ πράγματα καὶ ὅτι εἶμαι θιασώτης ἑνὸς τύπου ὡραιότητος: Θαυμάζω, ὅπου τὰς συναντῶ καὶ τὰς Ἀφροδίτας, καὶ τὰς Ἀρτέμιδας καὶ μ' ἐνθουσιάζει ἡ σκεπτομένη Ἀθηνᾶ τοῦ κλασσικοῦ ἀναγλύφου. Οὔτε ἰσχυρίζομαι ὅτι μεταξὺ ἐκείνων ποὺ διηγωνίσθησαν προχθὲς δὲν ὑπῆρχαν ὡραῖαι: Ἀλλ' ἡ ἐκλεγεῖσα συνεκέντρωνε περισσότερα στοιχεῖα ὡραιότητος, ἦτον ἕνας λεπτὸς τύπος, βλάστημα μακρᾶς καλλιεργείας, ἕνας τύπος ὀλιγώτερον κινηματογραφικὸς καὶ περισσότερον γραφικός, ἀκόμη δὲ καὶ πρωτότυπος εἰς τὴν Ἑλληνικότητά του. Αὐτοῦ κυρίως ἔγκειται ἡ ἀξία. Ἡ ὡμορφιὰ τῆς Ἀλίκης εἶναι ὡμορφιὰ τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν συνηθισμένην. Ἔχει ἀτομικότητα.

Ὡμίλησα ἀνωτέρω διὰ τὴν Ἑλληνικότητα τοῦ τύπου τῆς ἐκλεγείσης: Εἶναι ἀναμφισβήτητος. Τσακώνισσα ἐκ μητρός, δῆλα δὴ Δωρὶς—(εἰς τὰ βουνὰ τῆς Κυνουρίας λαλοῦν ἀκόμη μίαν νεοδωρικὴν διάλεκτον)—ἦτο φυσικὸν νὰ ἐμφανίζῃ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἐμφανίζει. Καὶ ἐδῶ τερματίζω τὴν ἀπολογίαν μου ὅσον ἀφορᾷ τὸ αἰσθητικὸν καὶ τὸ «ἐθνικὸν» μέρος.

Ὅσον ἀφορᾷ μερικὰς ἀκοσμίας, αἱ ὁποῖαι παρετηρήθησαν, θεωρῶ περιττὸν νὰ μακρηγορήσω. Εἰς μεγάλας λαϊκὰς συγκεντρώσεις παρεισδύουν ἐνίοτε καὶ στοιχεῖα κατωτέρας ποιότητος, ἄνθρωποι δῆλα δὴ ἀναρμόδιοι, ἀξιοῦντες νὰ ἐπιβάλλουν τὰς γνώμας των εἰς τοὺς ἁρμοδίους, μόνον καὶ μόνον διότι ἐπλήρωσαν ἑκατὸν πενῆντα δραχμὰς ἢ διότι ἠδυνήθησαν νὰ...ἐκπορθήσουν μίαν πρόσκλησιν. Ἀλλὰ κ' αἱ ἀκοσμίαι αὐταὶ θὰ ἦσαν ὀλιγώτεραι ἂν ἐξευρίσκετο καταλληλότερον θέατρον ἢ ἂν ἡ ἀστυνομία ἠμπόδιζε μερικοὺς πανσανίας ὑπαλλήλους ν' ἀποδοκιμάσουν ἐπὶ τοῦ...αἰσθητικοῦ πεδίου ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τοὺς ἔπαυσεν, ἢ ἐὰν ὑπῆρχεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀστυνομία. Ἀλλ' ἀστυνομία δὲν ὑπάρχει καὶ προτείνω εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ μιμηθῇ ἕνα προκάτοχόν του, ὁ ὁποῖος εἶχε παραδώσει τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς πόλεως εἰς ἕνα τμῆμα εὐζώνων: Ἡ τάξις ἐτηρεῖτο τότε καλύτερα.

Καὶ διὰ νὰ τελειώνω: Δὲν ἐπρόκειτο ἡ Ἐπιτροπὴ τὴν ὁποίαν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν συνεκροτήσαμεν νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὰς διαθέσεις τοῦ πλήθους καὶ νὰ συμμορφώσῃ πρὸς ταύτας τὴν ἀπόφασίν της. Ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ ἓν αἰσθητικὸν μάθημα εἰς τοὺς αἰσθητικῶς ἀπαιδεύτους. Ὡραῖον δὲν εἶναι πάντοτε ὅ,τι ἐγκρίνουν οἱ πολλοί, τὸ δὲ συμμιγὲς κοινὸν τῶν σημερινῶν θεάτρων δὲν ὁμοιάζει μὲ τὸ κοινὸν τὸ ὁποῖον ἐσύχναζεν εἰς τὸ Διονυσιακὸν θέατρον πρὸ 34 αἰώνων: Ἔχει ἀνάγκην καθοδηγήσεως, δῆλα δὴ ἐκπαιδεύσεως.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ δοθεῖσα ἐξ Ἀγκύρας διαταγὴ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπως παύσῃ ἡ κατάσχεσις Ἑλληνικῶν ἀκινήτων, εἶνε εὐοίωνον σημεῖον διὰ τὴν τύχην τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν διαπραγματεύσεων, πολὺ οὐσιαστικώτερον ἀπὸ κάθε βεβαίωσιν τῶν Τουρκικῶν φύλλων περὶ ἐπικειμένης λύσεως ὅλων τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν ἐκκρεμοτήτων. Δὲν ἀποδίδομεν, βέβαια, εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο τὴν ἐξήγησιν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις τῆς Ἀγκύρας ἐτερματίσθησαν, ἢ τερματίζονται ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος. Ἁπλῶς θέλομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι θὰ ἀπετέλει ἀνήκουστον ἀντινομίαν ἡ συνέχισις μέτρων αὐθαιρέτων, διαρκουσῶν τῶν συζητήσεων διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς συμφωνίας. Καὶ θὰ ἦτο ἀκόμη δυνατὸν νὰ προστεθῇ, ὅτι ἡ ἐξ Ἀγκύρας διαταγὴ διὰ τὸ σταμάτημα τῶν κατασχέσεων ἀποδεικνύει ἐπισημότατα ὅτι ἐκεῖθεν ἐδίδοντο καὶ τῶν κατασχέσεων αἱ διαταγαί. Καὶ ὅμως, ὁσάκις οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος διεμαρτύροντο ἐν Ἀγκύρᾳ διὰ κατασχέσεις ἀκινήτων, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ἐβεβαίου, ὅτι δὲν εἶχε γνῶσιν τῶν γεγονότων. Δι' ὅλα ταῦτα, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ νέα ἐξ Ἀγκύρας διαταγὴ ἀποτελεῖ σημαντικὴν μεταβολήν.

ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΜΗ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἀρχικῶς ἐπιτραπεῖσαν συγκέντρωσιν τῶν φοιτητῶν εἶνε ἀπολύτως δικαιολογημένη. Ὅταν διανέμωνται μεταξὺ τῶν φοιτητῶν, ἐν εἴδει προπαρασκευῆς διὰ τὴν συγκέντρωσιν αὐτήν, προκηρύξεις γνησίας κομμουνιστικῆς φρασεολογίας, δὲν χρειάζονται, νομίζομεν, ἄλλαι ἀποδείξεις περὶ τῶν πραγματικῶν ἐλατηρίων τῆς ἀπεργιακῆς ἐπιτροπῆς. Ἄλλως τε, πρὸς τί ἡ νέα συγκέντρωσις; Τὸ ζήτημα ἐλύθη ὁριστικῶς. Ὅσοι φοιτηταὶ ἐννοοῦν νὰ εἶνε φοιτηταί, ἀκολουθοῦν τὰς παραδόσεις καὶ δι' αὐτοὺς ζητήματα ἀπεργιακὰ δὲν ὑπάρχουν. Οἱ ἄλλοι δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ ζητήματα φοιτητικά, ἀλλ' εἶνε θορυβοποιοί, ἢ ὄργανα θορυβοποιῶν ξένας ὑπηρετούντων προπαγάνδας ἀνατρεπτικὰς καὶ θὰ ἦτο ἀνόητον νὰ τοῖς παρέχωνται ἀπὸ τὸ Κράτος εὐκολίαι διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν των.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΩΜΕΝ

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὅλαι αἱ ἐσχάτως δημοσιευθεῖσαι πληροφορίαι περὶ βαρυτάτης ἀσθενείας τοῦ βασιλέως τῆς Ἀλβανίας καὶ περὶ μεγάλης ἐπαναστάσεως εἰς τὴν βόρειον Ἀλβανίαν οὐδαμόθεν ἐπεβεβαιώθησαν ἕως τώρα. Ἐὰν ἦσαν ἀκριβεῖς, δὲν θὰ ἔμενον ἄνευ συνεχείας. Ὅταν γράφεται ὅτι ὁ Ἀλβανὸς βασιλεὺς εἶναι ἑτοιμοθάνατος καὶ ὅτι ἐκλήθη ἐκ Βιέννης ἐσπευσμένως καθηγητὴς καρκινολόγος, παρέρχωνται δὲ τρεῖς ἑβδομάδες ἔκτοτε καὶ ὁ βασιλεὺς Ζώγου ἐμφανίζεται δημοσίᾳ εἰς διαφόρους περιστάσεις, ὡς ἐπίσης ὅταν σταματᾷ ἀποτόμως πᾶσα νέα πληροφορία περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν κινημάτων — δὲν χρειάζεται ἄλλη ἀπόδειξις περὶ τῆς ποιότητος τῶν ἐν λόγῳ πληροφοριῶν. Αὗται προσφέρονται ἀπὸ ὡρισμένας ἐνδιαφερομένας πηγάς, αἱ ὁποῖαι ὑπολογίζουν κυρίως ἐπὶ τῆς εὐπιστίας τοῦ κοινοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ἰδέας ὅτι τὸ κοινὸν δὲν ἐνθυμεῖται ἂν ὅσα ἐγράφησαν ἐπεβεβαιώθησαν ἢ μὴ ἐκ τῶν πραγμάτων. Ἡ Ἑλλάς, ὅμως, δὲν ἔχει κανὲν συμφέρον νὰ ἴδῃ τὴν γείτονά της ὑπὸ ἀναρχίαν ἐσωτερικήν, τῆς ὁποίας πρώτη συνέπεια θὰ ἦτο ξένη παρέμβασις εἰς τὰ τῆς Βαλκανικῆς.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Ἀπὸ τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἀναφορὰν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Βουλγαρικῆς μειονότητος ἐν Νοτιοσλαυΐᾳ, παραλαμβάνομεν τὰς ἀκολούθους δύο παραγράφους, αἱ ὁποῖαι παρέχουν ἰδέαν τοῦ περιεχομένου της:

«Τὰ ὀνόματά μας μετετράπησαν διὰ τῆς βίας καὶ ὑπετάγησαν εἰς τὴν Σερβικὴν κατάληξιν. Μᾶς ἀπηγορεύθη νὰ δίδωμεν εἰς τὰ τέκνα μας κατὰ τὴν βάπτισίν των ἐθνικὰ ὀνόματα καὶ ὑποχρεούμεθα νὰ δίδωμεν εἰς αὐτὰ ὀνόματα ἐκλεγόμενα ἀπὸ κατάλογον καταρτισθέντα ἀπὸ τὰς Σερβικὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, εἰδικῶς διὰ τὴν Μακεδονίαν.

»Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀφομοιώσεως, αἱ Σερβικαὶ ἀρχαὶ ἐπιβάλλουν διὰ τῆς βίας γάμους μεταξὺ Μακεδόνων νεανίδων καὶ γυναικῶν καὶ Σέρβων χωροφυλάκων, στελλομένων εἰς τὴν Μακεδονίαν, πᾶσαι δὲ αἱ διαμαρτυρίαι διὰ τὰς βιαιότητας αὐτὰς παρέμειναν ἄνευ ἀποτελέσματος μέχρι τοῦδε».

Ὡς γνωστόν, οἱ Σέρβοι διατείνονται ὅτι οἱ Σλαῦοι τῆς Μακεδονίας δὲν εἶνε Βούλγαροι, ἀλλὰ Σέρβοι ὑποστάντες τὴν ἐπίδρασιν τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας διαρκούσης τῆς Τουρκοκρατίας.

ΕΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Διὰ πολλοστὴν φορὰν ἀναγγέλλονται σήμερον οἱ ἀρραβῶνες τοῦ βασιλέως Βόριδος μὲ μίαν θυγατέρα Ρώσσου Μεγάλου Δουκὸς αὐτὴν τὴν φοράν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, εἰς τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας ἀνεγράφη ἡ πληροφορία καθ' ἣν ὁ κ. Πιατσεντίνι, πρέσβυς τῆς Ἰταλίας εἰς τὴν Σόφιαν, ἔχασεν ἕνα στοίχημα μὲ τὸν πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος κ. Δενδραμῆν. Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐστοιχημάτισε μὲ τὸν Ἕλληνα διπλωμάτην ὅτι ἐντὸς τοῦ ἔτους ὁ βασιλεὺς Βόρις θὰ ἐνυμφεύετο τὴν Ἰταλίδα πριγκήπισσαν Ἰωάνναν. Λήξαντος τοῦ ἔτους, ὁ κ. Πιατσεντίνι κατέβαλεν εἰς τὸν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

κ. Δενδραμῆν 50 χιλιάδας δραχμὰς—τόσον ἦτο τὸ στοίχημα.

ΤΙ ΔΕΝ ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗ

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν βεβαιοῖ, ὅτι εἰς τὸ δελτίον του τῆς 23ης Ἰανουαρίου ἀνέφερε τὸν σεισμὸν τῶν Ψαρῶν καί, εἰς πίστωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του, παραθέτει τὸ σχετικὸν του ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον, ἐν τούτοις ἔχει ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς: «Ἐπίσης τὴν 5.10 π. μ. ἐγένετο αἰσθητὴ εἰς Χίον σεισμικὴ δόνησις ἀρκούντως ἰσχυρά». Τὸ «ἐπίσης» συνέδεε τὴν παράγραφον αὐτὴν μὲ προηγουμένην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγίνετο λόγος περὶ σεισμοῦ εἰς τὴν Κόρινθον. Πάντως περὶ σεισμοῦ εἰς τὰ Ψαρὰ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον οὐδέποτε ἐξέδωκεν ἀνακοινωθέν. Καὶ τοιουτοτρόπως, ἐνῷ ὁ σεισμὸς ἔγινε τὴν αὐγὴν τῆς 23ης Ἰανουαρίου, εἰς τὰς Ἀθήνας ἐγνώσθη μόλις τὸ πρωῒ τῆς 26ης, δηλαδὴ μετὰ τρία ἡμερονύκτια. Τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι φαινόμενα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ Ἀστεροσκοπείου, εἶνε δυνατὸν νὰ παρέλθουν ἀπαρατήρητα, ὁσηνδήποτε καὶ ἂν ἔχουν σπουδαιότητα, ἐὰν δὲν σιμπέσῃ νὰ τὰ τηλεγραφήσῃ, μὲ τὴν ἡσυχίαν του πάντως, κανεὶς νομάρχης.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΘΑΛΑΜΗΓΟΝ „ΛΕΩΝ"
ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῶν πλόων διὰ τὴν γραμμὴν Πελοποννήσου, τοῦ νεοαγορασθέντος παρὰ τῆς Λακωνικῆς Ἀτμοπλοΐας ἐν Ἰταλίᾳ θαλαμηγοῦ «Λέων», ἐγένετο προχθὲς τὴν μεσημβρίαν δεξίωσις καὶ ἁγιασμὸς ἐπὶ τοῦ σκάφους.

Οὕτω ὁ «Λέων» ἐδέχθη ἕνα ὁλόκληρον κόσμον κεκλημένων μεταξὺ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὁ Δήμαρχος κ. Παναγιωτόπουλος, ἡ λιμενικὴ ἀρχή, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Δαμιανὸς καὶ Γρηγοράκης, ὁ γερουσιαστὴς κ. Βαρδουλάκης καὶ πολλοὶ βιομήχανοι, τραπεζῖται, ἔμποροι, ἐφοπλισταί, ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου καὶ ναυτιλλόμενοι. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὡραιόκοσμος τοῦ Πειραιῶς ἀντεπροσωπεύθη ἐπαρκῶς, ἐδεξιοῦτο δὲ μὲ πολλὴν φιλοφροσύνην ἡ κυρία Λιλὴ Τσέγκα, τοῦ ἱδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ τῆς Λακωνικῆς Ἀτμοπλοΐας.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Λιμενάρχης κ. Γρηγοράκης ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐμπνευσμένην προσλαλιάν:

«Μὲ συγκίνησιν καὶ χαρὰν βλέπω σήμερον τὴν ἔπαρσιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας ἐπὶ τοῦ ὡραίου καὶ πολυτελοῦς τούτου σκάφους, ὅπερ, προστιθέμενον εἰς τὴν ἐπιβατηγὸν ναυτιλίαν μας ταχὺ θὰ ἐκπλεύσῃ ἐκ τοῦ λιμένος μου πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν θαλασσίων συγκοινωνιῶν τῆς χώρας μας.

Ἐκφράζω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια πρὸς τὴν Λακωνικὴν ἀτμοπλοΐαν καὶ ἰδιαίτατα πρὸς τὸν ἱδρυτὴν καὶ διευθυντὴν αὐτῆς κ. Τσέγκαν, ὅστις δὲν ἐφείσθη δαπανῶν διὰ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν ἕνα ἀκόμη θαλάσσιον μεταφορικὸν μέσον δι' οὗ θὰ παρέχεται πᾶσα ἄνεσις καὶ εὐμάρεια εἰς τοὺς ταξειδεύοντας ἐπιβάτας.

Εὔχομαι ἡ ἀτμοπλοΐα αὐτή, ἥτις φέρει τὸ ὄνομα τῆς ἰδιαιτέρας μου πατρίδος Λακωνίας, νὰ ἀποκτήσῃ τάχιστα καὶ ἄλλους παρομοίους πρὸς τὸ πλοῖον τοῦτο θαλασσίους Λέοντας».

Χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Λιμενάρχου.

—Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τσέγκα

Ἀκολούθως ὁ ἐκ τῶν κυριωτέρων μετόχων τῆς Λακωνικῆς ἀτμοπλοΐας κ. Ι. Τσέγκας ἀπήντησε διὰ τῶν ἑξῆς:

«Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Λίαν συγκεκινημένος ἀπὸ τὰ εὐγενῆ καὶ συμπαθητικὰ λόγια τοῦ κ. Λιμενάρχου, σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὴν τιμὴν ἣν μᾶς ἐκάματε νὰ προσέλθετε εἰς τὴν σημερινὴν τελετήν.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἀτμοπλοΐαν μας, ὡς προερχόμενοι ἐκ τοῦ ναυτικοῦ κύκλου, γνωρίζομεν τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπιβατικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου καὶ ὡς βάσιν τῶν ἐργασιῶν μας ἐθέσαμεν τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀμφοτέρων. Ἡ συνδρομὴ δὲ ἧς ἐτύχομεν, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀτμοπλοΐας μας, μᾶς κάμνει νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐν μέρει ἐπετύχομεν τοῦτο. Αἱ προσπάθειαί μας πρὸς ἀπόκτησιν δευτέρου σκάφους ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας διὰ τῆς ἀγορᾶς τοῦ «Λέοντος», ὅστις ἀπὸ τοῦ κατάπλου του εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον εὐνοϊκῶν κρίσεων τῶν ναυτικῶν κύκλων. Τὰ ἄπειρα συγχαρητήρια γράμματα ἅτινα λαμβάνομεν καθημερινῶς καὶ ἀπὸ λιμένας ἀσχέτους τῆς παρούσης ἢ μελλούσης δράσεώς μας, ἐνίσχυσαν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἕλλην ἔχει ναυτικὴν συνείδησιν καὶ καμαρώνει κάθε ὡραῖον σκάφος. Αἰσθάνεται δὲ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν, ὅταν βλέπῃ νὰ κυματίζῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ κυανόλευκος.

Ἡ σημερινὴ συγκέντρωσις καὶ ἡ εἰς αὐτὴν συμμετοχὴ τοῦ ἐπισήμου κράτους διὰ τοῦ κ. Λιμενάρχου καὶ τοῦ ἐπιτελείου του — τῶν ἀξιωματικῶν Γεν. Ἐπιθ. Ἐμπ. πλοίων—καὶ τοῦ κ. Δημάρχου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ ἐπιστημονικοῦ, δημοσιογραφικοῦ, ναυτικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κόσμου, μᾶς κολακεύει ὅτι καὶ ἡμεῖς μὲ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις συμβάλομεν κατά τι εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἀκτοπλοΐας μας. (Χειροκροτήματα).

Ἀκολούθως οἱ κεκλημένοι, τῇ ὁδηγίᾳ τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπεχείρησαν μίαν περιήγησιν τοῦ θαλαμηγοῦ τούτου. Ἡ Γενικὴ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἐπισκέψεως, ὑπῆρξε μία: Ὅτι πλήρης ἄνεσις καὶ εὐμάρεια διακρίνει τὸ ὡραῖον τοῦτο θαλαμηγόν. Τὰ διαμερίσματα τῶν ἐπιβατῶν α' καὶ β' θέσεως μὲ βαρύτιμον ἐπίπλωσιν καὶ μὲ δύο ἢ τρία κρεββάτια, μὲ νιπτῆρας, καναπέδες, ἀεριστῆρας, καλοριφὲρ καὶ ἐν γένει μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κομψὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίζουν εἰς τὸν ἐπιβάτην ἕνα τελείως ἄνετον ταξείδιον. Τὸ Καπνιστήριον, ἡ αἴθουσα τοῦ Ἑστιατορίου, μὲ τοὺς θολωτοὺς ὀρόφους καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνας τῶν διασημοτέρων εὐρωπαίων μουσουργῶν, προξενοῦν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως εἶνε ἡ εὐστάθεια καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ταχύτης τοῦ σκάφους — 16 μίλλια — δεδομένου ὅτι εἶχε ναυπηγηθῇ ὑπὸ τῶν Ἰταλικῶν ναυπηγείων πρὸς ὡρισμένον σκοπόν, ὃν καὶ τελεσφόρως ἐξυπηρέτησεν, ἐκτελοῦν τὴν ταχεῖαν γραμμὴν Βενετίας - Τεργέστης.

Εἰς τοὺς κεκλημένους προσεφέρθη πλούσιον κυλικεῖον μὲ ἐκλεκτὰ καὶ ἄφθονα ἀναψυκτικά.

Ο ΝΑΥΤΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Μὶς Ἔρως

Μέσα εἰς τὰς τόσας «Μὶς» ποὺ ἐκλέγονται καθημερινῶς εἰς ὅλον τὸν κόσμον, μία ὡς τώρα «Μὶς» ἐλησμονήθη. Ἡ «Μὶς Ἔρως», ἡ γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾷ καλύτερα ἢ ἡ γυναῖκα ποὺ ἀγαπᾶμε καλύτερα. Ποιὰ τάχα ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ κάποτε ἐγνωρίσαμε ὑπῆρξε ἀξία τοῦ τίτλου αὐτοῦ, καὶ εἰς τί τάχα θὰ συνίσταντο τὰ πλεονεκτήματα ποὺ θὰ τῆς ἔδιδε τὸ ἐφήμερον αὐτὸ στέμμα; Διὰ τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς τῆς «Μὶς» θὰ εἴμεθα οἱ μόνοι ἐκλέκτορες καὶ αἱ ἴδιαι ὑποψήφιαι θὰ ἠμποροῦν κάθε χρόνον νὰ συμμετέχουν εἰς τὰ ἐρωτικὰ καλλιστεῖα.

Ὁ ἀγὼν αὐτὸς δὲν θὰ στερῆται ἐνδιαφέροντος, τοὐλάχιστον γιὰ μᾶς, γιατὶ αἱ διάφοροι «Μὶς» δὲν θὰ θελήσουν ποτὲ νὰ μάθουν τὰ ἀποτελέσματα, ὅταν ἡ ἐρωτική μας ἱστορία ἔχῃ περάσει καὶ θὰ ἦτο καὶ λιγάκι ἐπικίνδυνον. Ἡ περιφρόνησις δὲν εἶνε δυστυχῶς γυναικεῖον ὅπλον, καὶ τὰ μάτια μας θὰ ἐκινδύνευαν πολὺ ἀπὸ τὰ νύχια τῶν λησμονημένων καὶ τῶν ἐπιλαχουσῶν.

«Μὶς Ἔρως»! . . Ὁ τίτλος θὰ ἔθελγε ἴσως πολὺ τὰς ἱερείας τῆς Ἀφροδίτης, ἂν ὁ θεσμὸς αὐτὸς ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα, ὅταν ὁ ἔρως δὲν ἐνηργεῖτο λαθρεμπορικῶς, καὶ μία ἐκ τῶν «Μὶς Ἔρως» θὰ ἦτο ἀσφαλῶς ἡ Φρύνη καὶ ἡ Λαΐς, ἴσως καὶ ἡ Ἀσπασία, ἐὰν τὸ ἐπέτρεπε ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ κυρίου Περικλέους. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν τῆς ἀναγεννήσεως, ὅπου ὁ τίτλος τῆς «ἐντίμου ἑταίρας» ἀπετέλει ἐμπορικὴν προσωνυμίαν, δὲν θ' ἀπεκλείοντο παρόμοια καλλιστεῖα. Ἀλλὰ τώρα ποιὰ θὰ ἐδέχετο παρόμοιον δημόσιον διαγώνισμα;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Συναυλίαι

Τὴν προσεχῆ Τρίτην δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν» ἡ συναυλία - τραγοῦδι καὶ ἀπαγγελία τῆς διακεκριμένης δραματικῆς ὑψιφώνου δεσποινίδος Φανῆς Κοκκώνη. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ ὁ κ. Στ. Βαλτετσιώτης. Ἡ δεσποινὶς Κοκκώνη ἀναχωρεῖ προσεχῶς εἰς Ἰταλίαν δι' ἀνωτέρας σπουδάς.

— Αὔριον Τετάρτην 29ην τρέχοντος καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. δίδεται ὑπὸ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Τμήματος τῆς Πανεπιστημ. Λέσχης ἐν τῇ αἰθούσῃ συναυλιῶν αὐτῆς ἡ 5η Συναυλία μὲ πρόγραμμα ἐκτάκτως ἐνδιαφέρον. Συμπράττουν οἱ κ.κ. Κ. Πετρόπουλος (τραγοῦδι), τὸ ζεῦγος Α. Γέροντα καὶ ἡ δεσποινὶς Μπουφέτη.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι Κάσιοι

Κατὰ τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἑλλάδι Κασίων, ἐξελέγησαν ὡς μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου οἱ ἑξῆς: Γ. Κακομανώλης, Πρόεδρος, Η. Κουλουκουντῆς ἀντιπρόεδρος, Γ. Γαλανάκις ταμίας, Δ. Οἰκονόμου γεν. γραμματεὺς καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Μιχ. Πνευματικός, Γ. Κουλουκουντῆς, Ι. Κωστίδης, Ν. Κακομανώλης καὶ Κ. Καραμαλῆς.

Ἑλληνικὴ Παλαιστίνειος Ἑταιρεία

Ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἱδρύθη καὶ ἀνεγνωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9071 ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν νέον σωματεῖον, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε ἡ ἀνάπτυξις, πνευματικῶν, ἠθικῶν καὶ, εἰ δυνατόν, οἰκονομικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Παλαιστίνης, ἡ ἐξερεύνησις τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας αὐτῆς, ἡ δημιουργία ἑλληνικοῦ περιβάλλοντος εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ὑποστήριξις αὐτοῦ.

Θεατρικά

Εἰς τὴν ἀποψινὴν παράστασιν τοῦ θιάσου Ἀλίκης εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη θὰ παρευρεθῇ ἡ «Μὶς Ἑλλὰς 1930», πρὸς τιμὴν τῆς ὁποίας δίδεται ἡ παράστασις.

—Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἀνεχώρησεν ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ἐπιστρέφουσα εἰς Πάτρας, ὅπου θὰ συνεχίσῃ τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου της ἐπὶ 20 ἀκόμη ἡμέρας.

—Εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου ἑτοιμάζεται πυρετωδῶς ἡ νέα ἐπιθεώρησις «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθῆνα κάθε μέρα», περὶ τῆς ὁποίας πολλὰ τὰ ἐνθουσιώδη λέγονται.

—Τὴν Παρασκευὴν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ «Τριανὸν» θ' ἀκούσωμεν τοὺς πρώτους Ἕλληνας καλλιτέχνας, ποὺ παίζουν χαβάγιες.

—Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα δίδονται αἱ τελευταῖαι παραστάσεις τοῦ «Ζέππελιν» εἰς τὸ «Μοντιάλ», διὰ ν' ἀναβιβασθῇ ἀμέσως κατόπιν ἡ ἀποκρηάτικη ἐπιθεώρησις «Σᾶς γνωρίσαμε».

Θέατρα

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Ἀλίκης). «Εἶνε ἔνοχος ὁ Πάρκερ;» πρὸς τιμὴν τῆς «Μὶς Ἑλλάδος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Στὸ Ζέππελιν», β' σειρά.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἀργεῖ λόγῳ τῶν δοκιμῶν τῆς νέας ἐπιθεωρήσεως «Εἴκοσι σταγόνες Ἀθῆνα κάθε μέρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ὁ Μαῦρος εὐνοῦχος».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Κόμης Μοντεχρῆστος» μὲ τὴν Λ. Νταγκομπέρ. Τελευταία ἐποχή.
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ὁμιλῶν). «Μάσκες Σατανᾶ» μὲ τὸν Τζίλμπερτ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Λευκὸς γάμος» μὲ τὴν Ντόβ, «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης».
ΟΥΦΑ. «Σουνίτα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἀφροδίτη» μὲ τὴν Ταλμάτζ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ ἔρως πάντα θριαμβεύει».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μαρία Πενταγιώτισσα».
Α.Ο.Δ.Ο. «Γολγοθᾶς γυναικός».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Φιλῶ τὸ χέρι σας Μαντάμ».
ΑΡΗΣ. «Ἡ ζωή σου μοῦ ἀνήκει».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ταξεῖδι στὴ Σελήνη».
ΗΛΥΣΙΑ. «Τελευταῖος μορφασμός».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἄσφαλτ».
ΛΟΥΞ. «Μικροῦλα τοῦ ντάσινγκ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Πύργος μαρτυρίου».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Στὴ φωτιὰ τοῦ μετώπου».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Θεία γυναῖκα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἕνα ταξεῖδι στὴ σελήνη».

ΔΩΡΕΑΝ
ΕΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΣ ΟΙΑΝΔΗΠΟΤΕ ΓΛΩΣΣΑΝ
Ὅλαι αἱ ξέναι γλῶσσαι παραδίδονται ἀπὸ εἰδικοὺς καθηγητὰς διδάσκοντας μόνον τὴν μητρικὴν των γλῶσσαν.
ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ
ΕΜΠΟΡ. ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ, ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ, ΣΤΕΝΟΓΡΑΦ.
Ἡ Σχολὴ ἀπονέμει διπλώματα τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. Βρεττανίας.
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΧΟΛΗ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ „BYRON"
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΤΣΗ 8.— ΩΡΑΙ 8 Π.Μ.—9. Μ.Μ.
«Publiburo»

Ἡ "Μὶς Ἑλλὰς" τοῦ 1930
Μία συνομιλία μὲ τὴν Δ)δα Διπλαράκου
Αἱ ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὴν ἐκλογήν της

Τὸν ἑλκυστικὸν τίτλον τῆς «Μὶς Ἑλλάδος 1930», ποὺ ὠνειρεύθησαν τόσα κορίτσια, τὰ ὁποῖα ἐξεκίνησαν ἄλλα ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας των, ἄλλα ἀπὸ τὰ τέσσερα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ἀπέκτησεν ἡ δ. Ἀλίκη Διπλαράκου, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ διεκδικήσῃ τώρα, ἕναν ἄλλο τίτλον μεγαλύτερον, τῆς «Μὶς Εὐρώπης» καὶ ἴσως ἀκόμη τῆς «Μὶς Ὑφηλίου».

Μὲ τὸ ξημέρωμα τῆς χθεσινῆς ἡμέρας ἐφυλλορόησαν τόσες ἐλπίδες, ἐκόπασεν ἡ τρικυμία τῆς ἀγωνίας σὲ τόσες νέες καρδιές, καὶ δὲν ἀκούγεται τώρα παρὰ ὁ παλμὸς μιᾶς μόνης, αὐτῆς ποὺ ἐφόρεσε στὸ μέτωπό της τὸ στέμμα τῆς Ἑλληνικῆς καλλονῆς. Μαζὶ μὲ τὴν ὡραίαν βασίλισσα μοιράζεται σήμερα τὰς ἀνησυχίας της ὁλόκληρος ὁ ἑλληνικὸς κόσμος. Ἕως προχθὲς ἀκόμη ὁ κόσμος αὐτὸς κατείχετο ἀπὸ δισταγμούς, ἀμφιβολίας, μὰ τώρα, ὅλα αὐτὰ ἔχουν ἀποκρυσταλλωθῆ σ' ἕνα μόνο: στὴν προσδοκία. Ὅλοι τώρα προσβλέπουν μ' ἐμπιστοσύνη στὴν ὡραία καὶ ὑπερήφανη Ἑλληνοπούλα, καὶ προσδοκοῦν νὰ βγάλῃ ἀσπροπρόσωπη τὴν Ἑλλάδα στὸν διεθνῆ διαγωνισμό.

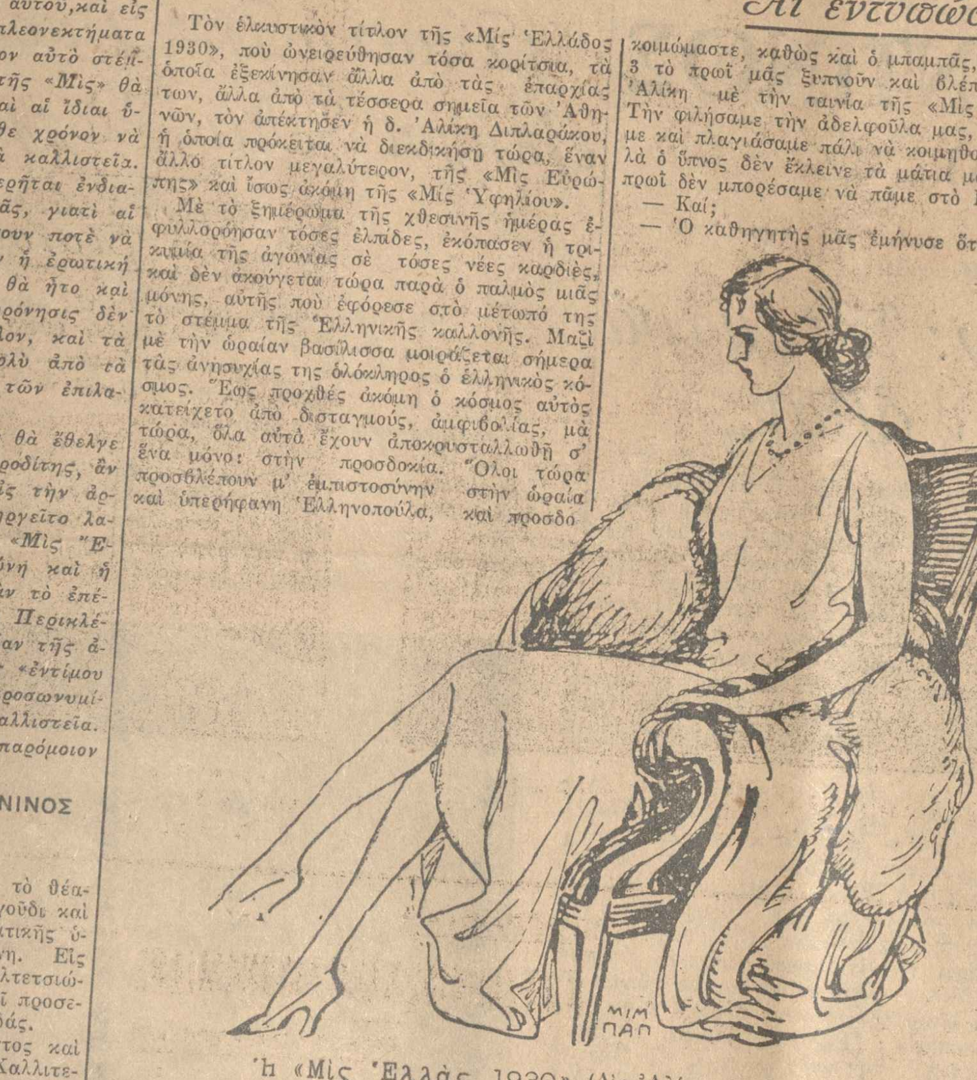

Ἡ «Μὶς Ἑλλὰς 1930» (Δὶς Ἀλίκη Διπλαράκου)

Πῶς ἐξελέγη ἡ ὡραιοτέρα μέσα εἰς τὰς ὡραιοτέρας Ἑλληνίδας, ποὺ διεξεδίκησαν τὴν νίκην εἶνε γνωστόν. Ἡ δ. Ἀλίκη Διπλαράκου ἐπῆρε 17 ψήφους, ἀλλὰ 17 ψήφους ὄχι ἐπὶ 21 (ὅσα ἦσαν τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς), ἀλλὰ οὐσιαστικῶς ἐπὶ 19. Διότι αἱ δύο ψῆφοι ποὺ εἶχεν ἐναντίον, ἦσαν ἡ μία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ζακύνθου καὶ ἡ ἄλλη τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι λόγῳ τῆς ἰδιότητός των, ὡς ἀντιπροσώπων, νὰ ὑποστηρίξουν τὰς «Μὶς» τῶν περιφερειῶν των. Ἄρα δύναται νὰ εἰπωθῇ ὅτι ἡ δ. Διπλαράκου ἐξελέγη παμψηφεί.

Τὸ πῶς ἐδέχθη τὸ παρευρισκόμενον πλῆθος τὸ ἀποτέλεσμα τῆς Κριτικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐπίσης γνωστόν, ὅπως εἶνε ἐπίσης βέβαιον ὅτι ἡ γνώμη τοῦ κοινοῦ θὰ ἦτο ἀναντιρρήτως διαφορετική, ἐὰν ἡ δ. Διπλαράκου ἐνεφανίζετο, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εἰς τὸν στίβον, καὶ ἐδίδετο ὁ καιρὸς εἰς τὸν κόσμον νὰ τὴν ἰδῇ, νὰ τὴν γνωρίσῃ, καὶ νὰ ἐπέλθῃ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκείνης ἡ ἀπαραίτητος ἐπικοινωνία, ἡ ὁποία θὰ ἐπέτρεπε μίαν ἀμεσωτέραν καὶ ἑπομένως δικαιοτέραν ἀντίληψιν. Διότι, πράγματι, ὅποιος ἐγνώρισεν ἀπὸ κοντὰ τὴν δ. Διπλαράκου, ἤλλαξεν ἀμέσως γνώμην ἐὰν ἦτο ἀντίθετος, ἐγίνετο δὲ φανατικώτερος ἐὰν εἶχε ταχθῇ ἐξ ἀρχῆς ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἦτο μία ἀποθέωσις διὰ τὴν ἐκλεγεῖσαν «Μὶς Ἑλλάδα». Ἀπὸ πρωΐας ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀσκληπιοῦ 3 οἰκία της, εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ φίλους, δημοσιογράφους, γνωστοὺς καὶ ἀγνώστους, οἱ ὁποῖοι ἔσπευσαν νὰ συγχαροῦν τὴν δ. Διπλαράκου, ἡ ὁποία ἐν τούτοις ἀναγκασμένη νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις, ποὺ τῆς ἐπιβάλλει ὁ τίτλος της, ἀφίνει τοὺς πάντας, ἐμβαίνει τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοκινήτου της, ἀνθοστολίστου καὶ φέροντος μίαν ταινίαν μὲ τὰ γράμματα «Μὶς Ἑλλάς», καὶ πηγαίνει πρῶτα εἰς τὰ φωτογραφικὰ ἀτελιὲ τοῦ κ. Ζωγράφου καὶ τῆς κ. Νέλλυς. Πρέπει νὰ φωτογραφηθῇ διὰ ν' ἀποσταλοῦν ἀμέσως ἀντίτυπα εἰς τὸν διοργανωτὴν τοῦ πανευρωπαϊκοῦ διαγωνισμοῦ καλλονῆς κ. Ντὲ Βαλλὲφ καὶ εἰς τὰ φωτογραφικὰ πρακτορεῖα ὅλου τοῦ κόσμου.

Κατόπιν μεταβαίνει εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν» διὰ νὰ κάμῃ εὐχαριστήριον ἐπίσκεψιν εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκεῖθεν περιέρχεται τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Παντοῦ γίνεται δεκτὴ μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Τὸ γοητευτικὸ χαμόγελο ποὺ σκορπίζει εἰς ὅλους, καθὼς διέρχεται, ἠλεκτρίζει τὸν κόσμον καὶ τὴν ζητωκραυγάζει. Εἰσέρχεται μίαν στιγμὴν εἰς ἕνα φαρμακεῖον τῆς Ὁμονοίας καὶ εἰς τὸ κατάστημα ὁρμᾷ ἐξ ἐφόδου τὸ πλῆθος, ποὺ τὴν ἀναγνωρίζει.

Τὰ δημοσιογραφικὰ γραφεῖα, ὅπου μεταβαίνει, κατακλύζονται ἀπὸ ξένον κόσμον. Ὅλοι θέλουν νὰ τὴν ἰδοῦν ἀπὸ κοντά, τὴν «Μὶς Ἑλλάδα», νὰ ἀκούσουν τὴν ὁμιλίαν της, νὰ παρακολουθήσουν τὰς κινήσεις της. Κανεὶς δὲν μένει ἀπογοητευμένος. Τοὐναντίον ὅλοι μ' ἕνα στόμα ἀνακράζουν: «Ἄξια! ἄξια!» Καὶ τὰ σχόλια ἀκούονται σὰν χείμαρρος. Καὶ ἡ ἐντύπωσις εἶνε μία: «Ἡ «Μὶς Ἑλλὰς» εἶνε γοητευτική, εἶνε ὡραία!»

Ἂς τὴν ἰδοῦμε κ' ἐμεῖς ἀπὸ κοντὰ τὴν «Μὶς Ἑλλάδα», στὸ σπίτι της, μέσα εἰς τὸ οἰκογενειακόν της περιβάλλον, μακρυὰ ἀπὸ τὰς ἰαχὰς τοῦ πλήθους καὶ τὸν θόρυβον τοῦ δρόμου.

—Ἡ Δνὶς Διπλαράκου σπίτι της

Εἶνε ἡ ὥρα ὀκτὼ βράδυ. Ἡ δ. Διπλαράκου, μόλις ἔχει ἐπιστρέψει, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων της. Εἶνε κουρασμένη, ἄρρωστη ἀπὸ ἀμυγδαλίτιδα, μὲ πυρετὸν ἀρκετὰ ὑψωμένο. Καὶ ὅμως ἔχει τὸ κουράγιο νὰ μιλήσῃ, νὰ γελάσῃ, ν' ἀστειευθῇ, νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ προβάρῃ τὶς ἀναρίθμητες θαυμάσιες τουαλέττες τοῦ Οἴκου τῆς Mme Engénie ποὺ τῆς ἔφερεν ὁ κ. Γεωργαντᾶς. Ὁ πυρετὸς τῆς προετοιμασίας τῆς προσεχοῦς ἀναχωρήσεως γιὰ τὸ Παρίσι, νικᾷ τὸν πυρετὸ τῆς ἀμυγδαλίτιδος.

Τὸ προβάρισμα τῶν τουαλεττῶν παρακολουθεῖ μὲ μάτι ἀληθινῆς ἀρτίστας ἡ ἀδελφὴ τῆς δ. Διπλαράκου κ. Νάντα Κυριακοῦ, μία ἀπὸ τὰς κοσμικάς μας κυρίας, ποὺ κρατεῖ εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ σαλόνια τὰ σκῆπτρα τῆς κομψότητος.

Αἱ δύο μικρότεραι ἀδελφαὶ τῆς «Μὶς Ἑλλάδος», δύο χαριτωμένα, ὑγιᾶ, ὡραιότατα κορίτσια, ἡ δ. Χριστίνα καὶ ἡ δ. Ἀμεντέ, μὲ τὶς μαῦρες ποδιὲς καὶ τὸν ἄσπρο γιακὰ τοῦ σχολείου των, ἀναμιγνύονται εἰς τὴν κίνησιν, ποὺ γίνεται γύρω ἀπὸ τὴν ἀδελφήν των. Τακτοποιοῦν γράμματα, τηλεγραφήματα, ἐπισκεπτήρια.

— Τί εἶνε ὅλος αὐτὸς ὁ σωρὸς τῆς ἀλληλογραφίας, δ. Χριστίνα;

— Ἔχουν φθάσει ἀπὸ τὸ πρωΐ. Εἶνε συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἀδελφή μου.

— Πῶς σᾶς ἐφάνηκε ἡ ἐκλογὴ τῆς δ. Ἀλίκης;

Καὶ αἱ δύο μικραὶ ἀδελφαὶ χαμογελοῦν εὐχαριστημέναι, καὶ ρίχνουν μιὰ ματιὰ γεμάτη τρυφερότητα καὶ παιδικὴ ὑπερηφάνεια πρὸς τὴν νικήτρια.

— Πῶς μᾶς ἐφάνηκε; Μᾶς ἦλθε πολὺ ξαφνικά! Ἡ Ἀλίκη ἦταν ἄρρωστη γιατὶ ἐκρυολόγησε ἀπὸ μιὰ ἐκδρομὴ ποὺ ἔκαμε καὶ ἦταν στὸ κρεββάτι. Ξεγέλασε ὅμως τὴν μαμᾶ ὅτι εἶνε καλὰ καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ δεχθοῦν μιὰ πρόσκλησι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Χάρβεϋ γιὰ νὰ πᾶνε στὸν χορὸ τῶν «Ὀλυμπίων». Ἐμεῖς κοιμώμαστε, καθὼς καὶ ὁ μπαμπᾶς, ὅταν στὶς 3 τὸ πρωῒ μᾶς ξυπνοῦν καὶ βλέπουμε τὴν Ἀλίκη μὲ τὴν ταινία τῆς «Μὶς Ἑλλάς». Τὴν φιλήσαμε τὴν ἀδελφοῦλα μας, ἐχαρήκαμε καὶ πλαγιάσαμε πάλι νὰ κοιμηθοῦμε. Ἀλλὰ ὁ ὕπνος δὲν ἔκλεινε τὰ μάτια μας καὶ τὸ πρωῒ δὲν μπορέσαμε νὰ πᾶμε στὸ Γυμνάσιο.

— Καί;

— Ὁ καθηγητής μας ἐμήνυσε ὅτι ἀντὶ ἀπουσίας θὰ μᾶς βάλῃ ἕνα 10, πρὸς τιμὴν τῆς ἀδελφῆς μας, ποὺ ἐξελέγη «Μὶς Ἑλλάς».

— Καὶ ὁ μπαμπᾶς σας;

— Δὲν μποροῦσε πειὰ τίποτε νὰ πῇ, ἀφοῦ εὑρέθηκε πρὸ τετελεσμένου γεγονότος. Τοὐναντίον εὐχαριστήθηκε, γιατὶ ξέρετε, εἶνε πολὺ πατριώτης καὶ τὸ πῆρε τὸ πρᾶγμα μὲ ἐθνικὸ ἐγωϊσμό.

— Καὶ ἡ ὡραία γιρλάντα τῶν κόκκινων μικρῶν λουλουδιῶν ποὺ στολίζει τὴν μεσόπορτα τῶν δύο σαλονιῶν;

— Τὴν ἐπήραμε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἦταν χθὲς στολισμένο καὶ τὴ βάλαμε ἐκεῖ, ἔτσι σὰν θριαμβευτικὴ ἁψίδα!

Ἡ ὁμιλία τῶν δύο αὐτῶν χαριτωμένων παιδιῶν εἶνε τόσον ἀφελής, τόσον ὡραία! Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς ἀμέσως τὴν οἰκογενειακὴ ἀγάπη, καὶ τὴν ἁρμονία τῶν σχέσεων ποὺ ἐπικρατεῖ μέσα στὸ κομψὸ ἀρχοντικὸ καὶ εὐχάριστο ἐκεῖνο περιβάλλον.

—Τὰ παιδικά της χρόνια

Ἡ δ. Ἀλίκη Διπλαράκου δὲν πηγαίνει γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Παρίσι. Ἐπέρασεν ἐκεῖ ὁλόκληρα χρόνια, ἀπὸ τὸ 1918 ἕως τὸ 1923. Ἐφοίτησεν εἰς τὸ Λύκειον «Βίκτωρ Ντυρύ» καὶ παρηκολούθει μαθήματα πιάνου μὲ τὸν καθηγητὴν Πιερώ, ἐνῷ ἡ ἀδελφή της κ. Κυριακοῦ ἔπαιρνε μαθήματα ἀπαγγελίας μὲ τὸν κ. Ἀλμπὲρ Λαμπέρ. Κατόπιν ὅταν ἐπέστρεψε εἰς τὰς Ἀθήνας ἐσυνέχισε τὰ μαθήματά της εἰς τὸ Ἀρσάκειο καὶ ἐξακολουθεῖ τὸ πιάνο της μὲ τὸν κ. Φρήμαν.

Τότε ἀκόμη ἦταν ἕνα παιδὶ γεμᾶτο ζωὴ καὶ εἶχε διάθεσι γιὰ σπὸρ ὅσην καὶ γιὰ μουσική. Ἕνα παιδὶ ζωηρό, ἀνήσυχο, ἐνεργητικό, ὅπως λέγουν αἱ μικρότεραι ἀδελφαί της, ἕνα παιδὶ ποὺ δὲν εἶχε τὸν νοῦν του γιὰ τουαλέττες, οὔτε γιὰ κοσμικὰς ἐπιδείξεις, ποὺ συνηγωνίζετο ἐπικινδύνως τοὺς συνομηλίκους συντρόφους του εἰς τὸ βόλλεϋ - μπώλ, εἰς τοὺς βώλους καὶ εἰς ὅλα τ' ἀγορίστικα παιγνίδια.

Εἰς τὶς πληροφορίες αὐτὲς προσθέτει μία παρευρισκομένη φίλη τῆς δ. Διπλαράκου:

— Ἡ Ἀλίκη ἦταν πάντα ἕνα ἐξαιρετικὸ παιδί, ποὺ μᾶς ἔκανε ὅλους νὰ τὴν ἀγαποῦμε γιὰ τὸν ὡραῖο της χαρακτῆρα καὶ τὰ χαρίσματά της. Εἶνε νοικοκυρὰ κ' ἔχει ἕνα φίνο γοῦστο σὲ ὅ,τι καταπιάνεται.

Τὸ προβάρισμα τῶν τουαλεττῶν τελειώνει. Μιὰ ὁλόκληρη προῖκα!

Μαντὼ πρωϊνό, ἀπογευματινό, βραδυνό. Τουαλέττες ὅλων τῶν χρωμάτων καὶ ὅλων τῶν ὑφασμάτων. Γιὰ τὸ τραῖνο, γιὰ τὶς πρωϊνὲς κοῦρσες, γιὰ τὸ τσάϊ, γιὰ τὶς ἀπογευματινὲς ἐπίσημες δεξιώσεις, γιὰ τὶς ἑσπερίδες καὶ τέλος ἡ τουαλέττα ντὲ γκαλὰ γιὰ τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὴν «Ὄπερα»!

Νὰ τὰ περιγράψουμε ὅλα αὐτὰ τὰ θαύματα τῆς μόδας; Θὰ ἐχρειάζετο πολὺς χῶρος. Μία μόνον εἶνε ἡ ἐντύπωσίς μας: Ὅτι ἡ Διπλαράκου ἀναχωρεῖ γιὰ τὴν Γαλλικὴ πρωτεύουσαν πάνοπλος! Καὶ θὰ εἶνε ἐπικίνδυνος διὰ τὰς ἀντιπάλους της ὄχι μόνον ἡ ὀμορφιά της, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωτερική της ἐμφάνισις. Θὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ Παρίσι ὄχι μόνον τὴν ὀμορφιὰ τὴν Ἑλληνική, ἀλλὰ τὴν κουϊντέσσεντσα τῆς Ἀθηναϊκῆς κομψότητος. Θὰ καταπλήξῃ τὸ ἐκλεκτὸ γοῦστο τῶν ἀμφιέσεών της. Θὰ δείξῃ πῶς ντύνεται ἡ Ἀθηναία.

—Ἡ πρώτη κοσμικὴ τῆς ἐμφάνισις

— Λοιπόν, δ. Διπλαράκου, εἶνε τὸ πρῶτο μάτς ποὺ δίνετε στὴ ζωή σας; τὴν ἐρωτῶμεν ὅταν πειὰ ἥσυχη κάθεται καὶ ξεκουράζεται σ' ἕνα μαλακὸ ντιβάνι.

— Τὸ πρῶτο, μᾶς ἀπαντᾷ, μὲ τὸ ἑλκυστικό της χαμόγελο. Αὐτὴ ὅλη ἡ ἱστορία τῆς ἐκλογῆς μου μοῦ θυμίζει λιγάκι τὴν πρώτη μου ἐμφάνισι στὸν κόσμο. Ἦταν πέρυσι, στὴ Γαλλικὴ Πρεσβεία. Γιὰ πρώτη φορὰ ἔκαμνα τὴν εἴσοδό μου στοὺς κοσμικοὺς κύκλους. Γιὰ πρώτη φορὰ ἐγνώριζα τὴν ἀτμόσφαιρα μιᾶς κοσμικῆς ἐπισήμου συγκεντρώσεως. Ὅταν ἐμπῆκα μέσα στὸ φωτοπλημμυρισμένο σαλόνι, ποὺ τὸ στόλιζαν οἱ κυρίες μὲ τὶς ἔξωμες τουαλέττες καὶ οἱ κύριοι μὲ τὰ φράκα τους, ποὺ πρωτόβλεπα νὰ σχηματίζεται γύρω μου ἕνας κύκλος κυρίων, νὰ ζητοῦν σειρὰ γιὰ τὸν χορὸ καὶ νὰ μοῦ ψιθυρίζουν ὡραῖα φιλόφρονα λόγια, εἶχα τὴν ἐντύπωσι ὅτι βρισκόμουνα στὸν παράδεισο. Ἤμουνα ἀληθινὰ εὐτυχισμένη. Ἔβλεπα ἕναν καινούργιο κόσμο νὰ ἀνοίγεται μπροστά μου, κ' ἔνοιωθα τὴν ψυχή μου νὰ τὴν πλημμυρίζῃ ἕνα πρωτογνώριστο αἴσθημα.

— Ἐφαντασθήκατε τότε, ὅτι ἴσως ἔλθῃ μιὰ μέρα ποὺ θὰ γνωρίσετε ἕναν μεγαλύτερο θρίαμβο, σὰν τὸν σημερινό;

— Ὅτι θὰ μὲ διαλέξουν ὡς τὴν ὡραιοτέρη Ἑλληνίδα; Ποτέ. Εἶνε μόλις ἕνας χρόνος ποὺ ἔχω μπῆ στὸν κόσμο καὶ ποὺ τὰ γοῦστα μου ἄρχισαν ν' ἀλλάζουν, δηλ. ποὺ ἄρχισα ν' ἀφήνω τὸ ἀγορίστικο ὕφος μου καὶ νὰ γίνωμαι κοσμικὴ δεσποινίς. Μέσα στὸ σύντομο αὐτὸ διάστημα ἐδέχθηκα βέβαια πολλὲς φορὲς τὰ κομπλιμέντα ποὺ ἀκούονται, συνήθως μέσα στὰ σαλόνια. Μὰ ποτὲ δὲν μὲ κολάκευσαν καὶ ποτὲ δὲν τὰ ἐπῆρα στὰ σοβαρά. Πρὸ παντὸς ποτὲ δὲν μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸν νοῦν ὅτι θὰ μοῦ συνέβαινε ποτὲ νὰ συναγωνισθῶ γιὰ τὸ βραβεῖο τῆς καλλονῆς. Ὅταν ἀκόμη, τὴν ἡμέραν, ποὺ ἔγινεν ἡ συγκέντρωσις τῶν ὑποψηφίων εἰς τὸ «Ἀτελιὲ» διὰ τὴν προκριματικὴν ἐκλογήν, ἐπῆγα κ' ἐγὼ μὲ ἄλλες φίλες μου, ἀπὸ περιέργεια, νὰ ἰδῶ ἀπὸ κοντὰ τὰ ὡραῖα κορίτσια, ἐσυλλογιζόμουνα πόσο θάρρος πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς γιὰ νὰ ἐκθέτῃ ὑποψηφιότητα σ' ἕναν τέτοιον ἀγῶνα. Οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν ἐφαντάσθηκα τὸν ἑαυτόν μου μέσα εἰς τὸν κύκλον ἐκείνων τῶν ὑποψηφίων.

»Τώρα, τὸ πῶς ἔφθασα, προχθές, τὸ βράδυ ἕως στὴν σκηνὴ τῶν «Ὀλυμπίων» μὲ τὴν ταινία τῆς «Μὶς Ἀθῆναι» καὶ ὕστερα τῆς «Μὶς Ἑλλάδος», εἶναι κάτι ποὺ τὸ βλέπω ἀκόμη, σὰν ὄνειρο. Εὑρέθηκα στὸ χορὸ ἄρρωστη μὲ πυρετό, προσκεκλημένη στὸ θεωρεῖο τοῦ α' γραμματέως τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας καὶ τῆς κ. Χάρβεϋ. Ἤμουνα μὲ τὴν μητέρα μου, καὶ παρακολουθοῦσα ἀμέριμνη τὴν κίνησιν τοῦ κόσμου. Ξαφνικὰ μὲ ἐκάλεσαν τρία μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Πρὶν προφθάσω ν' ἀρνηθῶ, νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὴν ἐπιμονήν των, εὑρέθηκα μέσα εἰς τὸ [illegible] τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐκεῖ μὲ ὑπεδέχθη μία ἐνθουσιώδης κραυγὴ τῆς κ. Μαρίκας Κοτοπούλη, καὶ ἀμέσως μία εὐγενικὴ προσφώνησις τοῦ κ. Δημάρχου. Ὁ κ. Μερκούρης μὲ πιάνει ἀπὸ τὸ χέρι, μὲ δείχνει εἰς τὰ ἄλλα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ λέγει: «Αὐτὴ εἶνε ὡραία κοπέλλα!» Ἕνα ζωηρὸ «Μάλιστα» ἀκούσθηκε ταυτοχρόνως ἀπὸ τὰ στόματα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς. Αἱ κρίσεις των ἔφθαναν συγκεχυμέναι εἰς τὰ αὐτιά μου, ποὺ ἐβούιζαν ἀπὸ τὸν πυρετό, ἔνοιωθα ἐπάνω μου, χωρὶς νὰ καταλαβαίνω τὸ γιατί, κάτι ἀγκαθωτὲς ματιὲς τῶν ὑποψηφίων, καὶ δὲν εἶχα ἄλλη σκέψι παρὰ νὰ γυρίσω γρήγορα στὴ θέσι μου. Ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἐνῷ ἐκύτταζα ἀπὸ τὸ θεωρεῖο, ἀμέριμνη πάλιν, τὴν κίνησιν, ἄκουσα χειροκροτήματα, φωνὲς κ' ἐδέχθηκα μίαν ἀνθοδέσμην μὲ συγχαρητήρια ὡς «Μὶς Ἀθῆναι». Μὲ κατέλαβε μιὰ περίεργη συγκίνησι, καὶ ἕως ὅτου καταλάβω ἂν ἦσαν, αὐτὰ ποὺ μοῦ συνέβαιναν, ὄνειρο ἢ πραγματικότης, μὲ κατέβασαν εἰς τὴ σκηνὴ καὶ μοῦ ἔδωσαν τὴν ταινία τῆς «Μὶς Ἑλλάδος». Ἄκουα μαζὶ μὲ τὶς ζητωκραυγὲς καὶ ἀποδοκιμασίες. Ἀλλὰ βαθειά μου δὲν αἰσθανόμουνα παρὰ ἕνα ὡραῖο αἴσθημα ποὺ ξεχείλιζε καὶ ζητοῦσε νὰ ἐκδηλωθῇ σὲ εὐχαριστίες. Κ' εὐχαριστοῦσα καὶ ἐχαιρετοῦσα μὲ εἰλικρίνεια ὅλον ἐκεῖνον τὸν κόσμον ποὺ ἔννοιωθα τὴν ἀνάγκη νὰ τοῦ μεταδώσω κάτι ἀπὸ τὴν μεγάλη μου εὐτυχία. Λυποῦμαι ποὺ δὲν τὸ κατώρθωσα.

— Αἱ ἀντίπαλοί σας σᾶς συνεχάρησαν;

— Μόνον μία. Μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι καὶ μοῦ εἶπε: «Σᾶς συγχαίρω, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῆτε ὅτι θὰ συναγωνισθῆτε, γιὰ νὰ μὴν ὑποστῶ ὅλον αὐτὸν τὸν κόπο!» Ὅταν ἐγύρισα σπίτι, ἐπλάγιασα ἀμέσως, ἀλλὰ ὁμολογῶ ἡ συγκίνησίς μου ἦτο τόση, ποὺ δὲν μ' ἄφησε νὰ κοιμηθῶ.

— Καὶ τώρα;

— Ἡ ἐκλογή μου μ' εὕρηκεν ἐντελῶς ἀπροετοίμαστη καὶ προσπαθῶ νὰ ἑτοιμασθῶ γιὰ νὰ φύγω τὴν Πέμπτη, ὥστε νὰ εἶμαι στὸ Παρίσι τὴν Δευτέραν ποὺ θὰ γίνῃ ὁ διαγωνισμός».

Ἀπεχαιρέτησα τὴν δ. Διπλαράκου μὲ τὴν εὐχὴν νὰ ἐκλεγῇ «Μὶς Ὑφήλιος». Ἡ εὐχὴ αὐτὴ δὲν εἶνε καθόλου ἀπίθανον νὰ γίνῃ πραγματικότης. Ἡ «Μὶς Ἑλλὰς τοῦ 1930» συγκεντρώνει ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ εἶνε μία ἐπικίνδυνος ἀνταγωνίστρια ὅλων τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανίδων «Μὶς». Κατέχει ὅλα τὰ θέλγητρα γιὰ νὰ κατακτήσῃ τοὺς αὐστηροὺς κριτὰς καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ βγάλουν μίαν δικαίαν κρίσιν. Ἔχει τὸν ἀρχαῖο τύπο τῆς Ἑλληνικῆς ὡμορφιᾶς. Εἶνε μόλις 19 ἐτῶν καὶ εἶνε τελείως φορμαρισμένη, Ὑψηλή, μὲ πλαστικὲς γραμμές, μὲ ἐφηβικὸ σῶμα, μὲ ἁρμονικὰ χαρακτηριστικά. Ἡ ὡμορφιά της εἶνε λεπτή, εὐγενική, καλλιεργημένη, ποὺ ἀναδεικνύεται καὶ γίνεται περισσότερον γοητευτικὴ ἀπὸ τὴν ψυχικὴ αἰσθητικὴ ὡμορφιά. Ἡ κίνησίς της εἶνε ἁβρή, ἀνεπιτήδευτη. Εἶνε τὸ ὡραῖο κορίτσι, τὸ καλογεννημένο, ποὺ ἔχει ζήσει καὶ ἀνατραφῆ μέσα σὲ ἀρχοντικὴ οἰκογένεια, ποὺ ἔχει μορφωθῆ ὅπως ἀπαιτεῖ τὸ ἀριστοκρατικὸ τῆς περιβάλλον, ἕνα σπάνιο λουλοῦδι ποὺ ἔχει ἀναπτυχθῆ μέσα σὲ ἕνα πλούσιο θερμοκήπιο. Ἡ ἀποστολή της εἰς τὸ ξένο κόσμο θὰ εἶνε ἡ τιμητικὴ προπαγάνδα γιὰ τὶς νέες Ἑλληνοπούλες.

Α. Κ.

Ἡ «Μὶς Ἑλλὰς τοῦ 1930» θὰ μεταβῇ ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη καὶ θὰ παρακολουθήσῃ τὴν διοργανουμένην πρὸς τιμήν της πανηγυρικὴν παράστασιν τοῦ θιάσου κ. Ἀλίκης. Προσεκλήθησαν καὶ θὰ παρευρεθοῦν καὶ αἱ «Μὶς» τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων ὡς καὶ ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ τῶν Καλλιστείων. Ἐκ μέρους τῆς τελευταίας ταύτης θὰ προσφωνήσῃ τὴν «Μὶς Ἑλλάδα» ὁ κ. Στ. Μελάς, θὰ προσφέρῃ δὲ εἰς αὐτὴν καλλιτεχνικὴν ἀνθοδέσμην ἡ κ. Ἀλίκη.

Διαλέξεις

Αὔριον ὥραν 6 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἡ γνωστὴ λογοτέχνις κ. Νίκη Λ. Πέρδικα, μὲ θέμα «Νεοελληνικὰ καὶ ἔθιμα ἐν σχέσει μὲ τὰ ἀρχαῖα».

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ κ. Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, συμφωνήσαντος πλήρως πρὸς τὴν ἑρμηνείαν διὰ τὴν ὁποίαν καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καὶ τὰ τέσσαρα ἐκ τῶν πέντε μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἔδωκαν εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4371, ὁ ἀναβληθεὶς διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν καθηγητῶν τῆς γυμναστικῆς εἰς Σουηδίαν θὰ διεξαχθῇ τὴν προσεχῆ Πέμπτην 30 Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 9 π.μ. ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας.

(Ἐκ τοῦ τμήματος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς)

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ
χθὲς ἦρε θριαμβευτικὴν πρεμιέραν μὲ τὸ ΥΠΕΡΟΧΟ ΕΡΓΟ
ΑΦΡΟΔΙΤΗ
VENUS
Μὲ τὴν ΚΩΝΣΤ. ΤΑΛΜΑΤΖ, ΑΝΤΡΕ ΡΟΑΝ-ΖΑΝ ΜΟΥΡΑ, ΜΑΞ ΜΑΞΟΥΝΤΙΑΝ.
Γι' αὐτὸ τὰ ταμεῖα του ἠρνήθησαν σὲ χιλιάδας κόσμου τὴν εἴσοδον.

ΑΛ. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΩΤΟ-ΡΙΝΟ-ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων T. Assistant καθηγητοῦ Lemaître, ὁδὸς Στουρνάρα 39. Ὧραι ἐπισκέψεων 3—6 μ.μ. καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μικρὰ ὑπηρέτρια μὲ συστάσεις. Ὁδὸς Κάνιγγος 8.

Ἀθλητισμός

—Ἀθῆναι—Βελιγράδιον

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς καθόδου εἰς Ἀθήνας τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος τῆς Σερβίας εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ὁποίας περιλαμβάνονται, ὡς γνωστόν, ἑπτὰ παῖκται τοῦ Βελιγραδίου, ἡ Ἕνωσις Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν, ἐπέτυχεν ὅπως γίνῃ σήμερον μετὰ μεσημβρίαν ἀγὼν μεταξὺ τῶν μικτῶν ὁμάδων τοῦ Βελιγραδίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ὁμὰς τοῦ Βελιγραδίου θὰ συμπληρωθῇ μὲ τέσσαρας ἀκόμη παίκτας τῆς πόλεως ταύτης οἵτινες εὑρίσκονται ἐνταῦθα, ἡ δὲ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τοὺς παίκτας τῶν δύο ἰσχυροτέρων ὁμάδων, τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ τῆς «Ἑνώσεως Κων)πόλεως». Ἡ ὁμὰς τῶν Ἀθηνῶν θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα ὡς ἑξῆς: Γιάμαλλης, Μάλλιος, Βασιλείου, Ὑποφάντης, Μεσσάρης Κωνσταντινίδης, Ἠλιάσκος, Μεσσάρης ΙΙ, Τζεραλίδης, Τσολίνας καὶ Μιάκης.

Ἡ συνάντησις αὐτή, κατόπιν τῆς ἀρίστης ἐμφανίσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Σερβίας εἰς τὸν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα της, θὰ εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ θεωρεῖται βέβαιον ὅτι οἱ Σέρβοι θὰ προσπαθήσουν παντὶ σθένει νὰ ἐπιτύχουν τὴν νίκην. Θὰ μᾶς δοθῇ ἐπίσης ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσωμεν ἕναν ἀγῶνα εἰς τὸν ὁποῖον μόνον Ἀθηναῖοι ποδοσφαιρισταὶ θὰ ἀντιταχθοῦν κατὰ τῶν Σέρβων. Ὡς γνωστόν, εἰς τὴν ἐθνικὴν ὁμάδα τῆς Ἑλλάδος συμμετέσχον μόνον 2 παῖκται τῶν Ἀθηνῶν καὶ μάλιστα τῆς «Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως», ὁ Γιάμαλης καὶ ὁ Κωνσταντινίδης, ἐνῷ ἀπὸ τὸν «Παναθηναϊκὸν» κανείς. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητον, καὶ μαρτυρεῖ σαφῶς ὅτι ὁ Πειραιεὺς καὶ ἡ Θεσσαλονίκη διαθέτουν ποδοσφαιριστὰς ἀνωτέρους τῶν Ἀθηναίων, καὶ εἰς τεχνικὴν καὶ εἰς σώματα.

Ἡ συνάντησις τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἑλλάδος - Σερβίας ὑπῆρξε τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Πειραϊκοῦ καὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ποδοσφαίρου, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ Ἀθηναϊκόν, καὶ ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν μεγάλον αὐτὸν ἀγῶνα ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰ γερὰ σώματα τῶν παικτῶν τῆς ὁμάδος, τὰ ὁποῖα οἱ τελευταῖοι ἐξεμεταλλεύθησαν πολὺ καλά.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως λοιπὸν αὐτῆς ἀμφιβάλλομεν πολὺ ἐὰν ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς θὰ κατορθώσῃ σήμερον νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐθνικῆς, διότι οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν παῖκται εἶνε μὲν κατ' ἄτομα πολὺ καλοί, δὲν παρουσιάζουν ὅμως ὅλοι τὴν σωματικὴν εὐρωστίαν τῶν Σέρβων. Τί θὰ κάμῃ ὁ Τζιραλίδης ἢ ὁ Μιάκης πρὸ τοῦ πανυψήλου ὀπισθοφύλακος Ἴφκοβιτς καὶ ἐνώπιον τῶν ἄλλων εὐσώμων Σέρβων;

Εὐχόμεθα ὁπωσδήποτε νὰ διαψευσθῶμεν καὶ νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ χαιρετίσωμεν καὶ δευτέραν Ἑλληνικὴν νίκην.

Ὁ ἀγὼν θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὰς 2 μ.μ. διότι οἱ Σέρβοι θὰ ἀναχωρήσουν τὸ ἀπόγευμα σιδηροδρομικῶς ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα των. Διαιτητὴς τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος θὰ εἶνε ὁ κ. Σ. Χατζόπουλος.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ 1871
ΑΚΡΟΠΟΛ ΠΑΛΑΣ
(ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ)
Τὸ προσεχὲς Σάββατον 1ην Φεβρουαρίου 1930, ὥραν 10.30' μ.μ.
ΜΕΓΑΣ ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝΔΥΜΑ ΕΣΠΕΡΙΔΟΣ
Τιμὴ εἰσιτηρίου δρχ. 150. Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς, Τηλέφ. 54—82), εἰς Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη (Σταδίου 18) καὶ τὴν ἡμέραν τῆς χοροεσπερίδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ «Ἀκρόπολ Παλάς».

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ — ΔΙΣΚΟΙ
Pathé
ΖΗΤΗΣΑΤΕ
Εἰς ὅλα τὰ καταστήματα τὸ τέλειον καὶ ἀσυναγώνιστον Γραμμόφωνον PATHÉ
OLOTONAL B)s ὀρθογωνικὸν ὕψος 0.15.50 πλάτος 0.33 μῆκος 0.43.
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 1.700
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΔΙΣΚΩΝ PATHÉ:
Tango des Roses
Ἀστέρω . . . . . . ἐκτέλ. Ἀν. Δελένδα
Ἐὰν μ' εἶχες νοιώσῃ » Ἀν. Δελένδα
Καρμέλλα » Ἀν. Δελένδα
Γκραναντῖνα. » Ἄλκη Παπακωνσταντίνου
» Κ. Στελάκη
Ζητήσατε τὰ παθητικὰ τσιγγάνικα—οὐγγαρέζικα τραγοῦδα σὲ δίσκους PATHÉ.
ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΟΥΛΗΣ 6β
«Publiburo»

ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΚΠΤΩΣΙΣ 10%
Ἐπὶ ὅλων τῶν μαλλίνων καὶ ἐπὶ τῶν ΗΔΗ ΕΚΠΕΣΜΕΝΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ
ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ & ΣΙΑ
35 ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 35
ΕΤΣΙ τὸ κάθε τι πωλεῖται τώρα ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ οἰκογενεια[...] κλῳ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀλεξίου Φραγκ[...] τὰ τῆς δεσποινίδος Περσεφόνης Δ. Ν[...]

— Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτ[...] σαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Σερρῶν κ. Κ[...] νου Ἰωαννίδου μετὰ τῆς δίδος Στέλλ[...] ἴτα. Τοὺς εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Ε. Χ.

Ἰατροί

— Α. Π. ΚΑΛΦΟΠΟΥΛ[...] μαιευτής, γυναικολόγος, Ἐπιμελητὴς [...] Μαιευτηρίου, Ἀσκληπιοῦ 4. Δέχεται [...] μ. Τηλ. 70—98.

— ΓΛΥΦΑΔΑ, ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ [...] ἰατροῦ ΛΙΟΥΓΚΑ, μὲ πλήρες ἠλεκ[...] τήριον διὰ τὰς χειρουργικὰς φρ[...] Πρόσληψις ἀσθενῶν, Ζαΐμη 20.

ΤΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΙΝΤΕΑΛ
Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου του

Ἕως τώρα ὑφιστάμεθα μαρτύρια [...] πανταχοῦ παρὸν σκυλὶ τοῦ γραμμοφώ[νου ...] χθὲς ἐξ αἰτίας τῆς προβολῆς εἰς τὸ «Ἰν[...]» τῆς ὁμιλούσης ταινίας «Λευκὸς Γάμος» [...] σταθῇ κανεὶς ἀκούει νὰ συζητοῦν [...] φωνὴν τῆς Μπίλλυ Ντὸβ καὶ τοῦ Ρό[...] Ρόζ. Παίζεις Μπρίτς, ἡ ἀπέναντι σ[...] σὲ ἐρωτᾷ ἔκπληκτος: Πῶς; δὲν [...] νὰ ὁμιλῇ τὴν Μπίλλυ Ντόβ; Ὅπου [...] πᾶς ἐκπλήττονται ἂν ὁμολογήσῃς ὅτι [...] κουσες τὴν φωνὴν αὐτοῦ τοῦ ἀστέρο[ς ...] λοιπὸν ὅτι πρέπει κανεὶς εἰς ὅλας τὰς [...] γνώσεις του, νὰ ἔχῃ ἀκούσει καὶ τὴν Μ[...] Ντόβ, ἄλλως δὲν ἀξίζει τίποτε.

Αὐτὰ κάνει ὁ ὁμιλῶν Κινηματογράφ[ος].

Η ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΝΘΕΟΥ

Χθὲς ἐν μέσῳ κοσμοσυρροῆς τῆς ἐκλε[κ]τέρας κοινωνίας τῆς πόλεώς μας, ἐδόθ[η ἡ] πρώτη τοῦ ἔργου ἡ «Ἀφροδίτη», [...] ἀπ' τὸ μυθιστόρημα τοῦ Γάλου συγγρ[αφέως] Ζὰν Βινιώ. Οἱ ρόλοι ἀνετέθησαν εἰς τ[ὴν ὡ]ραιοτάτην Κωνστὰνς Τάλματζ, ἡ ὁποία [...] ζωντάνεψε τὸν ρόλον τῆς Πριγκηπ[...] Ντοριάνι, καὶ εἰς τοὺς Γάλλους καλλιτ[έχνας] Ζὰν Μουρά, Ἀντρὲ Ροὰν καὶ Μὰξ Μ[...] ντιάν.

Τὸ ἔργον ἤρεσε γενικῶς εἰς ὅλον τὸν [κό]σμον, διότι ἔχει ὅ,τι χρειάζεται: πολυτ[...] λοῦσο καὶ παίξιμο ἀριστοτεχνικό.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ μας ἀδελφὸν καὶ θεῖο[ν]
ΘΕΟΔΩΡΟΝ Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΑΓΙΩΤ[...]
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τρίτη[ν] ὥραν 11ην π.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Νεκροταφείου.

Ἡ ἀδελφή: Ἑλένη Μ. Χατζηπαναγ[...]
Οἱ ἀνεψιοί: Γεώργιος Βρονταμίτης, Ε[...] Χατζηπαναγιώτου, Νικόλαος Χατζηπαναγ[...] της, Πόπη Χατζηπαναγιώτου, Μαρίκα [...] ταμίτου. Οἱ Συγγενεῖς. (Ἡ παροῦσα θεω[ρεῖ]θήτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Α. Ο. Ε. «ΤΕΚΤΩΝ», ἐντολῇ τοῦ Ὑ[...] πουργείου Προνοίας κλπ. προκηρύσσει [...] ρὰν ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗΝ δημοπρασίαν [...] τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν [...] χρῆσιν τῶν ἔργων ἀνεγέρσεως τοῦ Συνοικισμοῦ «Τουρκολίμανο», ἤτοι:

1) 300 (τριακοσίων) κ. μ. Ὕδατος.
2) 500 (πεντακοσίων) κ. μ. Ἄμμου θα[...]λάσσης.
3) 500 (πεντακοσίων) μ. τετρ. Πλα[...] Τήνου.
4) 125 (ἑκατὸν εἰκοσιπέντε) μ.μ. Τουρ[...] τοσωλήνων καὶ
5) 1100 (χιλίων ἑκατὸν) μ.μ. Πηλ[...] νων κλπ.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται φανερ[ῶς ...] τὴν προμήθειαν ἁπάντων συγχρόνως τῶν [...] ἄνω ὑλικῶν, τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. [...] μέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν [τῷ] Γραφείῳ τῆς Υ. Ε. Ε. «Τέκτονος» ἐν τῷ [...] ἄνω Συνοικισμῷ, ἐνώπιον τῆς οἰκείας ἐπιτρο[πῆς].

Οἱ ὅροι τῶν διακηρύξεων εὑρίσκονται [κα]τατεθειμένοι παρὰ τῇ Α. Ο. Ε. «Τέκτον[ος»] (Σανταρόζα ἀρ. 1) ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Γρα[...]φείῳ τῆς Υ. Ε. Ε. ἐν τῷ Συνοικισμῷ «Του[ρ]κολίμανο» καὶ παρὰ τῷ Λογιστικῷ τμήματι τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας κλπ. εἰς διάθεσ[ιν] παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ			
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	.. 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	.. 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ	
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » »	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ	6.—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ »	100-200

Ἀπὸ τὰ Ἀγγλικὰ παράξενα

EXETER CATHEDRAL
WE BUR
ILLEGA
Δύο στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν διαδήλωσιν τῶν ἱερέων ποὺ ἔγινε τελευταίως ἐν Λονδίνῳ διὰ νὰ διαμαρτυρηθοῦν ἐναντίον ἑνὸς ψηφισθέντος τελευταίως νόμου.

Ἐνῷ ἡμεῖς τουρτουρίζομεν

Εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἔχουν καλοκαῖρι μὲ κυνικὰ καύματα. Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν εἶνε εἰλημμένη ἀπὸ μίαν λουτρόπολιν παρὰ τὸ Σίδνεϋ, ὅπου γίνονται τώρα μπαὶν-μίξτ.

Ἡ Ἀγγλογαλλικὴ συνεννόησις

Οἱ πρωθυπουργοὶ καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ. κ. Ταρντιὲ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας, Μακντόναλντ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, Μπριὰν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας καὶ Χέντερσον τῆς Ἀγγλίας.

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουᾶ

97ον
ΕΝΑ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΒΡΑΔΥ

Ἡ διαμονὴ τοῦ Μοὺρ εἰς τὴν Βενετίαν ἦτο διὰ τὸν Βύρωνα μία περίοδος διακοπῶν. Τὸ τελευταῖο βράδυ ὁ Μοὺρ ἐπῆγεν εἰς τὴν ἔπαυλιν Λὰ Μίρα, διὰ νὰ δειπνήσῃ μὲ τὸν φίλον του καὶ τὴν ἐρωμένην του. Ὁ Βύρων μόλις τὸν εἶδε, τοῦ ἀνήγγειλε μὲ χαρὰν μαθητοῦ, ποὺ μόλις ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ σχολείου, ὅτι ἡ κόμησσα τοῦ εἶχε χορηγήσει ἄδειαν τὴν νύκτα καὶ ὅτι ὄχι μόνον θὰ ἐπήγαιναν εἰς τὴν Ὄπερα, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐγλεντοῦσαν μετὰ τὴν παράστασιν καθὼς ἔκαμναν τὸν παληὸ καλὸν καιρὸ στὸ Λονδῖνον. Καὶ πράγματι, μετὰ τὴν Ὄπερα, οἱ δύο φίλοι ἐπῆγαν νὰ πιοῦν ἕνα πόντσι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἁγίου Μάρκου. Ἔμειναν ἐκεῖ μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ τὰ χάλκινα ἀγάλματα τοῦ Ὡρολογίου ἐκτύπησαν μὲ τὰ σφυριά των τὴν δευτέραν τῆς πρωΐας. Ὕστερα, μὲ τὸ ὑπέροχον σεληνόφως, ὁ Βύρων καὶ ὁ Μοὺρ περιεπλανήθησαν εἰς τοὺς ἐρήμους δρόμους τῆς Βενετίας. Ἄ, τὸ βράδυ ἐκεῖνο εἶχε μίαν ἀνεκλάλητον ὡραιότητα καὶ κάτι τὸ ἐπίσημον συγχρόνως. Ἡ σιωπηλὴ ἐκείνη πόλις μὲ τὰ ἀνάκτορα ποὺ ἐκοιμῶντο ἐπάνω στὰ νερά, μέσα εἰς τὴν ἀστράπτουσαν γαλήνην τῆς νύκτας, συνεκίνει βαθύτατα τὸν Μοὺρ καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Βύρων, ποὺ τὸν τελευταῖον καιρὸν εἶχε γίνει κυνικός, ἐγκατέλειψε τὸν χαρούμενον τόνον του καὶ ἐκυριεύθη ἀπὸ μίαν γλυκεῖαν καὶ ἤρεμον θλῖψιν.

Τὴν ἑπομένην τὸ πρωῒ ὁ Μοὺρ ἐπῆγε ν' ἀποχαιρετίσῃ τὸν φίλον του εἰς τὴν ἔπαυλιν Λὰ Μίρα. Ὅταν τὸν ἀνήγγειλαν, ὁ Βύρων ἐνεφανίσθη κρατῶν ἕνα μικρὸν σάκκον ἀπὸ λευκὸν δέρμα..

—Νὰ κάτι, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Μώρρεϋ θὰ ἔδιδε πολὺ χρῆμα, ἐνῷ ἐσεῖς δὲν θὰ ἐδίδατε γι' αὐτὸ οὔτε πέντε πέννες.

—Τί εἶναι αὐτό; τὸν ἠρώτησεν.

—Ἡ ζωή μου καὶ ἡ περιπέτειές μου, ἀπήντησεν ὁ Βύρων. Ἐννοεῖτε πῶς δὲν δὲν εἶναι κάτι ποὺ ἠμπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ ἐνόσῳ ἀκόμη εὑρίσκομαι εἰς τὴν ζωήν, ἐν τούτοις σᾶς τὸ χαρίζω. Κάνετέ το ὅ,τι σᾶς ἀρέσει.

Ὁ Μοὺρ τὸν ηὐχαρίστησε κατασυγκινημένος καὶ τοῦ εἶπε:

—Νὰ μιὰ πρώτης τάξεως κληρονομιὰ διὰ τὸν μικρό μου Τόμ, ὁ ὁποῖος θὰ καταπλήξῃ μὲ αὐτὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ὁ Βύρων παρήγγειλε νὰ τοῦ ἑτοιμάσουν τὰ ἄλογά του καὶ συνώδευσε τὴν ἅμαξαν τοῦ Μοὺρ σχεδὸν μέχρι τῆς Βενετίας.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ οἰκογενειακαὶ ὑποθέσεις τοῦ Βύρωνος δὲν ἐπήγαιναν διόλου καλά. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ κόμης Γκουϊτσιόλι παρεῖχε τὴν ἐντύπωσιν ἂν ὄχι ὅτι ἀγνοεῖ τελείως, πάντως ὅτι ἀνέχεται τὴν μετὰ τοῦ Βύρωνος σχέσιν τῆς συζύγου του. Ἀλλὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1819 ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς Τερέζας καὶ μιὰν ἄλλην διὰ τὴν ἰδίαν. Ὁ κόμης Γκάμπα ἐδιδεν εἰς τὴν κόρην του συμβουλὰς καὶ δὴ εἰς τόνον αὐστηρότατον. Ὅταν ὁ κόμης εἶδεν ὅτι αἱ συμβουλαὶ τοῦ πενθεροῦ του δὲν ἔπιασαν τόπον, ἦλθεν εἰς τὴν Βενετίαν κατηγανακτισμένος. Εὗρε τὴν γυναῖκα του εἰς θαυμασίαν κατάστασιν ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας, ἀλλ' ἡ κόμησσα τὸν ἐμίσει τώρα πλέον καὶ δὲν ἐδέχετο κανενὸς εἴδους συμβιβασμόν. Οἱ δύο σύζυγοι ἔφθασαν εἰς τὸ σημεῖον ν' ἀνταλλάξουν λέξεις βαρείας.

Τὴν φορὰν ὅμως αὐτὴν ὁ κόμης ὑπῆρξεν ἀρκετὰ σαφὴς καὶ τῆς εἶπεν ὅτι δὲν εἶχε παρὰ νὰ ἐκλέξῃ: ἢ τὸν σύζυγον ἢ τὸν ἐραστήν, ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ τοὺς δύο μαζί. Ἡ κόμησσα δὲν ἐδίστασε νὰ ἐκδόσῃ τὴν ἀπόφασίν της: ἐξέλεξε τὸν ἐραστὴν καὶ εἰδοποίησε τὸν Βύρωνα ὅτι εἶναι ἕτοιμη νὰ φύγῃ μαζί του.

«Αὐτὴ θὰ ἦτο καὶ ἡ ἰδική μου γνώμη, ἔγραφεν ὁ Βύρων σχετικῶς, ἐὰν ἤμουν εἴκοσι ἐτῶν καὶ ὄχι τριάντα ἑνὸς ποὺ εἶμαι, διότι τὴν ἀγαπῶ. Ἀλλ' ἐγνώριζα ὅτι μιὰ τέτοια περιπέτεια θὰ τῆς προξενοῦσεν ἕνα ἀνεπανόρθωτον κακόν. Ἐγνώριζα ὅτι ὅλη ἡ οἰκογένειά της—καὶ δὴ αἱ ἀδελφαὶ καὶ ὁ πατέρας της—θὰ ἐκυριεύοντο ἀπὸ ἀπελπισίαν καὶ ὅτι ἡ πρᾶξίς μου αὐτὴ θὰ ἠμαύρωνε διὰ παντὸς τὴν καλὴν φήμην τῶν ἄλλων ἀδελφῶν της, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔπρεπε σὲ λίγο νὰ ὑπανδρευθοῦν. Δὲν μοῦ ἔμενε συνεπῶς τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ τὴν πείσω νὰ παραιτηθῇ τοῦ σχεδίου της. Καὶ τὴν ἔπεισα πράγματι μὲ μεγάλην δυσκολίαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ραβένναν μὲ τὸν σύζυγόν της, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τὰ ἐλησμόνει ὅλα, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ κόμησσα μ' ἐγκατέλειπε διὰ παντός.»

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ

Ὁ κόμης Γκουϊτσιόλι, ὅταν ἔμαθε τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ Βύρωνος, ἐπῆγε νὰ τὸν συναντήσῃ. Ἦτο πολὺ συγκινημένος καὶ τὰ γεροντικὰ μάτια του ἦσαν πλημμυρισμένα ἀπὸ δάκρυα.

—Ἐὰν ἐγκαταλείψετε τὴν σύζυγόν σας, τοῦ εἶπεν ὁ Βύρων, τότε ἀσφαλῶς θὰ τὴν πάρω· αὐτὸ εἶναι τὸ καθῆκον μου. Καὶ ὄχι μόνον τὸ καθῆκον μου, ἀλλὰ καὶ ὁ διακαὴς πόθος μου, ἐάν, ἐννοεῖται, τὰ πράγματα φθάσουν ὡς ἐκεῖ. Ἐὰν ὅμως, καθὼς λέγετε, εἶσθε εἰλικρινῶς διατεθειμένος νὰ ζήσετε μαζί της καὶ νὰ τὴν ἀγαπᾶτε καθὼς ἄλλοτε, ὄχι μόνον δὲν θὰ γίνω ἀφορμὴ νέων ταραχῶν εἰς τὴν οἰκογένειάν σας, ἀλλὰ θὰ διέλθω ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Ἄλπεις.

Αὐτὰ εἶπεν ὁ Βύρων εἰς τὸν κόμητα Γκουϊτσιόλι. Ἀλλ' ἡ Τερέζα ἦτον ἀπαρηγόρητος. Δὲν ἐνέκρινε καθόλου τὰς σκέψεις τοῦ ἐραστοῦ της καὶ οὔτε ἦτο διατεθειμένη ν' ἀκολουθήσῃ τὸν σύζυγόν της. Ὁ πόνος της συνεκίνει βαθύτατα τὸν Βύρωνα, ἀλλ' ἦτο ἀδύνατον νὰ σκεφθῇ διαφορετικά.

«Σὲ παρακαλῶ, τῆς ἔγραφε, σὲ ἱκετεύω νὰ ἡσυχάσῃς καὶ νὰ πιστεύσῃς ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ παύσω νὰ σὲ ἀγαπῶ, παρὰ μόνον ὅταν παύσω ν' ἀναπνέω.... Φεύγω διὰ νὰ σὲ σώσω καὶ ἐγκαταλείπω αὐτὸν τὸν τόπον, ποὺ μοῦ εἶναι ἀνυπόφορος χωρὶς ἐσένα.»

Καὶ πράγματι, ὁ Βύρων ἦτο ἀποφασισμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰταλίαν. Κατ' ἀρχὰς θὰ ἐπήγαινεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὕστερα (ποῖος ἤξευρεν;) εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀμερικήν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν Βενεζουέλαν. Θὰ ἔπαιρνε μαζί του τὴν Ἀλλέγρα, τὸ μόνον πλάσμα ποὺ τοῦ εἶχαν ἀφήσει ἐντελῶς ἰδικόν του. Περνῶντας ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, θὰ συναντοῦσε, βέβαια, τὴν Αὐγούσταν καὶ θὰ ἐπεχείρει νὰ ἐννοήσῃ τί εἶχε συμβῇ εἰς τὴν αἰνιγματώδη ἐκείνην γυναῖκα, ποὺ ἦτον ἀδελφή του καὶ συγχρόνως μητέρα τοῦ παιδιοῦ του.

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Τερέζα τὸν καλεῖ εἰς τὴν Ραβένναν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ
Διακήρυξις

Ὁ ἐνεργηθεὶς τὴν 20ὴν τρέχοντος ἔ. ἔ. μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν 4000 ζευγῶν ἐπωμίδων μεγάλης στολῆς ἀξιωματικῶν καὶ ἰσαρίθμων ζωστήρων ἐπαναλαμβάνεται τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰανουαρίου ἡμέραν Δευτέραν ὥραν 11—12 ἐνώπιον τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα Δ)σεως Ἐπιμελητείας Υ. Σ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμφωνιῶν.

Ἀθῆναι τῇ 22ᾳ Ἰανουαρίου 1930
Ὁ ὑπουργὸς
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΠΙΝΕΤΕ

ΜΙΚΡΑ ΟΛΛΑΝΔΕΖΑ

ΓΑΛΑ
ΜΙΚΡΑ ΟΛΛΑΝΔΕΖΑ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ:
31 ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 31

Γύρω ἀπὸ τὰ καλλιστεῖα

Πῶς ἡ "Μὶς Ἑλλὰς 1930" θὰ διαγωνισθῇ μὲ τὰς Εὐρωπαϊκὰς καλλονάς

Αἱ προκριματικαὶ ἐπιδείξεις εἰς τὸ Παρίσι καὶ ἡ αἰσθητικὴ τοῦ κοινοῦ.—Τὸ δεῖπνον τῶν δημοσιογράφων καὶ τὸ ἀσημένιο γεφῦρι τῆς Ὄπερας.—Τὰ πλεονεκτήματα τῆς καλλονῆς τῆς «Μὶς Ἑλλάδος 1930».

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Ν. Γιοκαρίνη

Αὐτόπτης μάρτυς τῆς περυσινῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ Παρίσι τῆς «Μὶς Εὐρώπης», ἠμπορῶ νὰ καθησυχάσω τοὺς ἀνησυχοῦντας περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἰδικῆς μας καλλονῆς εἰς τὸν διεθνῆ αὐτὸν συναγωνισμὸν τῶν ὡραιοτήτων. Ἡ ἐφετεινὴ «Μὶς Ἑλλάς»— ἡ ὁποία μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας συναδέλφους της θὰ τιτλοφορηθῇ «Σ ε ν ο ρ ί ν α Ἑλλάς» εἰς τὴν Βραζιλίαν, ὅπου θὰ διεξαχθῇ ἡ τελικὴ πάλη — ἔχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ τύπου ἐκείνου τῆς γυναικὸς ὁ ὁποῖος ἀναζητεῖται διὰ τὸ ἔπαθλον τῆς Εὐρώπης. Αὐτὴ ἦτο κυρίως ἡ μεγάλη παρεξήγησις τῶν θορυβοποιῶν τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια». Δὲν εἶχαν κατὰ νοῦν τί ἀκριβῶς ἀναζητεῖ ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς τῶν καλλιστείων καὶ ἐνόμισαν ὅτι ἐκλήθησαν νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς ἐκλογῆς διὰ νὰ ἀφήσουν ἀχαλινώτους τὰς α ἰ σ θ η σ ι α κ ά ς των προτιμήσεις. Ἡ καρδιά των, ἡ ψυχή των, ὁ νοῦς των, αἱ αἰσθήσεις των εἶχαν ὑποταγῇ εἰς τὸ αἴσθημα τῆς ψηλαφήσεως. Τὸ ὡραῖον ἁπλοελληνιστί, ἡρμηνεύετο εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν «Ὀλυμπίων» ὡς «κάτι ποὺ ψηλαφεῖται». Τὰ στρουμπουλά, τὰ κοντούτσικα, τὰ ἄχ-βάχ Γοργόνα μου, τὰ λακκάκια, τὰ φουσκωτά, τὰ παραγεμισμένα, αὐτὰ ἐθριάμβευσαν εἰς τὴν λαϊκὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν ποὺ ἐκρύπτετο κάτω ἀπὸ τὸν ἐπιφανειακὸν πολιτισμὸν τοῦ σμόκιν. Καὶ ὁ α ἰ σ θ η σ ι α σ μ ὸ ς τῆς πλατείας ἤθελε νὰ ἐπιβάλῃ τὴν γνώμην του εἰς τὴν α ἰ σ θ η τ ι κ ή ν. Ἡ παρεξήγησις ὀφείλεται εἰς τὸ μεράκι ποὺ ἄναψε. Οἱ περισσότεροι ποὺ ἐθορύβησαν ἦσαν ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν ψηλαφήσει τὰς καλλονὰς περιφερομένας ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν θαυμαστῶν των. Ἐὰν αὐτοὶ ἐπικρατοῦσαν, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ ὠφεληθοῦμε ποτὲ ἀπὸ τὸν συγκινητικὸν πυρετὸν ποὺ ἐγέννησεν ὁ διαγωνισμὸς καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἔνδειξιν τῆς ἐπιτυχίας του.

Διότι παρὰ τὴν ἀγριότητα μὲ τὴν ὁποίαν ἐξεφράσθησαν τὰ ἐκχειλίσαντα αἰσθήματα τῶν «ἐνδιαφερομένων», ἕνα αἰσθητικὸν ὄφελος παραμένει θετικὸν ὄφελος αἰσθητικὸν παραμένει: ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ὡραίου εἶνε ἀξία νὰ συγκινήσῃ τὴν μεγάλην ἕως τώρα ἀδιαφορίαν μας διὰ τὰ αἰσθητικὰ πράγματα. Καὶ ἀπὸ αὐτῆς μόνον τῆς ἀπόψεως, ἡ προτίμησις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Καλλιστείων, συγκεντρωθεῖσα εἰς τὴν λεπτοφυᾶ ὕπαρξιν τῆς δ. Διπλαράκου, εἶνε τὸ πειὸ ἐνθαρρυντικὸν στοιχεῖον διὰ τὴν αἰσθητικὴν πρόοδον ποὺ ἔχομεν πραγματοποιήσει.

Θυμοῦμαι τὶς περυσινὲς Καλλονὲς ἀραδειασμένες εἰς τὸ πρῶτον προκριματικόν τρόπον τινὰ δεῖπνον, ποὺ παρέθεσεν ὁ κ. ντὲ Βαλέφ, εἰς τοὺς διακοσίους δημοσιογράφους ὅλου τοῦ κόσμου. Τρώγοντας δὲν ἔρχεται μόνον ἡ ὄρεξις, ἔρχεται καὶ ἡ εὐθυκρισία. Τίς κυττούσαμε μίαν-μίαν, ἀνελύαμεν τὰ χαρακτηριστικά των, ἐμελετούσαμεν τὰ μειδιάματα, ἐξητάζαμεν τὴν ἔκφρασιν, παρατηρούσαμεν τὴν εὐγραμμίαν, ἐπροσέχαμεν τὴν εὐλυγισίαν. Λίγοι, πολὺ λίγοι εἶχαν καταδεχθῇ νὰ σταματήσουν τὴν κρίσιν των εἰς τὴν ἐκλεγεῖσαν κατόπιν Μὶς Εὐρώπην, τὴν ὡραίαν τῆς Οὐγγαρίας. Ἦταν τὸ λεπτοφυέστερον ἄνθος τῆς ὡραίας ἐκείνης σέρας ποὺ μᾶς περιέβαλλε. Ἡ διαφωνίες μας, ἦσαν καὶ ἐκεῖ ἔντονες καὶ ζωηρὲς μὰ ἦσαν προτιμήσεις αἰσθητικές, κρίσεις πολιτισμένων ἀνθρώπων ποὺ δὲν ἔχουν νὰ ἐκδικηθοῦν μήτε πολιτικὰς ἐχθρότητας πρὸς τὸν Δήμαρχον, μήτε νὰ ἐπιδείξουν παλληκαρωσύνην πρὸς τὰς ἐκλεκτὰς τοῦ ψηλαφητοῦ αἰσθησιασμοῦ των.

Ἡ ἐκλεγεῖσα πέρυσι Μὶς Εὐρώπη εἶχε τὰ χαρίσματα ποὺ συγκεντρώνει ἐφέτος ἡ ἰδική μας καλλονή. Ἡ δ. Διπλαράκου ἔχασε πολὺ ποὺ δὲν ἠμπόρεσε ἢ μᾶλλον ποὺ δὲν τὴν ἄφησαν νὰ ἐπιδείξῃ ἠρεμώτερα τὰ πλεονεκτήματα τῆς ὡμορφιᾶς της. Εἶναι ὁ τύπος τῆς ὡραίας κόρης εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει κανεὶς νὰ ἐπικρίνῃ τίποτε τὸ περιττόν. Συγκεντρώνει εἰς τὴν γραμμικήν της πλαστικὴν (καὶ ὄχι εὐτυχῶς τὴν πλαστικὴν τοῦ ὄγκου) ὅλην ἐκείνην τὴν χάριν τῆς θηλυκῆς ἐκφράσεως, ποὺ ἑρμηνεύει κάτι τὸ ἐσώτερον, κάτι τὸ ψυχικώτερον, κάτι τὸ ζωντανόν. Ἔχει τὴν εὐγένειαν τῆς γραμμῆς. Ἔχει τὴν ἀνάτασιν ἑνὸς ἁρμονικοῦ σώματος, καὶ ἔχει δύο σπίθες εἰς τὸ βλέμμα, κάτι κρυμμένο καὶ κάτι σὰν μυστικὸν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν ματιῶν της. Ἔχει τὴν κίνησιν.

Καὶ δὲν εἶνε τὰ πειὸ εὐκαταφρόνητα στοιχεῖα διὰ ἕνα συναγωνισμὸν ὅπως αὐτὸς ποὺ θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ Παρίσι. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἴπω καθαρὰ τὴν γνώμην μου. Ἐὰν ἡ ἐκλεγεῖσα δὲν ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, καμμία ἀπὸ τὶς ὑποψηφίες δὲν θὰ ἀντεῖχε εἰς τὴν πρώτην κριτικὴν ποὺ γίνεται τὴν νύκτα τῆς 4ης Φεβρουαρίου εἰς τὸν μεγάλον φιλανθρωπικὸν χορὸν τῶν Λευκῶν Κλινῶν (πρόκειται περὶ τῶν νοσοκομείων τῶν μικρῶν ὀρφανῶν) τῆς Παρισινῆς Ὄπερας. Ἐκεῖ πέρα συγκεντρώνεται ὅ,τι ἔχει νὰ δείξῃ τὸ Παρίσι ἐκλεκτότερο καὶ κοσμικώτερο. Εἶνε ὁ μεγάλος χορὸς τῆς ἐποχῆς. Καὶ εἶναι ἀσφαλῶς ὁ σπουδαιότερος. Αἱ ἐκλεκταὶ τῆς Εὐρώπης θὰ δειπνήσουν εἰς τὴν Ὄπεραν, καὶ οἱ συνδαιτυμόνες των εἶνε μόνον 500. Χωρὶς καμμίαν ὑπερβολήν, αἱ θέσεις αὐταὶ ἀγοράζονται ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἑσπέρας τοῦ χοροῦ. Ἀπὸ τῆς 10ης μαΐ ἀρχίζει ἡ συγκέντρωσις τῶν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι εἶνε ὡρισμένοι εἰς ἀριθμόν: 5000. Ἡ Ὄπερα ἔχει μεταβληθῇ εἰς μίαν φαντασμαγορικὴν διακόσμησιν. Ὑπεράνω τῆς πλατείας ἔχει κατασκευασθῇ τὸ περίφημο ἀσημένιο γεφῦρι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ περάσουν μία-μία αἱ καλλοναὶ τῆς Εὐρώπης, ἀναγγελλόμεναι πρὸς τὸ κοινὸν διὰ μεγαφώνου. Οἱ προβολεῖς τὴν φωτίζουν καὶ ἔχει νὰ διασχίσῃ τὸ γεφῦρι ἐκεῖνο, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Βέβαια δὲν θὰ τολμήσω νὰ κάμω τὴν σύγκρισιν τῆς εὐγενείας τοῦ κοινοῦ ἐκείνου μὲ τὸ προχθεσινὸν τῶν «Ὀλυμπίων». Τὸ κοινὸν ἔχει καὶ ἐκεῖ τὰς προτιμήσεις του, ἀκούονται καὶ ἐκεῖ ἠχηραὶ αἱ ἐπιφωνήσεις του, ἡ κριτικὴ προπαγανδίζει, αἱ φιλίαι θορυβοῦν. Ἀλλὰ δὲν λείπει ὁ πολιτισμός. Πέρυσι ἡ Ἰρλανδία καὶ ἡ Ἑλβετία εἶχαν στείλει εἰς τὸ Παρίσι ὡς ἐκλεκτάς των, δυὸ κοριτσάκια ποὺ τὰ εἶχαν χάσει τὰ δυστυχισμένα εἰς τὸν κυκεῶνα ἐκεῖνον τῶν συγκρίσεων καὶ τῶν θαυμασμῶν. Καὶ ὅμως οἱ Γάλλοι θεαταὶ τῆς μεγάλης ἐκείνης προκριματικῆς ἐπιδείξεως, τὰ ἐχειροκρότησαν καὶ τὰ συνεπάθησαν. Ἦταν βέβαιον πῶς δὲν θὰ ἐξελέγετο καμμία ἀπ' αὐτὰς ὡς Μὶς Εὐρώπη. Ὅπως ἦταν βέβαιον πῶς καμμία δὲν ἤξιζε προχθὲς τὸ βράδυ νὰ ἐκλεγῇ ὡς Μὶς Ἑλλάς, ἐὰν ἀπεβλέπομεν εἰς τὸ νὰ κατακτήσωμεν τὸν τίτλον τῆς Μὶς Εὐρώπης.

Ἡ δ. Διπλαράκου θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Ἀσημένιο Γεφῦρι τῆς Ὄπερας, ὡς τὸ Ἑλληνικὸν ὅραμα, ποὺ συγκεντρώνει εἰς τὴν γραμμικήν του ἐμφάνισιν τὴν ἐφηβικὴν σφριγηλότητα καὶ τὴν εὐγενικὴν καταγωγήν. Ἡ ἐκλογή της ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως εἶναι ἡ ἐπιτυχεστέρα.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ γιὰ ὅσους δὲν τὸ εἶδον
2—4 ἡ πρώτη ἐποχὴ
ΜΟΝΤΕΧΡΗΣΤΟΣ
4—12 τὸ τέλος

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Π. ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ ΚΑΙ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἕνας ζωγράφος, σὰν τὸν κ. Π. Βυζάντιο, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀβέβαια βήματά του ἔδειχνε ἕνα προχώρημα σταθερὸ καὶ γινόταν κάθε χρόνο καλύτερος, νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐφέτος τόσο ἀσήμαντην ἔκθεση! Τὸ πρᾶγμα καταντᾶ θλιβερό. Λείπει τάχα ἡ ὄρεξη τῆς δουλειᾶς; Λείπει ἡ αὐτοπειθάρχηση; Σφάλησαν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς, ποὺ πρέπει νὰ μένουν ἀδιάκοπα ἄγρυπνα; Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀκατανόητη ἀδυναμία, ἡ πλαδαρότης, ἡ ἔλλειψις σκέψεως; Ἂν ἀφαιρέσῃ κανεὶς τὴν προσωπογραφία τοῦ κ. Γ. Ν. (ἀρ. 33) καὶ τὴ θάλασσα τοῦ Ταξιδιοῦ (ἀρ. 4), δὲν βλέπει στὴν ἔκθεση τούτη, παρὰ πρόχειρα σκίτσα, ἀμελέτητα, τυχαῖα, ποὺ πίσω τους δὲν ὑπάρχει καμμιὰ σοβαρὴ προσπάθεια. Κι' ὅπως εἶναι ἀνάγκη νὰ γυρεύουμε τὴν προσπάθεια, ἐφόσον δὲν ἀναβρύζει χαρούμενη μιὰ καλλιτεχνικὴ ψυχή, μεθυσμένη ἀπὸ ἥλιο, φῶς, γραμμή, ἀτμόσφαιρα. Ὁ κ. Βυζάντιος, ὅπως ἄλλωστε κ' οἱ περισσότεροι Ἕλληνες ὁμότεχνοί του, δὲν εἶναι ζωγράφος ἐκ περισσεύματος καρδίας. Πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση, πὼς βρισκόμαστε σὲ μιὰ στεῖραν ἐποχή, ποὺ δὲ γεννᾶ μεγάλα ταλέντα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲ σημαίνει πὼς πρέπει νὰ σταυρώσουν τὰ χέρια ὅσοι ζωγράφοι ἔχουν προτερήματα ὁπωσδήποτε ἀξιόλογα, γοῦστο καὶ θερμὴ αἴσθηση τοῦ χρώματος. Ἡ στειρότης τῆς ἐποχῆς μας ἀσφαλῶς θὰ διαιωνισθῇ σὲ τέτοια περίπτωση. Χρειάζεται ἐργασία, μελέτη ἀδιάκοπη. Ὄχι γιατὶ ἐκπειράζει τάχα κανεὶς ἔτσι Κύριον τὸν Θεόν του, καὶ γίνεται καλλιτέχνης μεγάλος, ἀλλὰ γιατὶ βρίσκει κάποιο σκοπὸ καὶ μιὰ χαρὰ στὴ ζωή του, καὶ συνεπῶς ὠφελεῖ τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν τόπο του.

Εἶνε ὅμως φανερό, πὼς ἡ ἔκθεση τοῦ κ. Π. Βυζαντίου δὲν μαρτυρεῖ ἐργασία κ' ἐπιμονή. Τὰ πρῶτα σκίτσα, ποὺ παίρνει ἁρπαχτά, παραμένουν σκίτσα ἁπλᾶ κι' ὅταν τὰ ξαναδουλεύῃ ἀργότερα γιὰ νὰ τὰ διαμορφώσῃ σὲ εἰκόνες. Ἀπόδειξι τὸ «Ταξίδι», οἱ «Καραβοκύρηδες», ὁ «Νησιώτικος δρόμος», ἔργα ζωγραφισμένα ἀπὸ δυὸ φορές. Τὸ τελευταῖο ἀντιγράφη ἁπλῶς ὑπὸ ἄλλην κλίμακα. Οἱ «Καραβοκύρηδες» ἀπόμειναν καὶ στὴν εἰκόνα, ὅπως καὶ στὸ σκίτσο, ἄνθρωποι χωρὶς τυπικὴ φυσιογνωμία. Ἡ θάλασσα τοῦ «Ταξιδιοῦ» ἔγινε ἐντονώτερη στὸν πίνακα, κ' ἡ ζεστασιὰ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἀπάνω στὸ φουγάρο τοῦ βαποριοῦ ἐμαλάκωσε. Τίποτε ἄλλο. Κι' ὅμως τὸ τελευταῖο τοῦτο ἔργο ἔχει θαλασσινὴ μυρωδιὰ καὶ προδίδει ἰσχυρὴ ζωγραφικὴν ἐντύπωση. Ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἀποκαλύπτει, ὅτι λείπει ἀπὸ τὸν καλλιτέχνη ἡ δύναμη νὰ αἰχμαλωτίζῃ ἕνα φευγαλέο συναίσθημά του καὶ νὰ τοῦ παρέχῃ διάρκεια. Τὰ σκίτσα του ἀπομένουν σκίτσα, ἄγουρες ἐντυπώσεις, ἀχνές, ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἐκτελέσῃ, νὰ τ' ἀνοίξῃ σὲ εἰκόνες. Φοβᾶται ἀσφαλῶς, μήπως, ξεκαθαρίζοντας τὴ συγκίνησή του, δουλεύοντας τὴ λεπτομέρεια, νοιώσῃ νὰ τοῦ ξεφεύγῃ ὁ γενικός, ἀληθινὸς τόνος. Ἀντικρύζει κομματιαστά, ἐπιφανειακὰ τὴ φύση, καὶ δὲ θὰ φθάσῃ ποτὲ σ' ἀποτέλεσμα ἱκανοποιητικό. Δὲ βλέπει τὸ ἐπεισόδιο μέσα ἀπὸ γενικὲς συλλήψεις, ἀλλ' οὔτε ἔχει καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ τοῦ προσδίδῃ ἀξία ὁλοκληρωτική, κ' ἔτσι μιὰ σκηνή του, μιὰ ἄποψις, ἕνα τοπεῖο του, ἕνας του τόνος, ἀπομένουν παρατηρήσεις φτωχές, ρηχὲς κι' ἄδροσες. Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ φοβερὸ «Λιμάνι», ὅπου ἐπάνω ἀπ' τὰ πελώρια κεφάλια δυὸ τζουτζέδων, παρατάσσονται, ἐν εἴδει σπιτιῶν, ἀπειράριθμοι λευκοὶ γεωμετρικοὶ κύβοι; Ποῦ εἶναι ὁ παλμὸς τοῦ φωτός, τῆς ἀτμοσφαίρας, στοὺς ὄγκους τῶν σπιτιῶν; Ἡ φύση σπάζει τὴ στυγνὴν ἀνθρώπινη γεωμετρία. Οἱ ἀρχαῖοι τὸ ἤξεραν καλά, καὶ γιὰ τοῦτο ἐπάχυναν τὶς γωνιακὲς κολῶνες τοῦ Παρθενῶνος. Σὲ τέτοιες πυραμίδες νησιώτικων σπιτιῶν χορεύει τρελλό, χαρούμενο χορὸ τὸ φῶς, κι' ὁ ζωγράφος ποὺ κρατᾶ ἀνοιχτὰ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του, τὸν βλέπει καὶ μάχεται νὰ συλλάβῃ τὸ ρυθμό του.

Εὐτυχῶς, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση ποὺ μᾶς φύλαγε ὁ κ. Π. Βυζάντιος, σπεύδει νὰ μᾶς παρηγορήσῃ ἡ δεσποινὶς Π. Οἰκονομίδη, στὶς ἴδιες αἴθουσες Στρατηγοπούλου. Ἡ δεσποινὶς Οἰκονομίδη εἶναι ἕνα ντόμπρο ταλέντο, γερό, στέρεο. Δὲν μᾶς πειράζει ἡ σκληρότης τοῦ χρώματός της, οὔτε κάποτε πάλι μερικοὶ ἀκατανόητοι χρωματικοὶ γλυκασμοί της, ὅπως λ. χ. στὸ «Παλιὸ Φάληρο» (ἀρ. 21), τόσο ξένοι πρὸς τὸν καλλιτεχνικό της χαρακτῆρα. Γιατὶ πρὸ παντὸς μᾶς ἱκανοποιεῖ ἡ ξάστερη ματιά της, ἕνας ρεαλισμὸς ὑγιής, μιὰ ἱκανότης ἀξιοσημείωτη στὴ σύλληψη τῆς ἐκφραστικότητος κάθε φυσιογνωμίας, ὅπως τὸ δείχνουν εἰκόνες σὰν τὴν «Κυρία» (ἀρ. 17), τὶς «Ἀδελφὲς» (ἀρ. 16), τὴν «Κυραβγένα» (ἀρ. 3), τὴ «Μεγάλη Ἀδελφὴ» (ἀρ. 25). Οἱ «νεκρὲς φύσεις» της ἔχουν ρυθμὸ (ἀρ. 2 καὶ 4), τὰ τοπεῖα της θαυμαστὸ ζύγισμα τῶν ὄγκων (ἀρ. 10 καὶ 11), καὶ κάποτε, ὅπως στὰ δυὸ «Βράδυα» (ἀρ. 22 καὶ 24) μιὰ βαθύτερη αἴσθηση τῆς φύσεως, ποὺ μαγεύει καὶ συγκινεῖ. Ἰδίως τὸ ὑπ' ἀρ. 22 «Βράδυ», μὲ τὴ θάλασσα, ἔχει ἕναν γνήσιο μυστικισμό, μιὰν καταπληκτικὴν ἡσυχία, κάτι ἀπὸ τὴν ἱερότητα ποὺ ὑποβάλλει ἡ θεία φύση, ὅταν σπεύδῃ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὴν ἀγκαλιά της. Ἐδῶ ὑπάρχει αἴσθημα εἰλικρινές, ὄχι χρωματικὲς «ἐντυπώσεις», ὄχι πιὰ ἡ ξιππασιὰ τῆς ἐπιφανειακῆς παρατηρήσεως, ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ αἴσθηση τοῦ βραδυοῦ, αἰχμαλωτισμένη μὲ τὰ μέσα τῆς ζωγραφικῆς τέχνης, χαρισμένη σ' ἐμᾶς ἀπὸ μιὰ καλλιτεχνικὴ ψυχή, ποὺ τὴν φουσκώνει ἱερὸς ἐνθουσιασμός. Μὲ ἁπλᾶ μέσα, μ' ἐλάχιστα χρώματα δουλεύει ἡ δεσποινὶς Οἰκονομίδη, κι' αὐτὴ εἶναι ἡ δύναμή της. Ἡ σκληρότης, ποὺ ὑπάρχει ἀκόμα στὸ χρῶμα της, συνδυασμένη μὲ τὴν ἁπλότητα, φανερώνει μιὰν ἴσια, ντόμπρα καλλιτεχνικὴ ἰδιοσυγκρασία, μιὰ θέληση ἰσχυρή, καὶ τὴν προσπάθεια νὰ λυτρώνεται ἑκάστοτε ἡ καλλιτέχνις ἀπὸ τὴν αὐταπάτη, δίνοντας ὅ,τι οὐσιαστικὸ κατορθώνει νὰ συλλάβῃ στὸ ἀντικείμενό της. Αὐτὸς ὁ ἀψὺς καλλιτεχνικὸς τῆς χαρακτῆρας, ποὺ ὑποθέτω νὰ συνδυάζεται καὶ μὲ γερὴν αὐτοκριτική, θὰ τὴν ὁδηγήσῃ σὲ καλοὺς δρόμους. Γιὰ τὴν ὥρα, τὸ ἔργο της, εἶναι μιὰ δουλειὰ σοβαρὴ καὶ μιὰ ὑπόσχεση μεγάλη.

Γιὰ τοὺς γλυκασμοὺς τοῦ κ. Ἐρρίκου Ι. Λεκοῦ, ποὺ φιγουράρουν ὡς εἰκόνες σὲ δυὸ ἄλλες αἴθουσες τῆς ἐκθέσεως Στρατηγοπούλου, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μιλήσουμε.

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Γαλλικὴ λογοτεχνία

Δύο χρυσᾶ βραχιόλια....

Διήγημα τοῦ Ζ.-Ἀδ. Ἀρὲν

Πιστέψετέ με, δὲν εἶναι διόλου λογικὸ νὰ στέλνεται στὰς Ἰνδίας ἕνα ἀγόρι ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ Καίμπριτζ. Καὶ ἂν μιλῶ ἔτσι, δὲν φταίει αὐτὸ τὸ καταραμένο τὸ οὐΐσκυ ποὺ βρωμάει τόσο ἀπαίσια πετρέλαιο. Τὸ ἴδιο θὰ ἔλεγα καὶ τὴν πρωϊνὴ ὥρα ὅπου, σχεδὸν νηστικός, δὲν ἔχω ἀκόμα κατεβάσει παρὰ τὶς παραινέσεις τοῦ σεβασμιωτάτου Πάρκερ.

Δὲν ἤμουν εἰκοσιδυὸ χρόνων ὅταν ἔφθασα στὴν Μπεναρές.

Ἐπήγαινα στὴν ἁγία πόλι μὲ μιὰ ρωμαντικὴ ψυχὴ ἀρκετὰ σπάνια γιὰ ἕνα νέον Ἄγγλον, μὲ μιὰν ἄμετρη ἀγάπη πρὸς τὴν ποίησι —μιὰ γηραιὰ κυρία μὲ εἶχε βεβαιώσει πῶς ἔμοιαζα τοῦ Σέλλεϋ —καὶ μὲ τὴ λύπη ὅτι δὲν ἐγνώριζα ἀπὸ τὸν ἔρωτα παρὰ τὰ φλὲρτ ποὺ σκαρώνονται ἐπάνω ἀπὸ ἕνα δίχτυ τοῦ τέννις καὶ τοὺς στεναγμοὺς μὲ τοὺς ὁποίους μιὰ Ναπολιτάνα κυράτσα μ' ἐχαιρετοῦσε στὴ γέφυρα τοῦ «Ἐβίνια» κάθε φορὰ ποὺ ἡ κακὴ τύχη τὤφερνε νὰ τὴν συναντήσω.

Μόλις ἔφθασα, ἐδιάλεξα μιὰ κατοικία στὴν ἄκρη τῆς εὐρωπαϊκῆς πόλεως γιὰ νὰ ἀκούω ὁλημέρα τὴ βοὴ τῶν ὄχλων τῶν προσκυνητῶν, τὸ πέρασμα τῶν ἱερῶν βωδιῶν καὶ τὶς ἱκεσίες τῶν ζητιάνων.

Ἀπὸ τὴν ταράτσα, ποὺ ἐπέστεφε τὸ σπίτι μου, ἐκύτταζα τὰ σοκάκια ποὺ ἔβγαιναν στὰ ὅσια νερὰ τοῦ Γάγγη.

Ἐπὶ ὧρες ἐκύτταζα νὰ πάλλωνται οἱ χρωματιστοὶ πέπλοι τῶν γυναικῶν, νὰ τρέχουν τὰ γυμνὰ παιδιά, νὰ κυκλοφοροῦν οἱ ἀνθοπῶλαι, τῶν ὁποίων ἡ γιρλάντες θὰ ἐκυμάτιζαν σὲ λίγο ἐπάνω στὸν ἱερὸ ποταμό.

Ὅλα αὐτὰ θὰ ἦσαν ἀκίνδυνα, ἐὰν ἀντίκρυ στὸ σπίτι μου δὲν ὑπῆρχεν ἡ κατοικία ἑνὸς πλουσίου ὑφασματεμπόρου, τοῦ ὁποίου τὰ σάλια καὶ οἱ τάπητες ἐλάμπρυναν κάθε πρωΐ τὴν πρόσοψι.

Μιὰ μέρα ποὺ ἄκουγα τὸν καυγᾶ ἑνὸς Ἑβραίου μὲ μαῦρο σκουφὶ μ' ἕναν φακίρη ποὺ ἐζητοῦσεν ἐλεημοσύνη κουνῶντας κουδουνάκια, μιὰ νέα Ἰνδή, φορῶντας πορφύρα, ἐπρόβαλε στὴ γειτονικὴ ταράτσα.

Ἦταν ἡ ὥρα τῆς ἀπόλυτης γαλήνης, ὅπου τὰ παγώνια ἅπλωναν τὶς τελευταῖες των χάριτες στὴν πρόσοψι τῶν παλατιῶν. Οἱ παπαγάλοι, κουρασμένοι, δὲν ἔβριζαν πιὰ τοὺς διαβάτες κ' ἐχαμήλωναν τὰ λευκά τους βλέφαρα ἐπάνω στὰ χαυνωμένα μάτια τους, ἡ μαϊμοῦδες ἔσφιγγαν τὰ μικρά τους στὸ στῆθος τους καθὼς ἐπλησίαζε τὸ μούχρωμα.

Ἡ Ἰνδὴ ἦταν ὡραία καὶ ὅλη ἡ ποίησις τῆς ἡμέρας ποὺ ἔσβυνεν, ἐφαινόταν σὰν νὰ ἐπήγαζεν ἀπὸ αὐτήν.

Ἔκαμα γιὰ τὴν ἄγνωστη τὶς κινήσεις λατρείας ποὺ εἶχα ἰδῆ νὰ κάνουν οἱ πιστοὶ μπροστὰ στὰ πέτρινα εἴδωλα.

Αὐτὴ δὲν ἐφάνηκε οὔτε νὰ ἐπαραξενεύθη, οὔτε νὰ ἐσάστισε καὶ τὸ συνταρακτικὸ βλέμμα της μὲ ἀτένισε πολλὴν ὥρα. Ἔπειτα ἐστράφη πρὸς τὸν ἀπέραντο γαλακτερὸ δρόμο τοῦ ποταμοῦ.

Μακρυά, οἱ γῦπες, κρεμασμένοι ἀπὸ μιὰν ἀόρατη κλωστή, ἔκοβαν βόλτες ἐπάνω ἀπὸ τὸ νερό, τὸ νεκροταφεῖο τῶν πιστῶν.

Μιὰ ὀσμὴ σαντάλου, καιομένου λίπους καὶ γιασεμιοῦ ἁπλωνόταν μέσα στὸ πορτοκαλλὶ βράδυ. Πιὸ πέρα ἀπὸ τὶς ἄσπρες σκάλες ὑψωνόταν ὁ γαλάζιος καπνὸς τῶν τελευταίων ξυλοσωρῶν ποὺ ἔκαιγαν τὰ τελευταῖα πτώματα.

Τὸ εἶδα καὶ ἡ μεθυσμένη καρδιά μου ἀνατρίχιασεν ἀπὸ μιὰ συγκίνησι τόσο διαρκῆ, ὥστε, ἂν κλείσω τὰ μάτια, ξαναπλάθω τὸν φαντασμαγορικὸ διάκοσμο καὶ ξαναβλέπω τὴν μικρή μου πριγκηπέσσα τῶν Χιλίων καὶ Μιᾶς Νυκτῶν μέσα στοὺς πύρινους πέπλους της.

Φαντασθῆτε μὲ ποιὰ θέρμη ἐρώτησα τὸν Ἰνδὸν ὑπηρέτη μου, ἀμέσως τὴν ἄλλη μέρα!

—Ἀφέντη, μοῦ εἶπεν, αὐτὸς ὁ ἔμπορος ἐπάντρεψε τὴν κόρη του, ὅταν ἦταν πέντε χρόνων, μὲ τὸ γυιὸ τοῦ καλύτερου φίλου του, ὅπως συνηθίζεται σὲ τοῦτον τὸν τόπο.

»Ὁ σύζυγος ἦταν ἑπτὰ χρόνων. Ἔγινε μεγάλο γλέντι μὲ μουσικὲς καὶ παρελάσεις γύρω ἀπὸ τὴν παιδικὴ συνοδεία αὐτοῦ τοῦ παράξενου ὑμεναίου. Κάτω ἀπὸ τοὺς ἀσημένιους πέπλους της, ἡ μικροῦλα Μαβράτι ἐπῆρε τὴ μενταγια ποὺ καθώριζε τὸ πεπρωμένο της καὶ τὸ ἀγοράκι ἐφοροῦσεν ἀπὸ 'κεῖ καὶ πέρα τὸ περιδέραιον τοῦ κυρίου.

»Ὅλα αὐτὰ θὰ ἦσαν σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες ποὺ προστάζουν ὅτι, μόλις φθάσουν στὴν ἐφηβικὴ ἡλικία, τὰ παιδιὰ ποὺ προορίζονται τὸ ἕνα γιὰ τὸ ἄλλο, πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ σμίξουν.

»Ἀλλὰ πρὶν δέκα χρόνια, ὁ γείτονας ἔφυγε κ' ἐπῆγε στὴ Ντελχὶ μὲ τὴν οἰκογένειά του. Ἡ δουλειές του ἐπῆγαν καλά, ἀλλὰ ὁ γυιός του ἔπεσεν ἄρρωστος βαρειὰ τὸν καιρὸ ποὺ ἑτοιμαζόταν νἄρθῃ νὰ ζητήσῃ τὴν Μαβράτι.

»Ξέρεις, ἀφέντη, πόσο ἡ ἀλαζονεία κυριεύει τὸν ἄνθρωπο.

»Ἐπειδὴ ὁ πυρετὸς τραντάζει τὴ μασέλα του καὶ τὰ βλέμματά του ἔχουν χάσει τὴ σκληρή τους λάμψι, τὸ ἀγόρι αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἡ γυναῖκα του νὰ μείνῃ μακρυά του... Κάθε ἐποχὴ τοῦ ἔτους φέρνει στὴν ἐγκαταλελειμμένη ἕνα μεγαλειῶδες δῶρον καὶ μιὰν ἀνθισμένη ἐπιστολή, ὅπου ἡ ὀμορφιὰ τῆς συζύγου ἐξυμνεῖται ἀπὸ ἕναν ποιητή. Ἀλλὰ τὰ δῶρα δὲν ἔχουν τόπο στὶς καρδιὲς καὶ ἡ ἐπιστολὲς δὲν εἶναι παρὰ περιδέραια λέξεων...»

Ἤξερα ἀρκετὰ ὥστε ἡ φαντασία μου νὰ ἀνάψῃ σὰν ποτῆρι πόντς. Ἐπερνοῦσα τὶς ἡμέρες μου παραμονεύοντας τὴν ἔξοδο τῆς Μαβράτι γιὰ νὰ τὴν παρακολουθήσω μέσα στὰ σοκάκια ποὺ ἦσαν γεμᾶτα ἀπὸ ἐξημμένον ὄχλο, βώδια βγαλμένα ἀπὸ τοὺς ναούς, κουβαλητὲς ξύλων ποὺ κατέβαιναν πρὸς τὴν μαρμαρένια ὄχθη ὅπου ἐτσιτσίριζαν οἱ νεκροί...

Ὑπηρέτριες τὴν συνώδευαν πάντα καὶ μοῦ ἦταν δύσκολο νὰ τῆς μιλήσω. Ἀλλὰ ἔμπαινα στὰ μαγαζιά, ὅπου ἔμπαινεν, ἀγόραζα τὰ ἴδια ἀρώματα καί, ὅταν τὰ βλέμματά μας συνηντῶντο, δὲν ἐχώριζαν πιὰ παρὰ μὲ δυσκολία.

Μιὰ μέρα ἀγόρασα δυὸ χρυσοπράσινα βραχιόλια, τὰ ὁποῖα ὁ ἔμπορος ἐπῆγε καὶ τῆς ἐφόρεσε στὸ μπράτσο. Αὐτὴ μοῦ ἐχαμογέλασε καί, σιγὰ-σιγά, ἐρριζώθηκε μεταξύ μας μιὰ ἄφωνη στενὴ οἰκειότης.

Μερικὲς φορές, ἐγελούσαμε μαζὶ μπροστὰ στὸ πέταγμα τῶν μικρῶν πουλιῶν ποὺ ἕνας ἐπιδέξιος φακίρης ἔβγαζεν ἀπὸ τὰ ἄδεια του χέρια ἢ μπροστὰ στὴ μονομαχία μιᾶς μαγγούστας κ' ἑνὸς φειδιοῦ.

Ἔπειτα, ἀνταλλάξαμε τὰ πρῶτα λόγια, μιὰ νύχτα ποὺ ἐτόλμησα ν' ἀνεβῶ στὴν ἀπαγορευμένη ταράτσα....

Ὕστερ' ἀπὸ λίγο, μ' ἔστειλαν σὲ ἀποστολὴ καὶ ἀπουσίασα πολλὲς ἑβδομάδες.

Ὅταν ἐγύρισα, νά: ὁ κύριος καὶ σύζυγος τῆς Μαβράτι, ἑτοιμοθάνατος, εἶχε διακομισθῇ στὴν ἁγία πόλι γιὰ νὰ πεθάνῃ ἐκεῖ, σύμφωνα μὲ τοὺς θρησκευτικοὺς τύπους καὶ γιὰ νὰ βρῇ ἐκεῖ τὴν ἀεικίνητη ταφὴ τῶν δικαίων.

(Αὔριον τὸ τέλος)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΔΙΑ ΤΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐκ μέρους τῆς «Πολιτικῆς Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως» ἐδόθη χθὲς πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Πολιτικὴ Ὀργάνωσις Προσφύγων, κατάπληκτος ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς, τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Βήματι» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Πάλλη, σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς εὐθύνης τοῦ Κράτους ἀπέναντι τῶν ἀνταλλαξίμων διὰ τὰ περιουσιακὰ αὐτῶν δικαιώματα, χαρακτηρίζει τὰς διατυπουμένας ἐν αὐτῇ σκέψεις τελείως ἀντιθέτους πρὸς τὴν πραγματικότητα.

1) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης.

2) Πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων διὰ τὰς ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν.

3) Ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀναφερομένων ἀριθμῶν.

4) Διὰ τὰ γραφόμενα ἀναφορικῶς τῶν διαθέσεων τῶν δικαιούχων ἀπέναντι τῆς κοινῆς πατρίδος.

Ἐπὶ τούτοις ἐκάλεσεν ἐπειγόντως εἰς σύσκεψιν τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀνταλλαγῆς πρὸς μελέτην τῆς δημιουργηθείσης διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Α. Πάλλη καταστάσεως, θέλει δὲ δημοσιεύσῃ τὸ ταχύτερον δι' ἀνακοινωθέντος τὰ πορίσματα αὐτῆς πρὸς διαφώτισιν τῆς Κοινῆς Γνώμης. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν συμπερασμάτων τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὀργάνωσις θέλει προβῇ εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας ἐνεργείας παρὰ τῇ Κυβερνήσει ὡς καὶ παρὰ τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ».

—Οἱ μὴ ἀνταλλάξιμοι Κων)πολῖται

Κατόπιν τῆς τελευταίας γενικῆς συσκέψεως τῶν Σωματείων, τῶν ἀντιπροσωπευόντων τοὺς ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὑρισκομένους μὴ ἀνταλλαξίμους Κων)πολίτας, ἀπεφασίσθη ἡ διὰ κοινῆς ἐνεργείας ἐν τῷ μέλλοντι ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν προέδρων τῶν σωματείων τούτων, ἥτις θὰ ρυθμίζῃ εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν κοινὴν σχετικὴν ἐνέργειαν. Τὰ σωματεῖα ταῦτα ἔσονται τὰ ἀκόλουθα: 1) Σύνδεσμος Κων)πολιτῶν, 2) Γενικὴ Ἕνωσις Κων)πολιτῶν, 3) Σύνδεσμος μὴ ἀνταλλαξίμων κτηματιῶν Κων)πόλεως καὶ 4) Σύλλογος Κων)πολιτῶν Καλλιθέας.

—Νεκρολογία

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη τὴν 24ην Ἰανουαρίου, ἐν μέσῳ ἐκδηλώσεων βαθυτάτης θλίψεως, ἐν Ν. Φιλαδελφείᾳ, ἡ Ἐλισσάβετ Μ. Δέδε, ἀδελφὴ τοῦ κ. Δημ. Δέδε. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν πολλοὶ ἐκ τῶν φίλων τοῦ κ. Δέδε, τὸν ὁποῖον καὶ συνελυπήθησαν ἐγκαρδίως.

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἡμερῶν ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ τελικὴ συμφωνία ὁπότε καὶ θὰ ὑπογραφοῦν ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης αἱ ἐλαφραὶ τροποποιήσεις εἰς τὴν σύμβασιν, διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας αἱ ὁποῖαι ἐκρίθησαν ἀπαραίτητοι, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ ἐπιταχυνθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἀνταλλαξίμων κτημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ παρασχεθοῦν ὡρισμέναι εὐκολίαι εἰς τοὺς πρόσφυγας.

Συμφώνως πρὸς τὰς ἐπενεχθησομένας ταύτας τροποποιήσεις τῆς συμβάσεως, τὸ Κράτος θὰ ἀποσπάσῃ δύο ἢ τρεῖς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦντες ὡς ἐπιθεωρηταὶ καὶ συνεργαζόμενοι μὲ τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, θὰ ἐπιβλέπουν τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ρευστοποίησιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας ἐνεργείας τῶν κατὰ τόπους καταστημάτων.

Τὰ προσφυγικὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Προσφυγικῆς Τραπέζης θὰ ἐπιμείνουν ὅπως διὰ τῶν ἐπερχομένων τροποποιήσεων μὴ ἐπιβαρυνθῇ ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία.

—Ἡ διανομὴ τῶν ὁριστικῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν

Ἐπιτροπὴ προσφύγων βουλευτῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Λ. Ἰασονίδου, Σ. Σιμεώνογλου, Ν. Γρηγοριάδου, Ι. Ἀποστόλου καὶ Μ. Σταμούλη, ἐπεσκέφθη τὸν διοικητὴν τῆς Ἐθν. Τραπέζης κ. Δροσόπουλον καὶ ἐζήτησε πληροφορίας διὰ τὴν διακοπὴν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προσωρινῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ὁ κ. Δροσόπουλος ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐκδοθεῖσα πρώτη σειρὰ τῶν ὁμολογιῶν ἐξηντλήθη, ἐπειδὴ δὲ, συμφώνως πρὸς τὴν ρητὴν διάταξιν τῆς σχετικῆς συμβάσεως, μετὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς σειρᾶς, τὸ ἐργοστάσιον προέβη εἰς τὴν καταστροφὴν τῆς πλακὸς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν παραγγελίαν νέας σειρᾶς, μόλις δὲ προχθὲς ἔλαβε τὴν σχετικὴν ἔγκρισιν. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Δροσόπουλος ἐδήλωσεν εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς, ὅτι ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν, ὅπως προβῇ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν παραγγελίαν νέας σειρᾶς ὁμολογιῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγυιᾶς 4, τρία δωμάτια μετὰ κοινῆς χρήσεως κουζίνας. Μίσθωσις γενήσεται δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τῇ 16 Φεβρουαρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ. Πληροφορίαι κλπ. ὅροι, ἐκτελεστὰς διαθήκης Νικολάου Σταματοπούλου, Ριζάρειον Σχολήν.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ
ΤΑ ΚΟΤΟΝ ΠΕΡΛΕ
ΜΟΥΛΙΝΕ, ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ—ΚΟΥΒΑΡΙΣΤΡΕΣ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
MANIFATTURE TOSCANE RIUNITE
ΜΙΛΑΝΟΥ
ΟΛΑ ΦΕΡΟΥΝ MTR ΤΟ ΣΗΜΑ
Τὰ χρώματα εἶνε ἀπολύτως ἀναλλοίωτα καὶ στερεά. Τὸ πλύσιμο, ὁ ἥλιος, ἡ πολυκαιρεία ΟΥΔΕΠΟΤΕ τὰ μεταβάλλουν.
ΤΙΜΑΙ ΛΙΑΝ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ
Ὁ ἴδιος ὁ οἶκος θὰ σᾶς προμηθεύσῃ κουβαρίστρες ραψίματος ἐξαιρετικῆς ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς
ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
Διαρκὴς παρακαταθήκη εἰς ὅλα τὰ χρώματα παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ: Κ. ΜΑΝΩΛΙΔΗ Ἀθῆναι: Ὁδὸς Σωκράτους 26—Πειραιεύς: Ἀριστείδου 18.
Ἀποκλειστικότης Διαφημ. Πρακτ. «ΑΝΑΤΟΛΗ» Σταδίου 44

ΜΟΡΦΩΝΕΙ
ΣΩΜΑΤΑ
ΡΩΜΑΛΕΑ...

QUAKER
ROLLED WHITE OATS

Ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδία ἔχουν ἀνάγκην μιᾶς περιεκτικῆς τροφῆς διὰ νὰ διατηρῶνται ἐν καλῇ ὑγείᾳ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ ἰατροὶ συνιστοῦν τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Quaker Oats τόσον εἰς τὸ πρόγευμα, εἰς τὸ γεῦμα, ὅσον καὶ εἰς τὸ δεῖπνον.
Τὸ Quaker Oats κατασκευάζεται ἀπὸ εἰδικῶς καλλιεργημένην βρώμην. Εἶναι ὑγιὲς καὶ ἐνδυναμωτικὸν καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐκτιμᾷ τὴν ἐξαισίαν γεῦσίν του. Ἠμπορεῖτε εὐκολώτατα καὶ ἀμέσως νὰ παρασκευάσητε μὲ τὸ Quaker Oats εὔγευστα φαγητά.
Συσκευασμένον ἐντὸς κυτίων ἐκ λευκοσιδήρου, ἐσφραγισμένων, τὸ Quaker Oats διατηρεῖται ἔκτακτα.
QUAKER OATS

ΟΚΤΑΒΙΟΥ
ΜΙΡΜΠΩ
Ο ΚΗΠΟΣ
ΤΩΝ ΒΑΣΑΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Προσέθεσε μ' ἕνα παρατεταμένο καὶ γεμᾶτον χάρι ἀναστεναγμό:

—Δὲν θὰ γνωρίσουμε ποτὲ πιὰ τὴν στυφὴ γεῦσι τῶν φιλιῶν της!... Τί κρῖμα, τί δυστυχία!

—Ὥστε, λοιπόν, εἶναι ἀλήθεια;... ἐτραύλισα... Μὰ πῶς συνέβηκε αὐτό;

—Δὲν ξέρω... Ὑπάρχουν τόσα μυστήρια ἐδῶ... τόσα πράγματα, ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ καταλάβῃ... Πολλὲς φορές, τὰ βράδυα, πηγαίναμε ἡ δυό μας στὸ ποτάμι... Πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐκεῖ ἐβλέπαμε σὲ μιὰ βάρκα, γεμάτη λουλούδια.... μιὰ μπαγιαντέρα ἀπὸ τὸ Μπεναρές... μιὰ ἐξαισία γυναῖκα, ἀγαπημένη μου, ἕνα ἐξωτικὸ πλάσμα, ποὺ οἱ ἱερεῖς τῆς εἶχαν διδάξει μερικὲς καταραμένες βραχμανικὲς ἱεροτελεστίες... Πιθανὸν νὰ εἶναι αὐτό... Ἴσως εἶναι κάτι ἄλλο... Μιὰ νύχτα, καθὼς ἐπιστρέψαμε ἀπὸ τὸ ποτάμι, ἡ Ἄννα παραπονέθηκε ὅτι αἰσθάνεται δυνατοὺς πόνους στὸ κεφάλι καὶ στὴ μέση. Τὴν ἄλλη μέρα, τὸ σῶμα της ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ μικρὰ κόκκινα στίγματα... Ἡ ἐπιδερμίδα της, ποὺ ἦταν πάντα πιὸ ρόδινη καὶ πιὸ λεπτὴ ἀπὸ τὸ ἄνθος τῆς ἀλτέας, ἔγινε σκληρή, ἐπρήσθηκε κ' ἐπῆρε ἕνα χρῶμα σὰν στάχτη. Σιγὰ-σιγὰ ὅλο της τὸ σῶμα ἐξωγκώθηκε, παραμορφώθηκε.... Πρῶτα τὰ πόδια, ὕστερα τὸ στομάχι, τὸ στῆθος, τέλος τὸ πρόσωπο. Ἦταν κάτι τρομαχτικό. Ὤ! τὸ πρόσωπό της, τὸ πρόσωπό της!... Εἶχε πρησθῇ φρικωδῶς, εἶχε γίνει μελανὸ καὶ... σὰν ἄδειο σακκοῦλι κρεμιόταν πότε δεξιά, πότε ἀριστερά, ὅπως κουνιόταν ἡ ἄρρωστη... Τὰ μάτια της, τὰ θεῖα ἐκεῖνα μάτια, ἀγάπη μου, εἶχαν καταντήσει δυὸ μικρὲς κόκκινες κουμπότρυπες... Δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ συνέλθω ἀπὸ τὸ θέαμα. Δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ πιστέψω πῶς ἦταν ἀλήθεια ἐκεῖνο ποὺ ἔβλεπα!

Γύρω στὰ δάχτυλά της ἡ Κλάρα, ἐτύλιγε ἕνα ὁλόχρυσο πλοκαμὸ ἀπὸ τὰ ἐξαίσια μαλλιά της. Σὲ μιὰ στιγμή, ὁ σκύλος ποὺ κοιμόταν δίπλα της, ἀκούμπησε τὸ πόδι του ἀπάνω στὸ στῆθος της καὶ τῆς ἐτράβηξε τὴν μεταξωτὴ ρόμπα της, ἀφίνοντας ἔτσι νὰ φανῇ τὸ ὡραῖο της στῆθος μὲ τὴ μικρὴ ρόδινη κορυφούλα του, ποὺ ἔμοιαζε μὲ μικρὸ λουλοῦδι.

—Ναί, διερωτῶμαι ἀκόμη πολλὲς φορές, ἐὰν δὲν ὀνειρεύομαι... εἶπε.

—Κλάρα!... Κλάρα! ἱκέτευσα, ζαλισμένος ἀπὸ φρίκη... μὴ μοῦ λέτε πιὰ τίποτε... Θὰ ἤθελα ἡ εἰκόνα τῆς ὡραίας μας Ἄννας νὰ μείνῃ ἀμετάβλητη στὴν ἀνάμνησί μου... Πῶς θὰ κάμω, τώρα, νὰ διώξω ἀπὸ τὴ σκέψι μου αὐτὸν τὸν ἐφιάλτη;... Ἄ! Κλάρα, μὴ λέτε πιὰ τίποτε ἄλλο, ἢ μιλᾶτε μου γιὰ τὴν Ἄννα, ὅταν ἦταν ὡραία ἀκόμη... ὅταν ἦτο πολὺ ὡραία!...

Ἀλλὰ ἡ Κλάρα δὲν μὲ ἄκουε, καὶ ἐξηκολούθησε:

—Ἡ Ἄννα ἀπομονώθηκε... ἐκλείστηκε στὸ σπίτι μόνη της μαζὶ μὲ μιὰ Κινέζα γκουβερνάντα, γιὰ νὰ τὴν περιποιῆται... Ἔδιωξε ὅλες τὶς γυναῖκες τῆς ὑπηρεσίας της καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἰδῇ κανένα... οὔτε κἂν ἐμένα... Ἐκάλεσε τοὺς μεγαλυτέρους γιατροὺς ἀπὸ τὴν Ἀγγλία... Δὲν κατώρθωσαν νὰ τῆς κάμουν τίποτε... Ἐζήτησε νὰ τὴν βοηθήσουν οἱ διασημότεροι μάγοι τοῦ Θιβέτ, αὐτοὶ ποὺ γνωρίζουν τοὺς μαγικοὺς ἀφορισμοὺς καὶ ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἀνασταίνουν νεκρούς... Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐδείχθησαν ἀνίκανοι... Δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ θεραπευθῇ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὐτή, ἀλλ' οὔτε καὶ πεθαίνει... Εἶναι φρικτό!... Τότε λοιπόν, ὅταν ἔχασε κάθε ἐλπίδα σωτηρίας, ἐσκοτώθηκε.... Ὀλίγαι σταγόνες δηλητηρίου ἦσαν ἀρκετὲς γιὰ νὰ δώσουν τέλος στὴ ζωὴ τῆς ὡραιοτέρας γυναίκας τοῦ κόσμου.

Μὲ κατέλαβε τέτοια φρίκη, ποὺ δὲν εἶχα τὴ δύναμι ν' ἀνοίξω τὰ χείλη μου νὰ μιλήσω.

Ἔμαθα ἀπὸ τὴν Κινέζα ἐκείνη, ἐξηκολούθησεν ἡ Κλάρα, μιὰ λεπτομέρεια ἀληθινὰ περίεργη... ποὺ μ' εὐχαριστεῖ... Ξέρετε πόσον πολὺ ἀγαποῦσεν ἡ Ἄννα τὰ μαργαριτάρια... Εἶχεν ἀπειρίαν μαργαριταριῶν... τὰ ὡραιότερα καὶ τὰ σπανιώτερα ποὺ ὑπάρχουν στὸν κόσμο...Θυμᾶσθε ἐπίσης, μὲ πόσην ἡδονικὴ χαρὰ καὶ μὲ τί σαρκικὸ σπασμὸ στολιζόταν μὲ μαργαριτάρια... Ἔ, λοιπόν, ὅταν ἦταν ἄρρωστη, τὸ πάθος αὐτὸ τῆς ἔγινε τρέλλα... μανία... σὰν τὸν ἔρωτα!... Ὅλη τὴν ἡμέρα ἤθελε νὰ τὰ πιάνῃ, νὰ τὰ χαϊδεύῃ, νὰ τὰ φιλῇ. Ἔφτιανε μ' αὐτὰ μαξιλάρια, περιδέραια, πελερίνες, ἐπανωφόρια... Ἀλλὰ συνέβαινε τὸ ἑξῆς παράδοξο: τὰ μαργαριτάρια ἐπέθαιναν ὅταν ἀκουμποῦσαν τὴν ἐπιδερμίδα της... Στὴν ἀρχὴ ἐθάμπωναν, σιγὰ-σιγὰ ἔχαναν τὴν λάμψι τους...δὲν εἶχαν πιὰ καμμιὰν ἀνταύγεια... καὶ ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες ἀρρώσταιναν καὶ αὐτὰ ἀπὸ λέπρα καὶ γινόνταν στάχτη... Πέθαιναν ...πέθαιναν, ὅπως οἱ ἄνθρωποι, ἀγαπημένε μου... Τὸ ξέρατε ὅτι τὰ μαργαριτάρια ἔχουν ψυχή;...Ἐγὼ τὸ βρίσκω αὐτὸ ὑπέροχο... Ἀπὸ τότε ὁ νοῦς μου διαρκῶς τριγυρνάει σ' αὐτό...

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Σ. Σ. Δ. Δ. Ἐνταῦθα. Εἶνε ζήτημα ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δὲν γνωρίζει ἀπολύτως τίποτε.

κ. Ι. Πεταλίδην, Πάτρας. Ἐν τούτοις ὅλα τὰ στοιχεῖα συμφωνοῦν ἀπολύτως, τὸ δὲ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς της, ποῦ κρατεῖ ἡ ὑπηρεσία συμφωνεῖ ἀπολύτως ἐπίσης μὲ ἐκεῖνο ποῦ μᾶς ἐστείλατε. Ὡς δὲ ἐμφαίνεται ἐκ σχετικοῦ ἐγγράφου τῆς Τραπέζης, ἡ δικαιοῦχος ἐπληρώθη τὴν 20—1—927. Ἐπιστρέφομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

Ἀδελ. Μακεδονοπούλους Μεσολόγγιον. Εἶνε ἀπαραίτητον τὸ πιστοποιητικόν. Τὸ Μικτὸν Συμβούλιον Κερασοῦντος Χαλδείας ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις.

κ. Κ. Μυλωνᾶν, Κιᾶτον. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ τὸν Ἰούλιον. Περὶ τῶν προσόντων κλπ. θὰ ὁμιλήσῃ ἡ σχετικὴ προκήρυξις.

κ. Ἠλ. Πολυχρονόπουλον, Λέπρεον. Δὲν ἐψηφίσθη ἀκόμη. 2) Δὲν ἀπεφασίσθη. 3) Ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἡλικία μέχρι 30 ἐτῶν καὶ ἀπολυτήριον στρατοῦ. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἔκθεσις ἰδεῶν, μαθηματικὰ, γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος, λογιστικὰ, γαλλικὰ ἢ γερμανικά. Κανονισμοὶ δὲν ἐξεδόθησαν.

Σπουδαστὴν Μαθηματικῶν, Κέρκυραν. Εἴδομεν τὰς ἐφημερίδας τῆς Γενεύης. Δυστυχῶς ἐπιστολὴ μὲ τόσους ἀριθμοὺς καὶ ἐξισώσεις δὲν ἠμπορεῖ νὰ δημοσιευθῇ.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Ἐνταῦθα. Διατί δὲν ἀπευθύνεσθε εἰς τὴν ἀστυνομίαν;

Κλ. Εὐαγγέλου, Χιλιομόδιον. Νὰ μᾶς στείλετε μίαν αἴτησιν νὰ τὰ πάρωμεν, ὀλίγον σύντομα ὅμως. Δεχόμεθα νὰ φροντίσωμεν καὶ διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν δικαιολογητικῶν σας.

κ. Χ. Καλογερίδην, Πάτρας. Ὄχι. Ὁ νόμος λέγει «ὁ μόνος ἢ ὁ πρεσβύτερος υἱός». Διὰ τὸ δεύτερον ἐρώτημα μόνον ἁρμόδιον εἶνε τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον τῆς περιφερείας σας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΛΕΙΟΜΕΝΟΣ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ταμεῖον, Τράπεζαι ἐν Ἑλλάδι καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, Χρυσᾶ νομίσματα καὶ Ξένα χαρτονομίσματα	14.929.608.65	Μετοχικὸν Κεφάλαιον Καταβληθὲν	[illegible]
Χρεώγραφα Ἰδιοκτησίας Τραπέζης	15.419.930.05	Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν Τακτικόν	[illegible]
Γραμμάτια Προεξοφληθέντα καὶ Προκαταβολαὶ ἐπὶ Γραμματίων	28.836.937.20	Κεφάλαιον Ἀποθεματικὸν Ἔκτακτον	[illegible]
Ἠγγυημένοι Λ)σμοὶ καὶ Δάνεια ἐπὶ Χρεωγράφων	8.746.739.30	Προβλέψεις δι' Ἐπισφαλεῖς Ἀπαιτήσεις	[illegible]
Ἠγγυημένοι Λ)σμοὶ διὰ διαφόρων ἐγγυήσεων	5.343.831.50	Καταθέσεις ἐν Ὄψει καὶ ἐπὶ Προθεσμίᾳ	[illegible]
Δάνεια καὶ Προκαταβολαὶ ἐπὶ Ἐμπορευμάτων καὶ Φορτωτικῶν	13.028.537.65	Ταμιευτήριον	[illegible]
Τρέχοντ. Λ)σμοὶ Χρεωστικοὶ	23.292.633.—	Τρέχοντες Λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ	[illegible]
Διάφοροι » »	28.875.771.75	Διάφοροι Λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ	[illegible]
Κτήματα Τραπέζης	3.284.016.60	Ἐπιταγαὶ Πληρωτέαι	[illegible]
Ἀξία Ἐπίπλων, Βιβλίων καὶ Γραφικῆς ὕλης	957.171.55	Μερίσματα Πληρωτέα παρελθουσῶν χρήσεων	[illegible]
Κέρδη καὶ Ζημίαι: Ὑπόλοιπον εἰς Νέον	14.463.662.05		
	157.178.839.30		[illegible]
Λογαριασμοὶ τάξεως	62.879.969.40	Λογαριασμοὶ τάξεως	[illegible]
	220.058.808.70		[illegible]

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ: ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Τόκοι	8.256.173.90	Τόκοι	[illegible]
Ἔξοδα διαχειρίσεως	5.594.400.20	Προμήθειαι, Κέρδη ἐκ Συναλλαγμάτων καὶ Χρεωγράφων	[illegible]
Ἀπόσβεσις διαφόρων ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	1.095.000.—	Διαφορὰ ἐκποιήσεως κτήματος Λυκούργου-Ἀπελλοῦ	[illegible]
Προβλέψεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις	22.467.460.25	Προβλέψεις ἔτους 1928	[illegible]
		Ὑπόλοιπον κερδῶν ἔτους 1928	[illegible]
		Πρὸς ἐξίσωσιν	[illegible]
	37.413.034.35		[illegible]

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ν. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΜΙΧΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 6 0/0 1926 (Β' ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΝ)

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΥ ΛΗΞΕΩΣ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1930 ΚΑΙ ΚΛΗΡΩΘΕΙΣΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 τοκομεριδίου λήξεως 1 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. τοῦ ἄνω Δανείου καὶ τῶν εἰς τὸ ἄρτιον κληρωθεισῶν κατὰ τὴν τελευταίαν 4ην κλήρωσιν τῆς 21 Δεκεμβρίου 1929 ὁμολογιῶν αὐτοῦ, ἐνεργηθήσεται:

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ Παραρτήματι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (Τμῆμα «Ὑπηρεσίαι Δανείων») καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν 4—5 1)2 μ. μ. ἐκτὸς τῆς Τετάρτης καὶ τοῦ Σαββάτου.

Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ἀπὸ τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἀπὸ τὰ Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ μετὰ λαχνοῦ κληρωμέναι ὁμολογίαι πασῶν τῶν κληρώσεων τοῦ ἄνω Δανείου ὡς καὶ αἱ εἰς τὸ ἄρτιον κληρωμέναι εἰς πάσας τὰς κληρώσεις ἐκτὸς τῆς τελευταίας 4ης, θὰ πληρώνωνται ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τῷ Παραρτήματι τῆς ὁδοῦ Κοραῆ καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν 9—12 π. μ. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ ἀπὸ τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα Ὑποκαταστήματα.

Ἀθῆναι, 27 Ἰανουαρίου 1930.

(Ἐκ τῆς Γραμματείας)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς Τραπέζης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν αὐτῆς Κατάστημα, ὁδὸς Δραγατσανίου ἀριθ. 4 τὴν 22 Φεβρουαρίου 1930 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12ην (Μεσημβρία) πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

1) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1929.

2) Ἔγκρισις τοῦ Ἰσολογισμοῦ χρήσεως 1929.

3) Ἀπαλλαγὴ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν ἀπὸ τῶν εὐθυνῶν διὰ τὸ ὑπόλογον ἔτος 1929.

4) Πρότασις περὶ διαλύσεως τῆς Τραπέζης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ θέσις αὐτῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν συμφώνως τοῖς ἄρθροις 34 καὶ ἑπόμενα τοῦ Καταστατικοῦ.

5) Ἐκλογὴ ἐκκαθαριστῶν.

6) Ἔγκρισις σχετικῆς μὲ τὴν ἐκκαθάρισιν συμβάσεως, συναφθείσης μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἑκάστη εἰκοσιπεντὰς μετοχῶν παρέχει τὸ δικαίωμα μιᾶς ψήφου.

Ἡ κατάθεσις τῶν μετοχῶν καὶ ἡ προσαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων καταθέσεως καὶ ἐγγράφων ἀντιπροσωπείας ὀφείλει νὰ γίνῃ κατὰ τοὺς ὅρους καὶ προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 2190 περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1930

Ἐντολῇ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἀναστάσιος Ν. Σπουργίτης

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
"Ο ΦΑΡΟΣ,,
Ἀντιπροσωπεύομεν ὅλας τὰς ἀτμοπλοϊκὰς καὶ ὑπερωκεανείους Ἑταιρίας, ἐκδίδοντες εἰσιτήρια διὰ πάσας τὰς χώρας τοῦ κόσμου.
Δρομολόγιον κατ' εὐθεῖαν
Πειραιεύς — Πάτραι—Ν. Ὑόρκη
«ΒΥΡΩΝ» Φεβρουαρίου 8
«ΣΑΤΟΥΡΝΙΑ» Μαρτίου 6
Ἀναχωρήσεις ἐκ Χερβούργου μέσῳ Μασσαλίας καὶ Βρίνδιζι καθημερινῶς
Ἑτοιμάζομεν τὰς διατυπώσεις τῶν πιστοποιητικῶν καὶ διαβατηρίων τῶν πελατῶν μας δωρεάν
Διὰ πληροφορίας ἀποταθῆτε Πρακτορεῖον ὁ "ΦΑΡΟΣ,, Α. Ε.
ΑΘΗΝΑΙ Ὁμόνοια 3
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ μέγαρ. Γιαννουλάτου
ΘΕΣ)ΝΙΚΗ Ἐγνατίας καὶ Συγγροῦ
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΚΥΠΡΟΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ ΤΡΙΤΗΝ 28 τρέχ. μεσημβρίαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ, Πὸρτ-Σάϊτ, Κύπρον, Πειραιᾶ.
ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Γ. Α. ΚΑΡΑΚΑΤΖΑΝΗ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεὺς (ἐντὸς Γενικοῦ Πρακτορείου). Τηλ. 10—88.

ΕΠΙΠΛΑ πολυτελείας πρώτης τάξεως, ἤτοι τραπεζαρίες, κρεββατοκάμαρες, πόρτ-μαντώ, ὅλα ἐκ ξύλων πραγματικῶν λεμονιᾶς καὶ μαόνι, πωλοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των λόγῳ διαλύσεως τῆς ἐκθέσεώς μας. Ἀναλαμβάνομεν παραγγελίας. ΑΝΔΡΟΥΔΑΚΗΣ, Ἀκαδημίας 57α

UNITED STATES LINES
THE AMERICAN WAY TO AMERICA
ΤΑΧΕΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΔΙΑ
Ν. ΥΟΡΚΗΝ & ΒΟΣΤΩΝΗΝ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ
Μὲ τὰς ἔναντι ἀναχωρήσεις
s)s «Pr. Harding» Φεβρ. 6
s)s «Pr. Roosevelt» » 13
s)s «G. Washington» » 20
s)s «America» » 27
s)s «Pr. Harding» Μαρτίου 6
s)s «G. Washington» » 18
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀποταθῆτε εἰς τοὺς πράκτορας μας ἢ εἰς τὰ γραφεῖά μας.
ΚΟΡΑΗ 5, ΑΘΗΝΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Π. Α. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
ΤΗΛ)ΜΑΤΑ: SEAPOSTES—ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 68-60

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ
Πωλουμένων πολυορόφων εἰσοδηματοφόρων οἰκιῶν καὶ ἄλλων οἰκιῶν ὡς καὶ μονοκατοικιῶν, ἔχομεν πρὸς πώλησιν τὰ ὑπὸ τὸ Δημοτ. Θέατρον ἀριθ. 18—19 Γραφεῖα Κτηματικῶν Συναλλαγῶν Στεφάνου Μπολοβίνου.

ΝΕΟΣ ἐργατικώτατος, διαθέτων τὰς ἑσπερινὰς αὐτοῦ ὥρας 8—10 μ.μ. καθ' ἑκάστην καὶ τὴν Κυριακὴν 10—12 π.μ. ζητεῖ θέσιν ἀντιγραφέως εἰς γραφεῖον. Πληροφορίαι τὸ πρόγευμα παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Χαραλάμπῃ, Πρακτορεῖον FACTUM, Πανεπιστημίου 47.

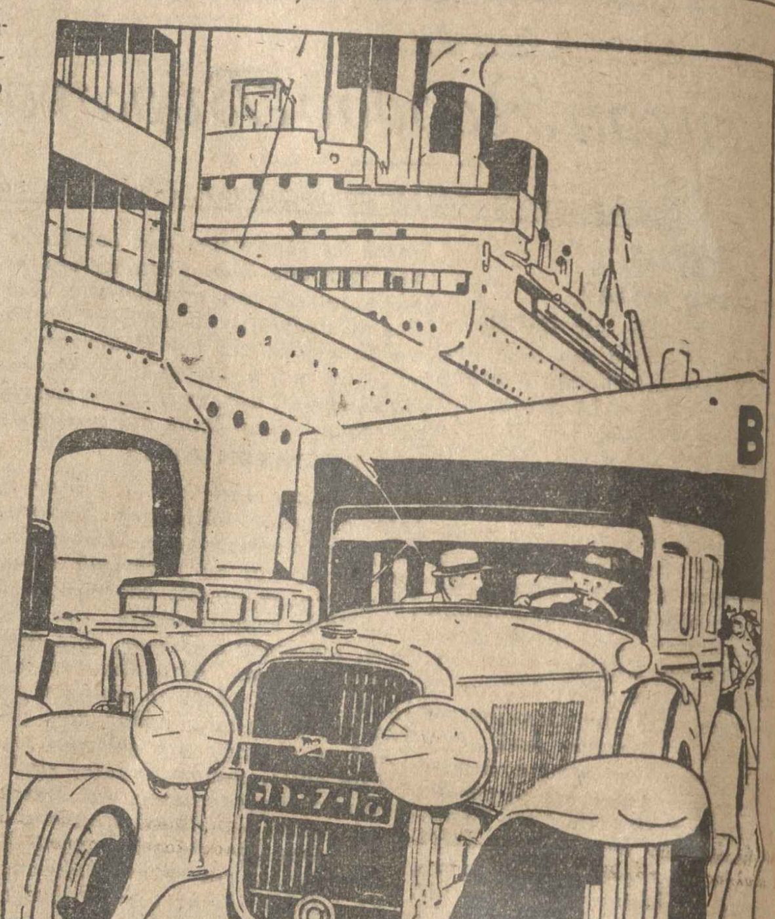

Ἐπὶ 26 ἔτη, τὸ Μπουΐκ ὡδήγησε τὴν κατασκευὴν τῶν αὐτοκινήτων πολυτελείας. Ὁ κινητὴρ του κάθε ἔτος ἐβελτιώθη μέχρις ὅτου ἐπετεύχθη ὁ θαυμάσιος κινητὴρ Μπουΐκ, μὲ δικλεῖδας ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ὅστις σήμερον εἶναι παγκοσμίως διάσημος.
Παραλλήλως πρὸς τὰς μηχανικὰς τελειοποιήσεις, τὰ διαδοχικὰ ἀμαξώματα τοῦ Μπουΐκ, τὰ δημιουργηθέντα ὑπὸ τοῦ Φίσερ, ἐξύψωσαν τὸ ἐπίπεδον τῆς κομψότητος τοῦ αὐτοκινήτου, προσείλκυσαν πάντοτε τὰ ἄτομα γούστου πρὸς τὰ περίπτερα τοῦ Μπουΐκ, εἰς τὰ Σαλόνια ἐκθέσεων.
Καὶ τώρα τὸ Μπουΐκ 1930 δικαιολογεῖ τὴν φήμην τῆς κομψότητος τοῦ αὐτοκινήτου, προστέχνημα, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Φίσερ, ἐκφράζει τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ τοῦ ἀξιοσημειώτου σχήματος, τὴν ταχύτητα καὶ τὴν δύναμίν του.
Ὅταν διέλθητε ἔμπροσθεν τῆς αἰθούσης ἐκθέσεως Μπουΐκ-Μαρκέττ, εἰσέλθετε, ἐπιθεωρήσατε λεπτομερῶς τὸ ὄχημα τοῦτο. Ρίψατε ἕνα βλέμμα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μιᾶς Σεδὰν ἢ μιᾶς Κὼτς, καὶ προσέξατε πόσος κόπος κατεβλήθη διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἄνεσις καὶ ἁρμονία, πῶς εἰς κάθε λεπτομέρειαν ἀποκαλύπτεται ἡ χεὶρ τοῦ καλλιτέχνου.
Chevrolet – Pontiac – Oldsmobile – Oakland – Marquette – Buick – Vauxhall – La Salle – Cadillac – Camion Chevrolet – Camion G. M. C. – Carrosseries Fisher.
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ GENERAL MOTORS
Buick Marquette
Η ΝΕΑ ΜΠΟΥΪΚ ΚΑΘΙΕΡΩΝΕΙ ΝΕΟΝ ΡΥΘΜΟΝ ΑΜΑΞΩΜΑΤΟΣ, Η ΧΑΡΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΤΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΝ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ 1839
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ-ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ-ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ-ΕΝ ΚΥΠΡΩ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ
ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ
ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙΣ 75.000
ΥΠΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RODA,,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 31 τρέχοντος 3 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID,,
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 31 τρέχ. 2 μ.μ. διὰ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ὁδ. Κοραῆ 1, τηλ. Ν. 52-56
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Λεωφ. Μιαούλη 28 Τηλ. 84

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ—ΣΥΡΙΑΣ
Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
"ΒΥΡΩΝ,,
ἀναχωρήσει τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1930 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. διὰ
ΓΙΑΦΦΑΝ
ΒΗΡΥΤΤΟΝ
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 87-29
Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2-27.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ—ΠΑΤΡΑΙ—ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανίων κολοσσῶν
"ΒΥΡΩΝ,,
Τὴν 8ην Φεβρουαρίου Σάββατον 6 μ.μ.
"ΕΔΙΣΩΝ,,
Τὴν 29ην Μαρτίου, Σάββατον 6 μ.μ.
Δι' ἔγκαιρον κράτησιν θέσεων καὶ λοιπὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 2-27.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 57-29 καὶ εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα ταξειδίων.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΚΑΙ Ο ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ;

Φιλτάτη «Πρωΐα»,

Θὰ εἶνε δυνατὸν καὶ εὔκολον νὰ τεθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Ἑκατονταετηρίδος Σὴν Ἐπιτροπὴν τὸ ἐρώτημα:

Τόσον ὀλίγα ἔπραξεν ὥστε τόσον πολὺ νὰ λησμονηθῇ καὶ νὰ μὴ τεθῇ ἡ μορφή εἰς ἓν τῶν τῆς Ἑκατονταετηρίδος γραμματοσήμων τοῦ Κίτσου Τζαβέλλα, ἂν ὄχι ὡς ἐγγόνου τοῦ Λάμπρου Τζαβέλλα, ἂν ὄχι ὡς υἱοῦ τοῦ Φώτου Τζαβέλλα, ἂν ὄχι ὡς διαδεχθέντος τὸν Καραϊσκάκην εἰς τὴν Ἀρχιστρατηγίαν, ἂν ὄχι ὡς Πρωθυπουργοῦ, ὡς ὑπουργοῦ, ὡς ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ, ἂν ὄχι ὡς νικητοῦ εἰς 70 καὶ πλέον μάχας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ τῆς Ἄμπλιανης, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ὡς νικητοῦ τῆς Κλείσοβας!

Μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν

Ὁ ἔγγονός του
ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ
Συν)χης ἐν εἰδικῇ ἀποστρατείᾳ ὡς παθὼν ἐν πολέμῳ

Υ. Σ.— Ὁ ἀδελφός μου Νικόλαος Τζαβέλλας ταγ)ρχης φονευθεὶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ τὴν 18ην Αὐγούστου 1921 (τί σύμπτωσις 1821—1921!!) καὶ ἀριθμῶν τὸν 176ον ἐκ τῶν φονευθέντων διὰ τὴν Πατρίδα Τζαβελλαίων θὰ ἔθετε καὶ οὗτος ἀσφαλῶς τὸ ἴδιον ἐρώτημα ὡς παράπονον!

Ναύπακτος, 23)1)1930, ἐλευθερωθεῖσα καὶ αὐτὴ ὑπὸ Κίτζου Τζαβέλλα.

ΟΙ ΦΥΓΑΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΑΙ ΚΟΡΟΪΔΕΥΟΜΕΝΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὰ ἐπανειλημμένως ἐκτεθέντα καθέκαστα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν φυγάδων Κων)πολιτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον αἱ ἐνέργειαι καὶ ἀποφάσεις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως προσέδωκαν μορφὴν σκανδάλου, εἶνε ἀνάγκη νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι πρὸς πληρεστέραν διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν ἀμερόληπτον κρίσιν του.

Ἐπὶ κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, ὑπουργεύοντος ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὅτε ὁ κ. Βενιζέλος εἶχεν ἀναλάβει τὴν προεδρίαν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων, ἐπιτροπὴ Κων)πολιτῶν, μετ' αὐτῶν καὶ ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας, μετέβη παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ καὶ τῷ ἐξιστόρησε τὸ ζήτημα τῶν φυγάδων Κων)πολιτῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐφελκύσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Ὁμολογουμένως ὁ κ. Βενιζέλος ἔδωσε πολλὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀφήγησιν τοῦ ζητήματος, καὶ ἰδίως ὅταν ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας ἐτόνισεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὲ τοὺς διαφόρους συμψηφισμοὺς τοὺς ὁποίους διαπραγματεύεται ἐν Ἀγκύρᾳ θὰ φορτώσῃ εἰς τὸ Κράτος μέγιστα οἰκονομικὰ βάρη καὶ τοιουτοτρόπως θὰ δεήσῃ μίαν ἡμέραν ἢ ὁ κόσμος τῶν δικαιούχων θυμάτων νὰ παραιτηθοῦν τοῦ λαβεῖν των, ἢ νὰ τοὺς πληρώσῃ ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός. Ἐλέχθησαν μάλιστα αὐτολεξεὶ καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἐὰν συμπέσῃ νὰ ἔχῃ τὴν κυβέρνησιν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ εἴπῃ εἰς τοὺς δικαιούχους· Τί θέλετε, νὰ πουλήσουμε τὸ Κράτος γιὰ σᾶς;»

Ὁ κ. Βενιζέλος, ἀφοῦ ἔλαβε καὶ σημειώσεις τῶν λεχθέντων, ἐσύστησεν εἰς τὸν γράφοντα τὰς γραμμὰς ταύτας καὶ τὸν συναντήσῃ τὴν μεθεπομένην διὰ νὰ ἴδῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον. Τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Βενιζέλου ἦτο ὅτι μετέβη ἐπὶ τούτῳ πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι τὰ περιουσιακὰ συμφέροντα τῶν Κων)πολιτῶν δὲν ὑπάγονται εἰς συμψηφισμόν, ἀλλὰ στηρίζονται εἰς τὴν συμφωνίαν Ἀθηνῶν. Δὲν ἔλειψε μάλιστα νὰ συστήσῃ εἰς αὐτοὺς νὰ εἶνε ἥσυχοι.

Κατόπιν ὅλων τούτων, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων, ξένων ὑπηκόων, αἱ περιουσίαι των ρίπτονται εἰς τὴν καταβόθραν τοῦ συμψηφισμοῦ, τὰ δὲ σημερινὰ μασημένα λόγια τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐπικυρώνουν πλήρως ὅσα οἱ Κων)πολῖται προεῖπον περὶ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ κατ' εὐφημισμὸν οὗτος συμψηφισμὸς εἶνε ἁπλῆ καὶ καθαρὰ λῃστεία ξένων περιουσιῶν, καλυπτομένη μὲ διάφορα προσχήματα καὶ σκοπιμότητας πρὸς ἐξόφλησιν κρατικῶν ὑποχρεώσεων. Αὐταὶ εἶνε αἱ διαβόητοι ἑλληνοτουρκικαὶ συμφωνίαι.

Μετὰ τιμῆς
Γ. ΤΖΙΤΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΟΛΕΩΝ

Εἰδοποίησις ἀφορῶσα τοὺς καταναλωτὰς Ἀεριόφωτος

Ἡ Ἑταιρεία Ἀεριόφωτος εἰδοποιεῖ τοὺς πελάτας αὐτῆς ὅτι λόγῳ τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν συντηρήσεως ἐπὶ τίνος κεντρικοῦ ἀγωγοῦ ἡ πίεσις τοῦ ἀεριόφωτος εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ ἐλαττωθῇ αἰσθητῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 11ης πρωϊνῆς ὥρας ὡς καὶ ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 4 1)2 ἀπογευματινῆς ὥρας εἰς τὰς συνοικίας τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΝΕΥΡΑ ΖΕΡΒΟΣ
Ὁ ἐφευρέτης τοῦ θαυματουργοῦ φαρμάκου NEWRA κ. Σπῦρος Ζερβός, ἔλαβε παρὰ τοῦ ἐν Χανίοις Κρήτης κ. Β. Μ. Χατζηδάκη, ἰατροῦ, τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:
«Κύριε Ζερβέ,
Ἔλαβον καὶ τὸ δεύτερον φιαλίδιον τοῦ φαρμάκου σας NEWRA καὶ σᾶς εὐχαριστῶ. Δύνασθε δὲ νὰ κάμετε χρῆσιν τοῦ παρόντος μου σημειώματος, ὅπου δεῖ. Διότι, ἐπὶ πεντάμηνον περίπου ὑπέφερα ἐξ ἰσχυάδος δεξιᾶς Ἰσχιάδος, καὶ μεταχειρισθεὶς πάντα τὰ γνωστὰ μέσα, εἰς οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα κατέληξα. Μετὰ τὴν χρῆσιν δύο φιαλιδίων τοῦ φαρμάκου σας, ἐθεραπεύθην τελείως. Δι' ὃ καὶ δὲν δύναμαι παρὰ νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὴν ἐφεύρεσίν σας αὐτήν, καὶ νὰ τὸ συστήσω συνάμα εἰς πάντα πάσχοντα ἐξ Ἰσχιάδος.
Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Ἰατρὸς Β. Μ. Χατζηδάκης
Χανιά 24—1—930
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα: Σ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, φαρμακέμπορος, Βερανζέρου 14.

ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ, μὲ τιμὰς χονδρικῆς πωλήσεως Ἀγγλικὰ κασμήρια διὰ κοστούμια, παλτὰ καὶ σμόκιν. ΠΛΗΡΩΝΟΜΕΝ καὶ τὰ ραπτικά. Ἰάσων Ἀθλωνίτης, ἀντιπροσωπεῖαι, Ρόμβης 22.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΟΙΑ ΠΟΣΑ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΩΜΕΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ.—ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Μετὰ ὀλιγοήμερον διακοπήν, ἐπανέλαβε χθὲς τὰς ἐργασίας της ἡ Βουλή, καταναλωθείσης ὁλοκλήρου τῆς συνεδριάσεως εἰς τὴν ἔκθεσιν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας κατὰ τὰς δύο διασκέψεις τῆς Χάγης. Ἡ Βουλὴ παρηκολούθησε μὲ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Βενιζέλου, διαρκέσασαν ἐπὶ τρίωρον, μαζὶ δὲ μὲ τοὺς βουλευτὰς παρηκολούθησε καὶ τὸ πλεῖστον τῶν γερουσιαστῶν. Τὰ θεωρεῖα ἐπίσης ἦσαν ὑπερπλήρη, εἰς δὲ τὸ διπλωματικὸν θεωρεῖον ἐθεάθησαν ἀρκετοὶ τῶν κ.κ. πρεσβευτῶν καὶ πολλοὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν Πρεσβειῶν.

Μετὰ τὸν κ. Βενιζέλον ὡμίλησαν δι' ὀλίγων κατὰ σειρὰν οἱ ἀρχηγοὶ κομμάτων κ.κ. Παπαναστασίου, Καφαντάρης, Ζαβιτσιάνος καὶ Τσαλδάρης. Ὁ κ. Κονδύλης δὲν προσῆλθε.

Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

Τὴν 4.30' μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, λαμβάνων ἀμέσως τὸν λόγον, λέγει τὰ ἑξῆς:

Διὰ νὰ ἐξηγήσω πρὸς τὴν Βουλὴν τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω πρὸς αὐτὴν κατ' ἀρχὰς δι' ὀλίγων τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν, ἡ ὁποία ἦτο ἡ πρώτη συνθήκη μετὰ τὸν μέγαν πόλεμον, καθιέρου τὴν ἀρχὴν τῆς πληρωμῆς ἐκ μέρους τῶν ἡττηθέντων κρατῶν ὄχι ἀποζημιώσεως πολεμικῆς, οὔτε κἂν ἀποζημιώσεως διὰ τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν τὰ κράτη ἐκ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ περιωρισμένης ἀποδόσεως ζημιῶν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἦσαν πρὸς ἰδιώτας, ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἦσαν πρὸς τὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους. Αἱ ζημίαι δὲ αὐταὶ αἱ ὁποῖαι διετυποῦντο εἰς τὰ ἄρθρα 231—233 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν περιείχοντο εἰς ἕνα Παράρτημα τῆς συνθήκης ἐκείνης, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε καὶ τὰς ζημίας τὰς προερχομένας ἐκ τῶν βοηθημάτων πρὸς τοὺς στρατευσίμους καὶ τὰς ζημίας αἱ ὁποῖαι προήρχοντο διὰ τὸ Κράτος ἐκ τῆς πληρωμῆς συντάξεων καὶ ἄλλα πολλά. Ἡ συνθήκη αὐτὴ τῶν Βερσαλλιῶν, καθὼς καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Σαὶν Ζερμαὶν καὶ ἡ Συνθήκη τοῦ Τριανὸν, εἶνε ἀναγνώρισις κατ' ἀρχὴν τῆς ὀφειλῆς πληρωμῆς αὐτῶν τῶν ζημιῶν, ἐπανορθώσεων, ρεπαρασιόν, ὅπως ὠνομάσθησαν ἐκ μέρους τῶν κρατῶν αὐτῶν.

Δὲν ὥριζεν ἐν τούτοις εἰς τί ποσὸν θὰ ἀνήρχοντο αἱ ζημίαι αὐταί, ἐπεφύλασσε δὲ ὅπως τὸ πρᾶγμα τοῦτο ρυθμισθῇ ὑπὸ τῆς λεγομένης ἐπιτροπῆς τῶν ἀποζημιώσεων ἡ ὁποία συνιστᾶτο δι' αὐτῆς τῆς πρώτης συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ διὰ τῆς ὁποίας συνεκεντροῦτο ὁλόκληρος ἡ διαχείρισις τοῦ ζητήματος τῶν ἀποζημιώσεων. Μόνη ἡ συνθήκη τοῦ Νεϊγὺ ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν κατὰ τοῦτο διότι καθορίζει εἰς εἰδικὸν ἄρθρον ὅτι αἱ ἐπανορθώσεις τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Βουλγαρία πρὸς τοὺς συμμάχους θὰ ἀνήρχοντο εἰς 110 ἑκατομ. λιρῶν στερλινῶν πληρωτέων εἰς μακρὰν περίοδον χρόνου, ἀλλὰ καὶ μὲ τόκον ὁ ὁποῖος τὸ δεύτερον ἔτος περιωρίζετο εἰς 2 ο)ο, μετὰ τοῦτο δὲ ἀνεβιβάζετο εἰς 5 ο)ο διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΠΑ

Κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ ἔτους 1920 ἡ συνδιάσκεψις τῆς εἰρήνης συνῆλθεν εἰς τὸ Σπᾶ, ὅπου πλὴν ἄλλων ἐπεδίωξε νὰ ρυθμίσῃ καὶ τὸ ζήτημα ποία ἡ ἀναλογία κατὰ τὴν ὁποίαν ἕκαστος τῶν συμμάχων θὰ ἔπρεπε νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ἐπανορθώσεων εἰς τὰς ὁποίας κατεδικάσθησαν τὰ ἡττημένα Κράτη νὰ πληρώσουν. Κατὰ τὴν ἐργασίαν, ἡ ὁποία ἔγινεν εἰς τὸ Σπᾶ, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνεγνωρίζετο τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ 4 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων, τὰς ὁποίας θὰ ἐπλήρωνεν ἡ Γερμανία, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπανορθώσεων τῶν ἄλλων Κρατῶν, τῆς Βουλγαρίας, Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας ἀνεγνωρίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμίσεως ἐξ αὐτῶν 4 ο)ο, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως 25 ο)ο, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἐπὶ τοῦ ὅλου 12,7 ο)ο. Ἀλλὰ εἰς τὸ Σπᾶ ἐρρυθμίσθησαν ἐπίσης αἱ ἀναλογίαι κατὰ τὰς ὁποίας θὰ μετεῖχον οἱ σύμμαχοι ἐπὶ τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα τὰ νεοϊδρυθέντα ἐκ τοῦ πολέμου κράτη, ὅπως ἡ Τσεχοσλοβακία ἢ τὰ μεγάλως αὐξηθέντα ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας, θὰ ἐπλήρωναν εἴτε ὡς ἀξίαν τῶν λεγομένων «μπιὲν-σεντέ», εἴτε λόγῳ χρέους ἀπελευθερώσεως. Τὰ ποσὰ ταῦτα ὑπετίθετο εἰς τὸ Σπᾶ ὅτι εἶνε πολὺ μεγάλα, εἰς αὐτὰ δὲ τὰ ποσὰ ἀνεγνωρίσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα νὰ μετάσχῃ ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμίσεος κατὰ 4 ο)ο, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος κατὰ 25 ο)ο ἤτοι ἐπὶ τοῦ συνόλου 12.7 ο)ο. Ἐκλήθην τότε ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐπεξειργάσθη τὴν ἀναλογίαν αὐτὴν καὶ μοὶ ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀποτελέσματα, μοῦ ἐζητήθη δὲ ἡ ἔγκρισις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἐδήλωσα ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφανθῶ ἐὰν δέχωμαι ἢ ὄχι διότι ἐστερούμην ὅλων τῶν ἀναγκαίων στοιχείων, νὰ κρίνω ἐὰν πράγματι ἡ ἀναλογία αὐτὴ εἶναι ἡ προσήκουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν εἶνε ἐξ ἴσου εὐμενὴς ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ ἑπομένως ἐπεφυλάχθην ὅπως εἰς βραδύτερον χρόνον κρίνω ἐὰν τὰ ποσοστὰ τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωσεν ἡ πρᾶξις τοῦ Σπᾶ ἦσαν δίκαια ἢ ὄχι. Τὸ ζήτημα ἑπομένως ἐὰν τὰ ποσοστὰ τοῦ Σπᾶ μᾶς ἱκανοποιοῦν, ἀνεβλήθη εἰς βραδύτερον χρόνον, ἐλύθη δὲ κατὰ τὸ 1921. Ἡ τότε Κυβέρνησις βλέπουσα ὅτι θὰ ἤρχιζεν νὰ γίνεται καταβολὴ ἀποζημιώσεων ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἐθεώρησεν ὅτι πρέπει νὰ δηλώσῃ ἀποδοχὴν τῶν ποσοστῶν ἐκείνων διὰ νὰ δύναται ἄνευ δυσκολίας νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὴν Ἑλλάδα μέρους. Πρέπει νὰ εἴπω, ὅτι ἀναφέρων τὸ γεγονὸς τοῦτο, οὐδὲ πόρρωθεν θέλω νὰ μεμφθῶ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διότι ἐγνώριζον ὑπὸ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας διετέλει τότε ἡ Ἑλλάς, οὔτε ἰδέα ἦτο δυνατὸν νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ κεφάλι οὐδενός, ὅτι θὰ μπορούσαμε νὰ πάρουμε περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι μᾶς ἔδιδε τὸ πρακτικὸν τοῦ Σπᾶ ὅταν ἡ Ἑλλὰς μετεῖχεν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων καὶ εἴχμεθα ὅλην μας τὴν δόξαν.

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΤΩΖ

Γνωρίζετε κ. βουλευταὶ ὅτι κατὰ τὸ ἔαρ 1924 ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψιν τοῦ Ροὺρ ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας, συνῆλθε μία Ἐπιτροπὴ πραγματογνωμόνων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ Ντῶζ, σήμερον πρεσβευτοῦ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ Λονδῖνον, διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῶν πληρωτέων ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἀποζημιώσεων κατὰ τρόπον φιλικόν. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν διπλωματικὴν Τράπεζαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νικητῶν Κρατῶν παρεκάθηντο μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἡττηθείσης Γερμανίας συζητοῦντες ὡς ὁμότιμοι διὰ νὰ φθάσουν εἰς ἓν ἀποτέλεσμα. Πράγματι ἔφθασαν εἰς ἀποτέλεσμα. Τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ντῶζ ἐπεξειργάσθη ἐγένετο δεκτὸν καὶ ὑπεγράφη τὴν 30 Αὐγούστου τοῦ 1924. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἀφοῦ ἐρρύθμιζε τὰ πληρωτέα ὑπὸ τῆς Γερμανίας ποσά, ἄφινεν ἐντελῶς ἄθικτον τὴν συμμετοχὴν ἑκάστου ἐκ τῶν πιστωτῶν Κρατῶν ὅπως εἶχε κανονισθῇ ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τοῦ Σπᾶ. Ἡ Ἑλλὰς ἐδέχθη τὴν συμφωνίαν αὐτήν, τὴν ἐδέχθη μάλιστα ὄχι μόνον ἀδιαμαρτυρήτως ἀλλὰ καὶ χωρὶς νὰ ἐπιδιώξῃ μεταβολὴν τῶν ποσοστῶν τοῦ Σπᾶ. Πρέπει δὲ νὰ ἀναγνωρίσω καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅτι ἐκθέτων ἱστορικῶς τὸ τί ἐγένετο οὐδεμίαν ἔννοιαν μομφῆς θέλω νὰ στρέψω κατ' αὐτῆς, διότι καὶ κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ 1924 ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἦτο τοιαύτη ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ μεταβολὰς τῶν ποσοστῶν τοῦ Σπᾶ ἀλλ' οὔτε νὰ διανοηθῇ κἂν νὰ διατυπώσῃ σχετικὰς ἀξιώσεις. Καὶ ὅμως οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον μέμφομαι τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Σημειῶ ἁπλῶς ὅτι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε καταδειχθῇ ὅτι τὰ ποσὰ διὰ τοῦ Σπᾶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα ἀπέβαινον ἐντελῶς ἄδικα. Διότι, ἐνῷ εἰς τὸ Σπᾶ ὑπετίθετο ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἐπλήρωνεν 100.000.000 λιρῶν ὡς ἐπανορθώσεις μὲ τοὺς τόκους καὶ ἡμεῖς εἴχομεν 12,7 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐπανορθώσεων ἐκείνων, μολονότι εἰς τὸ Σπᾶ ὑπετίθετο ὅτι ἀνάλογον ποσοστὸν θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ Οὐγγαρίαν, μολονότι εἰς τὸ Σπᾶ ἐθεωρεῖτο βέβαιον, ὅτι τὰ διάδοχα τῆς Αὐστροουγγαρίας Κράτη θὰ ἐπλήρωνον 1000 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀξίαν τῶν «μπιὲν σεντέ», καὶ τοῦ χρέους τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὸ ἔτος 1923αἱ ἐπανορθώσεις τῆς Βουλγαρίας περιωρίσθησαν εἰς 20 μόνον ἑκατομ. λιρῶν, αἱ ἐπανορθώσεις τῆς Οὐγγαρίας εἶχον περιορισθῇ διὰ τὸν μέχρι τοῦ 1947 χρόνον εἰς 200 περίπου ἑκατομ. κορῶνες, αἱ ἐπανορθώσεις, αἱ ὀφειλόμεναι ὑπὸ τῆς Αὐστρίας εἶχεν ἐξακριβωθῇ ὅτι εἶχον ἐξανεμισθῇ ἤδη ἀπὸ τοῦ 1924, οὐδεὶς δὲ ἐπίστευεν ὅτι ἡ Αὐστρία ἦτο εἰς θέσιν νὰ πληρώσῃ ἐπανορθώσεις (ρεπαρασιόν) εἰς δὲ τὰ «ντὲτ ντὲ λιμπερασιόν» καὶ «μπιὲν σεντέ» ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ μία σιγὴ ἀρκετὰ ἀνησυχαστικὴ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν νὰ λάβουν ἀπὸ τὰ ποσὰ αὐτὰ ἓν ποσοστόν. Τὰ ποσοστὰ λοιπὸν τοῦ Σπᾶ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ ἔαρος τοῦ 1920 δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ἦσαν ἄδικα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀπέβαιναν ἐντελῶς ἄδικα ἕνεκα τῶν νέων αὐτῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα εἶχον δημιουργηθῇ.

ΤΙ ΕΛΑΒΕΝ Η ΕΛΛΑΣ

Εἶνε ἴσως ἐνδιαφέρον, κύριοι βουλευταί, νὰ σᾶς εἴπω τί μέχρι τῆς μεταβάσεώς μας εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης εἰσέπραξεν ἡ Ἑλλάς, διὰ λόγους ἐπανορθώσεων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ποσοστῶν τοῦ Σπᾶ. Ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἐπανορθώσεις ἐλάβομεν ἐν συνόλῳ 1.850.000 λιρῶν. Ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν ὅτι ἐνῷ ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους ἔχω ὑπ' ὄψει μου εἰς τὰ διάφορα κείμενα τῶν συμφωνιῶν ἐμφαίνονται εἰς μάρκα χρυσᾶ ἐπειδὴ ὑπέθεσα ὅτι ἡ Βουλὴ καὶ τὸ κοινὸν οἰκειότερον ἔχει —διὰ νὰ εἴπω εἰς τὴν καθαρεύουσαν— πρὸς τὴν ἀγγλικὴν λίραν καὶ ὄχι πρὸς τὰ μάρκα μετέτρεψα ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς εἰς τὰς ἀγγλικὰς λίρας. Ἀλλὰ χάριν τῆς ἰδίας εὐκολίας ἔπιασα καὶ ἔβαλα, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀξίζει 20 μάρκα ἐνῷ ἀξίζει 20 μάρκα καὶ 0,429 τοῦ μάρκου. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτὴ ἡ ἀναλογία τίθεται εἰς ὅλους τοὺς ἀριθμοὺς θὰ μοῦ συγχωρήσῃ ἡ Βουλὴ αὐτὴν τὴν διαφοράν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα κατὰ προσέγγισιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ 2 ο)ο. Λοιπὸν ἐπήραμε καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα μέχρι σήμερον 1.850 000 λίρες ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ἐπανορθώσεις. Ἐξ αὐτῶν ὅμως εἰς μετρητὰ ἐλάβομεν μόνον 191.000 λίρες, τὰ δὲ ὑπόλοιπα 1.650.000 λίρες τὰ ἐλάβομεν εἰς εἴδη. Καὶ λέγω τοῦτο ὄχι διότι ὅσα ἐλάβομεν εἰς εἶδος ἔχουν ὀλιγωτέραν ἀξίαν, ἀλλὰ δυστυχῶς γνωρίζετε, ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐγένοντο πλεῖσται τῶν παραγγελιῶν καὶ πόση εἶνε ἡ πραγματικὴ ἀξία ἡ ὁποία ὑπεισῆλθεν εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἀπὸ τὰς εἰς εἶδος παρασχεθείσας ἐπανορθώσεις.

Ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν μέχρι τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ δὲν ἐλάβομεν οὐδὲν ποσοστόν, διότι τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἤρχισε νὰ πληρώνῃ ἡ Οὐγγαρία ἀπό τινων ἐτῶν παρεχωρήθησαν, δὲν ἠξεύρω διατί, εἰς μίαν τῶν συμμάχων Δυνάμεων, εἰς τὴν Σερβίαν, ἡ ὁποία ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὰ μέχρι τοῦ 1930. Ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν δὲν ἐλάβομεν τίποτε, διότι καὶ κανεὶς δὲν ἔλαβε τίποτε. Ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν μπιὲν σεντὲ καὶ τῶν ντὲτ ντὲ λιμπερασιὸν δὲν ἐλάβομεν τίποτε διότι καὶ δὲν εἴχομεν πληρώσει τίποτε.

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Μόνον ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν κατωρθώσαμεν κατὰ τὰ 7 ἔτη ἀπὸ τοῦ 1923 νὰ λάβωμεν 211 χιλιάδ. λίρες, ἤτοι κατὰ μέσον ὅρον ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν 30 χιλ. λίρες τὸν χρόνον. Γνωρίζετε, κ. βουλευταί, τί εἶχε συμβῇ κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη μὲ τὰς ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας ὀφειλομένας ἐπανορθώσεις. Κατ' ἐπανάληψιν προσέφυγεν εἰς μίαν ἐπιτροπὴν τὴν ὁποίαν καθίδρυσε τὸ ἄρθρον 122 τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ ἐκθέτουσα ὅτι ἡ οἰκονομικὴ της κατάστασις εἶνε τόσον δεινή, ὥστε δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὰς ἀποζημιώσεις. Ἐπανειλημμένως δὲ ἐδόθησαν ἀναστολαὶ καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν συζήτησιν ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν πρὸ πολλῶν μηνῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅταν διετυπώθη ἡ ἀξίωσις ἡ ἑλληνικὴ ὅπως τοὐλάχιστον τὰ ποσὰ ποὺ πληρώνομεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν διὰ τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τῶν μεταναστευσάντων ἐξ Ἑλλάδος Βουλγάρων, ὅπως τὰ ποσὰ αὐτὰ συμψηφίζωνται, τοὐλάχιστον μερικῶς, πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δικαιούμεθα νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν. Ἡ ἀντίρρησις τῆς Βουλγαρίας ἦτο ἀνένδοτος εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσῃ κανεὶς ὅτι νομικῶς ἦτο δικαιολογημένη, διότι ἔλεγεν ἡ Βουλγαρία ὅτι δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ ὅπως μοὶ προβληθοῦν εἰς συμψηφισμὸν ἀπαιτήσεις ἄνευ ὅρων πρὸς ἰδικήν μου ὑποχρέωσιν, ἡ ὁποία εἶνε ὑπὸ ὅρον, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δικαιοῦμαι ἐνδεχομένως νὰ μὴ πληρώσω. Ἡ δικαιολογία λοιπὸν ἦτο νομικῶς στερεά. Ἀλλὰ πολιτικῶς ἐξανίστατο ἡ συνείδησις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ πληρώσῃ αὐτὸς νικητὴς εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἡττημένων χρήματα χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ νὰ συμψηφίσῃ τοὐλάχιστον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστη ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολέμου καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπροξενήθησαν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον. Ἐνθυμεῖσθε, κ. βουλευταί, πόσον ὁμόθυμον ἦτο τότε τὸ αἴσθημα τῆς Βουλῆς ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποχωρήσωμεν, θεωρῶ δὲ καθῆκον καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα τὰ ὁποῖα ἔσπευσαν νὰ ἐνισχύσουν μὲ ὅλην των τὴν δύναμιν τὴν Κυβέρνησιν καὶ νὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀνεκτὴ μία τοιαύτη μεταχείρισις ἀνισότητος.

Ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν ὑποχρεώσεων αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἐκ τῆς συνθήκης τῆς γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Καφαντάρη—Μολλὼφ καὶ τῶν ἐπανορθώσεων τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ διεκδικήσωμεν ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν, ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἡ πρώτη αἰτία ἡ ὁποία ἤρχισε νὰ δημιουργῇ τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἔξω κόσμον, καὶ ἰδίως εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶτε πράγματι ἀδικεῖται, εἴτε ἔχει βαθὺ τὸ αἴσθημα ὅτι ἀδικεῖται. Διότι δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ἄνευ τῆς προϋποθέσεως ταύτης νὰ ἐξηγηθῇ μία στάσις, θὰ ἔλεγον ὀλίγον ἐπιθετική, θὰ ὡμολόγουν ἥκιστα διπλωματική, τὴν ὁποίαν εἶχε λάβει τότε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπέναντι τῶν μεγάλων Δυνάμεων.

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΧΑΓΗΣ

Ὑπὸ κατάστασιν τοιαύτην πραγμάτων, μετέβη ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Χάγης κατὰ τὸν Αὔγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ συνδιάσκεψις τῆς Χάγης, ὅπως γνωρίζετε, εἶχε συγκληθῇ διὰ νὰ ἐγκρίνῃ τροποποιήσῃ τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον κοινῶς εἶνε γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Γιοὺγκ, ἄλλου Ἀμερικανοῦ ὁ ὁποῖος προήδρευε τῆς ἐπιτροπῆς τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τὸ ὁποῖον διερρύθμιζε τὰ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, περιορίσαν τὸ ποσὸν αὐτὸ σοβαρῶς, τακτοποιῆσαν κατὰ τὰ λοιπὰ αὐτάς, καταστῆσαν δυνατὴν τὴν ἄμεσον πραγματοποίησιν ἑνὸς μέρους αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ νέον αὐτὸ σχέδιον τοῦ Γιοὺγκ ἐστηρίχθη καὶ αὐτὸ ἀπολύτως ἐπὶ τῶν ποσοστῶν τὰ ὁποῖα εἶχον ἀποφασισθῇ κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Σπᾶ. Δὲν μετέβαλε καθόλου τὰ ποσοστὰ τοῦ Σπᾶ τὸ σχέδιον τοῦ Γιοὺγκ. Ἀλλὰ μεταβάλλονται τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ποσοστῶν αὐτῶν. Κυρίως διότι ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ἀμερικὴ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν εἶχεν ὁρισθῇ ποσόν τι πληρωμῆς εἰς τὸ Σπᾶ ἐθεωρήθη ὅτι καὶ ἐκείνη ἔπρεπε νὰ μετάσχῃ τῆς διανομῆς τώρα καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν ἀναλογοῦσε ποσὸν 66.000.000 μάρκων ἤτοι 3.3 ἑκατομμύρια λιρῶν ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, ἐδέησε νὰ περιορισθοῦν ἐν ἀναλογίᾳ τὰ μερίδια τῶν διαφόρων Κρατῶν. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ περιορισμὸς δὲν ἔγινε μὲ τὸν αὐτὸν πῆχυν. Ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ποσοστῶν τοῦ Σπᾶ θὰ ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ συνεπείᾳ τοῦ νέου σχεδίου 453,3 ἑκατομμύρια μάρκων χρυσῶν, διὰ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ ἐπροτείνετο νὰ λαμβάνῃ 409 ἑκατομμύρια ἐτησίως, ἤτοι 43 ἑκατομμύρια ὀλιγώτερα κατ' ἔτος. Ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ 1083 ἑκατομμύρια περιωρίζετο καὶ αὐτὴ εἰς 1064 ἑκατομμύρια μάρκα χρυσᾶ. Αὐτὰ τὰ ποσὰ δὲν τὰ ἔχω τροποποιήσει εἰς λίρας. Ἡ Ἰαπωνία ἀπὸ 14,9 ἑκατομμύρια θὰ ἔπαιρνε 13,2. Ἡ Πορτογαλλία τὸ ἴδιον. Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ 7.9 θὰ ἔπαιρνε 7. Ἡ Σερβία ἀπὸ 99,4 θὰ ἔπαιρνε 84, ἤτοι τὸ περισσότερον περικοπὲν ποσόν. Ἡ Ρουμανία ἀπὸ 21.8 περιωρίζετο εἰς 20.1. Μόνον εἰς δύο Κράτη ἔγινεν ἐξαίρεσις καὶ ἐλάμβανον περισσότερον μέρος παρ' ὅσον ἀνεμένετο εἰς αὐτὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφωνιῶν τοῦ Σπᾶ. Τὸ Βέλγιον ἀντὶ 89,5 ἑκατομ. μάρκα χρυσᾶ ἐπροτείνετο νὰ λαμβάνῃ τοῦ λοιποῦ 115,5, δηλ. 26.000.000 μάρκα χρυσᾶ ἐπὶ πλέον. Ἡ Ἰταλία ἀντὶ 198,8 ἐπροτείνετο νὰ λάβῃ 213,7. Ἂν θέλετε νὰ γνωρίσετε, καὶ βεβαίως σᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερον, κατὰ τί τὸ νέον σχέδιον Γιοὺγκ περιώριζε τὰ ἰδικά μας δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων μὲ βάσιν τὴν διανομὴν τοῦ Σπᾶ, θὰ σᾶς εἴπω ὅτι αἱ δόσεις τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ λάβωμεν μὲ τὰ ποσοστὰ τοῦ Σπᾶ διὰ τὰ 59 ἔτη τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ, ἐὰν διετηροῦντο τὰ ποσὰ ἅτινα ἔπρεπε να καταβάλῃ ἡ Γερμανία ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου Ντῶζ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε 25 ἑκατομ. 700 χιλ. λίρες καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν 59 ἐτῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ τὸ ποσὸν αὐτὸ περιωρίσθη εἰς 24.900.000 λίρες, δηλ. λαμβάνομεν ὀλιγώτερον 800.000 λίρας. Βεβαίως τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶνε πολὺ μικρόν, ἀλλ' ἡ ζημία μας εἶνε κάπως ἀνωτέρα ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως, διὰ τὸν λόγον ὅτι αἱ δόσεις τῶν 37 πρώτων ἐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νέου σχεδίου Γιοὺγκ, αἱ δόσεις αὐταὶ εἶχον ἀξίαν μέσην 350.000 λιρῶν, ἐνῷ αἱ δόσεις τῶν τελευταίων 22 ἐτῶν εἶχον ἀξίαν μέσην 450.000.300 λιρῶν. Ἐννοεῖτε λοιπὸν ὅτι ἡ ζημία μας ἦτο μεγαλυτέρα ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως, λόγῳ τοῦ ὅτι τὰ μερίδιά μας τῶν τελευταίων ἐτῶν ἦσαν μεγαλύτερα καὶ βεβαίως ὁ κάθε ἕνας ἐκύτταζε πῶς θὰ ἦσαν μεγαλύτερα τὰ μερίδια τῶν πρώτων ἐτῶν. Τώρα θὰ εἶνε ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζῃ ἡ Βουλή, διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς περαιτέρω ὁμιλίας μου, ὅτι, ἐνῷ αἱ δόσεις τὰς ὁποίας μᾶς δίδει τὸ σχέδιον Γιοὺγκ ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ἀποζημιώσεις ἔχουν μέσην ἀξίαν 350.000 λιρῶν διὰ τὰ πρῶτα 37 ἔτη, 450.300 διὰ τὰ τελευταῖα 22 ἔτη, ἡ μέση ἀξία τοῦ συνόλου ὅλων αὐτῶν τῶν δόσεων ἀνέρχεται εἰς 390.000 λιρῶν κατ' ἔτος. 390.000 λοιπὸν λίρες κατ' ἔτος μᾶς ἐξησφάλιζε τὸ σχέδιον τοῦ Γιοὺγκ ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡμεῖς εἴχομεν ρυθμίσει τὸ χρέος μας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἴχομεν ἀναλάβει νὰ πληρώσωμεν ποσόν, τοῦ ὁποίου ἡ μέση ἐτησία δόσις εἶνε 386.700 λίρες. Εἶνε σχεδὸν δηλ. τὸ ἴδιον ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται ἡ μέση ἀξία τῶν δόσεων τῶν γερμανικῶν πρὸς ἡμᾶς. 390 χιλιάδες λίρες εἶνε ἐκεῖνο, 386.000 λίρες εἶνε αὐτά, μὲ τὴν διαφορὰν πάντοτε ὅτι διὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ὅπου ἡ ἀξία τῶν δόσεων τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ εἶνε δι' ἡμᾶς 350.000 λίρες, ἡ διαφορὰ εἶνε 40000 λίρες περίπου ὀλιγώτερον. Ἀλλὰ εἶχε ρυθμισθῇ ἐπίσης καὶ τὸ πρὸς τὴν Ἀμερικὴν χρέος μας. Ἡ πληρωμὴ δὲ τὴν ὁποίαν ἐνεργοῦμεν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν κατ' ἔτος ἔχει μέσην ἀξίαν 64000 λιρῶν κατ' ἔτος.

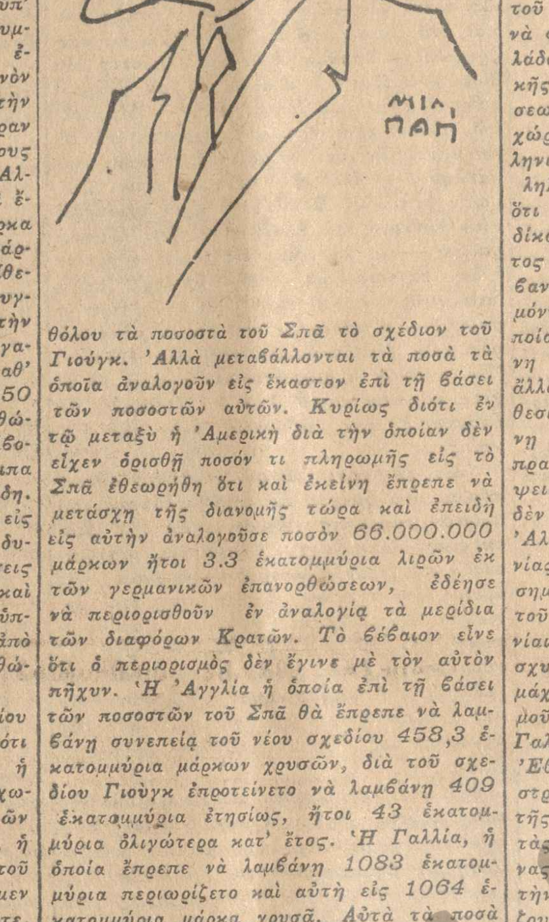

ΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΕΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Ἀλλὰ συγχρόνως εἶχεν ἐπιδιωχθῇ ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἡ ρύθμισις τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν πολεμικοῦ χρέους μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρέος τοῦτο ἡ διαφωνία τῆς Ἑλληνικῆς πρὸς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἦτο οὐσιώδης. Τὸ χρέος πρὸς τὴν Γαλλίαν ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὰ ἑξῆς κεφάλαια: Ἀπὸ ποσὸν μετρητῶν, τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχε χορηγηθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλίας πρὸ τῆς εἰσόδου μας εἰς τὸν πόλεμον, νομίζω ὄχι πολὺ μεγάλο. Ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχορηγήθη διὰ τὸ ἔτος 1918 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφωνιῶν τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1918 καὶ ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολεμικοῦ τὸ ὁποῖον μᾶς εἶχε χορηγηθῇ διὰ τὸ ἔτος 1919 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεταγενεστέρας συμφωνίας, τῆς τοῦ ἔτους 1919.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ποσὸν τῶν μετρητῶν μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία διαφωνία. Ὀφείλομεν τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ βεβαίως θὰ τὸ πληρώσωμεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ 1919 δὲν ὑπάρχει οὐδεμία ἀμφισβήτησις, ὀφείλομεν καὶ τοῦτο καὶ θὰ τὸ πληρώσωμεν. Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ἀντεπροσώπευε ἀξίαν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολεμικοῦ χορηγηθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1918 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας τῆς 10 Φεβρουαρίου 1919. Ἡ συμφωνία δὲ ἐκείνη ὥριζεν ὅτι αἱ δύο Δυνάμεις Ἀγγλία καὶ Γαλλία θὰ ἐχορήγουν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ διὰ τὸ ἔτος 1918 ὑλικόν, φέρουσαι αὐτὸ εἰς χρέωσιν εἰδικοῦ λ)σμοῦ, μετὰ τὸ πέρας δὲ τοῦ πολέμου αἱ Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας θὰ ἔκριναν κατὰ πόσον ἡ ἀξία αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πολεμικοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ φερθῇ ὁριστικῶς εἰς χρέωσιν τῆς Ἑλλάδος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ εὑρίσκετο ἡ χώρα μετὰ τὸ πέρας τοῦ πολέμου. Ἡ ἑλληνικὴ λοιπὸν Κυβέρνησις καὶ ὅλαι αἱ ἀλληλοδιάδοχοι Κυβερνήσεις ὑπεστήριζον ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ πληρώσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἡ μόνη ἐκ τῶν συμμάχων Δυνάμεων, ἡ ὁποία ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πολέμου συντετριμμένη καὶ ἡττημένη καθ' ὃν χρόνον ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐξῆλθον νικηταί. Καὶ ὅτι ἡ προϋπόθεσις ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ βαρύνῃ αὐτὴν ἡ πληρωμὴ τοῦ χρέους αὐτοῦ πραγματικῶς ἔλειπε. Ἀτυχῶς τὰς ἀντιλήψεις αὐτὰς τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲν συνεμερίζετο ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις. Ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ ἓν ἄλλο σημεῖον διαφωνίας μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἀκόμη σημαντικώτερον. Κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1918, ὅτε ὑπεγράφησαν αἱ συμφωνίαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου, μοῦ εἶχε ζητηθῇ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ὅπως πείσω τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν νὰ χορηγῇ εἰς τὰ στρατεύματα τὰ ἀγγλικὰ καὶ τὰ γαλλικὰ τῆς Ἀνατολῆς, τὰ ἐν Μακεδονίᾳ δρῶντα, τὰς ἀναγκαίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι δαπάνας των δραχμάς, ἵνα μὴ εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἀνάγκην τὰ Κράτη ταῦτα νὰ ἀγοράζουν δραχμὴν εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ δραχμὴ εἶχε τιμὴν ἀνωτέραν ἀπὸ τὴν ἰσοτιμίαν τῆς ἀγγλικῆς λίρας καὶ τοῦ γαλλικοῦ φράγκου.

Μοῦ ἐπροτάθη νὰ δανείσῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τὰ ποσὰ αὐτὰ καὶ αἱ δύο Κυβερνήσεις ἀνελάμβανον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξοφλήσουν τὰ ποσὰ αὐτὰ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δύο ἔτη μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, ἢ καὶ ἐνωρίτερον, εἰς περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ διαθέσιμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἰς τὸ ἐξωτερικὸν θὰ κατήρχοντο κάτω τῶν 100 ἑκατομ. Ἐκανόνιζον δὲ διὰ τὴν περίστασιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ δραχμή, ἡ ὁποία ὑπερετιμᾶτο ἔναντι τῆς ἀγγλικῆς λίρας καὶ τοῦ γαλλικοῦ φράγκου, θὰ ἔφθανεν εἰς τὴν ἰσοτιμίαν, ὁπότε δὲν θὰ εἶχον λόγον αἱ δύο Κυβερνήσεις νὰ μᾶς ζητοῦν καὶ νὰ δανείζωνται, διότι θὰ ἠγόραζον τὰς δραχμὰς χωρὶς νὰ ζημιώνωνται. Ἐννοεῖται ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασα νὰ δεχθῶ τὴν πρότασιν αὐτήν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῆς καὶ τῆς συναφθείσης συμφωνίας θὰ ἐγίνετο βραδύτερον νόμος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐρρύθμιζε τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἡ ἀντίληψις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἦτο ὅτι τὸ χρέος τῶν δύο κυβερνήσεων πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δὲν ἦτο κυρίως εἰπεῖν χρέος πολεμικόν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συγχυσθῇ πρὸς τὰ λοιπὰ πολεμικὰ χρέη, διότι εἰς τὰ λοιπὰ πολεμικὰ χρέη κατετάσσετο ἡ ἐπικουρία τὴν ὁποίαν οἱ ἰσχυρότεροι σύμμαχοι ἔδωσαν εἰς τοὺς ἀσθενεστέρους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου πρὸς διεξαγωγὴν αὐτοῦ. Οὐδέποτε διενοήθη κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ ἐθεωρεῖτο χρέος πολεμικὸν ἐν τῇ κυρίᾳ ἐννοίᾳ ἡ εὐκολία τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ἔκαμε πρὸς δύο μεγάλα Κράτη. Σημειωτέον ὅτι τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ἀνεγνώρισεν ἄνευ τινὸς ἀντιρρήσεως ἡ μία τῶν δύο κυβερνήσεων, ἡ ἀγγλική, καὶ ἐπλήρωσε πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τῶν 7.000.000 λιρῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε δανεισθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον. Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ὅμως ἐπέμεινεν ἀντιθέτως ὅτι καὶ τὸ χρέος τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἶνε πολεμικόν, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅτι, μολονότι δὲν ὑπάρχει περίπτωσις πιστωτοῦ καὶ ὀφειλέτου, ὅτι δικαιοῦται ἡ κυβέρνησις ἡ γαλλικὴ νὰ συμψηφίσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ τῆς ὀφειλῆς της πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρὸς τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ νὰ περιορίσῃ ἑπομένως τὴν ἀπαίτησίν της κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον, νομίζω, τοῦ 1927 ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ κόμματος, ὑπουργὸς τότε τῶν Οἰκονομικῶν, μεταβὰς εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ ρυθμίσῃ καὶ ἄλλα ζητήματα, ἀλλὰ κυρίως τὸ ζήτημα τοῦ τριμεροῦς δανείου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σταθεροποιήσεως, εὑρέθη ἐνώπιον μιᾶς ἀρνήσεως τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὅπως συναινέσῃ εἰς τὴν μετοχὴν τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐρρυθμίζετο τὸ ζήτημα τοῦ χρέους μας πρὸς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ὁ ἀξιότιμος τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτὴν εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ συνάψῃ σύμβασιν, διὰ τῆς ὁποίας παρεπέμπετο τοὐλάχιστον εἰς διαιτησίαν ἓν μέρος τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἐχώριζον ἀπὸ τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν, κυρίως δηλ. εἰς τὴν διαιτησίαν παρεπέμπετο τὸ ζήτημα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται ὁριστικῶς νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τὸ ὁποῖον ἐχορηγήθη εἰς ἡμᾶς τὸ 1818 πρὸς τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δικαίωμα ἐὰν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμψηφισθοῦν τὰ δύο ποσά, αὐτὸ ἐλύθη διὰ τῆς συμβάσεως, διότι σύμβασις ἄλλη, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπογραφῇ, ὅπως ἐπανειλημμένως ἐβεβαιώθη ἀπὸ τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὅπως τὰ πράγματα ἐφαίνοντο ὅτι ἦσαν. Διὰ τῆς συμφωνίας λοιπὸν ἀνεγνωρίζετο καὶ τὸ συμψηφιστέον τῶν δύο ἀπαιτήσεων καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς ἑπομένως τοῦ πολεμικοῦ χρέους εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἐκθέτω τὰ γεγονότα ταῦτα, διότι εἶνε ἀνάγκη καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ἡ χώρα φυσικὰ νὰ γνωρίσῃ ὅλον τὸ ἱστορικὸν τῶν ἀποζημιώσεων, ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ δηλώσω καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅτι καίτοι χαρακτηρίζω ἄδικον τὴν ἀξίωσιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ ἀφορῶντος τὸ χρέος πρὸς τὴν Ἐθ.Τράπεζαν δὲν μέμφομαι οὔτε ἀμέσως οὔτε ἐμμέσως τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εὑρεθέντα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν αὐτήν. Μνημονεύω ἁπλῶς τὰ γεγονότα ὅπως ἔχουν διότι θὰ ἴδητε ἐκ τῶν περαιτέρω ὅτι τὸ κυριώτερον ὅπλον ὅπως ἐξέλθωμεν νικηταὶ εἰς τὴν Χάγην ἦτο τὸ χρέος τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Μοῦ ἐπιτρέπετε μίαν διακοπήν; Εἰς τὸ συνυποσχετικὸν τὸ ὁποῖον ὑπεγράψαμεν μετὰ τῆς Γαλλίας δὲν παρεπέμφθησαν μόνον εἰς διαιτησίαν τὸ ζήτημα τῶν ἀφορῶν ἀξιώσεις τῆς Γαλλίας ἐπὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, παρεπέμφθησαν ὅλαι αἱ μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν διαφοραί, εἰς τὸν διαιτητὴν ἀνετέθη ἡ ἐξουσία νὰ ἐκτιμήσῃ εἰς ποῖον ποσὸν ἀνέρχονται αἱ γενόμεναι παραχωρήσεις ἐπὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ καταλογίσῃ εἰς βάρος αὐτῆς τὸ ποσὸν τοῦτο συμψηφίζων αὐτὸ εἰς τὰ 540 ἑκατομμύρια φράγκων χρ. τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, τουτέστι καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον δικαιωθῇ αἱ ἀπόψεις μας εἴτε ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ κεφάλαια εἴτε ὡς πρὸς τὸ χρέος ἐκ τῶν προκαταβολῶν τῆς Τραπέζης, ἀνετέθη λέγω, εἰς τὸν διαιτητὴν ἡ ἐξουσία νὰ καταλογίσῃ εἰς βάρος τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἑλλάδος 375 ὅλα ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων δηλαδὴ 15 ἑκατομμύρια στερλινῶν. Αὐτὴ εἶνε ἡ οὐσία τοῦ συνυποσχετικοῦ τοῦ ὑπογραφέντος τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1927 ἐν Γενεύῃ.

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὴν διακοπήν σας τὴν ἤκουσα μετ' εὐχαριστήσεως. Δὲν ἔκαμα οὔτε ἐπίκρισιν οὔτε κρίσιν. Θὰ σᾶς παρακαλέσω μόνον νὰ μὴ θεωρήσητε τὴν σιωπήν μου ὡς συναίνεσιν ὅτι δέχομαι ὅπως τὰ λέγετε τὰ πράγματα. Θὰ ἀφίσω τὸ ζήτημα διότι εἶνε ἔξω τοῦ προκειμένου. Σᾶς λέγω ὅτι δὲν ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα μὲ πρόθεσιν νὰ σᾶς ἐλέγξω. Τὰ παράπονά μου φυσικὰ στρέφονται πρὸς μίαν φιλικὴν κυβέρνησιν, τὰ ἀναφέρω δὲ ὡς συνέχειαν ὅλης αὐτῆς τῆς ἱστορίας τῆς ὑποθέσεως. Λοιπὸν ἐπαναλαμβάνω ὅτι οὐδένα σκοπὸν εἶχον νὰ κάμω οὔτε ἐπίκρισιν οὔτε κρίσιν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΤΑΝ ΜΕΤΕΒΗ ΕΙΣ ΧΑΓΗΝ

Τοιουτοτρόπως κύριοι βουλευταί, ὅταν μετέβην εἰς τὴν Χάγην ἡ κατάστασις ἡμῶν παρουσιάζετο ὡς ἑξῆς: Ἐπληρώναμε, εἴχομεν ἀναλάβει νὰ πληρώνωμεν διὰ πολεμικὰ χρέη πρὸς μὲν τὴν Ἀγγλίαν 386.700 λίρες ἐτησίως, πρὸς δὲ τὴν Ἀμερικὴν 64 χιλ. λίρες ἐτησίως, συγχρόνως δὲ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμφωνίας εἰς τὴν Γαλλίαν ἐξοφλήσαμεν οὐσιαστικῶς δι' ἀποσβέσεως ἴσου ποσοῦ χρέους τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἀξιουμένου ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως χρέους, τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ τοῦ 1918 καὶ ἐμείναμεν ὀφειλέται κατὰ τὰς γαλλικὰς ἀξιώσεις ἑνὸς ποσοῦ νομίζω 178 ἑκατομμ. χρυσῶν ἀκόμη φράγκων καὶ τοῦ συμψηφισμοῦ ὁ ὁποῖος θὰ ἐγίνετο εἰς περίπτωσιν ἐννοεῖται καθ' ἣν ὁ διαιτητὴς θὰ ἀπεφαίνετο καθ' ἡμῶν εἰς ὅλην τὴν γραμμήν. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν κύριοι δι' ἐτησίας δόσεις τὰς ὁποίας πληρώνομεν κατ' ἔτος εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐκ 450.700 λιρῶν, διὰ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ ὁποῖον ἀπεσβέσθη διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ὀφειλομένας ἡμῖν ἐπανορθώσεις, διότι ἐπὶ τέλους ὅλα τὰ Κράτη ἔλαβον ἐκ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ ὅ,τι τοὺς χρειάζεται διὰ νὰ πληρώσουν τὰς ἐν τῷ μέλλοντι δόσεις πολεμικῶν χρεῶν των καὶ ἔλαβον ἐπὶ πλέον ἕνα ποσοστὸν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἄλλων κρατῶν, μόνον ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔλαβε δι' ἀποζημιώσεις τίποτε καὶ δὲν ἔλαβε κἂν οὔτε ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους της πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ τῶν λοιπῶν χρεῶν της. Ἐθεωρήθη ὅτι αὐτὸ ἀνάγεται εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τώρα νὰ κυττάξωμεν εἶνε μόνον τὸ μέλλον. Ὅλαι αἱ ἄλλαι κυβερνήσεις, ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας, ἐλάμβανον κάτι τι καὶ ἦτο δικαία ἡ ἀξίωσις νὰ μὴ καλυφθῶμεν μόνον διὰ τὰ χρήματα διὰ τὰ ὁποῖα πληρώνομεν ἢ πληρωνόμεθα διὰ συμψηφισμοῦ, ἀλλὰ νὰ καλυφθῇ καὶ μέρος τοὐλάχιστον διὰ τὰς ἀποζημιώσεις μας. Ἀπέναντι αὐτῶν τῶν ὅρων τῶν 450.000 λιρῶν ποὺ ἐπληρώναμεν κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν, ἀπέναντι τοῦ ἐξοφληθέντος χρέους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὸ ὁποῖον ἔπεσεν εἰς βάρος μας κατὰ τὸν κανονισμὸν τῶν σχέσεών μας μὲ τὴν Τράπεζαν, ἀπέναντι τῶν ρεπαρασιόν, τὰς ὁποίας ἐδικαιούμεθα νὰ λάβωμεν, τὸ σχέδιον Γιοὺγκ τὸ ὁποῖον καλούμεθα μεταβαίνοντες εἰς τὴν Χάγην νὰ ἐπικυρώσωμεν, μᾶς ἔδιδεν ἐτησίαν δόσιν, ἡ ὁποία διὰ τὸ ὅλον χρονικὸν διάστημα τῶν 59 ἐτῶν ἀξίζει 390.000 λίρες κατ' ἔτος καὶ ἔμενον ἀκόμη αἱ ἐλπίδες νὰ πάρωμε κάτι τι ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν, τῆς ὁποίας τὸ χρέος ἔτεινεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον νὰ ἐξανεμισθῇ, νὰ πάρωμεν καὶ κάτι τι ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν, τῆς ὁποίας τὸ χρέος ἔληγε μετὰ 4 ἔτη. Αὐταὶ αἱ ἐλπίδες αἱ ἀσθενεῖς ἀκόμη ἦσαν δι' ἡμᾶς ἐκτὸς τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῶν 390.000 λιρῶν, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐξησφάλιζε τὸ σχέδιον Γιοὺγκ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

Ὅταν κύριοι κατὰ τὴν ἐναρκτήριον ἐπίσημον συνεδρίαν ἡ Διάσκεψις συνῆλθε εἰς α' συνεδρίασιν τῶν ἐργασιῶν της, διὰ νὰ διατυπωθοῦν αἱ ἀντιλήψεις ἑκάστης τῶν ἀντιπροσωπειῶν, θὰ ἐνθυμῆσθε ἴσως καὶ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ πρῶτος λαβὼν τὸν λόγον ἦτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀγγλίας, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Κύριοι ἐγὼ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ποσοστῶν τοῦ Σπᾶ καὶ τοῦ Ντῶζ εἶχον δικαίωμα νὰ λαμβάνω κατ' ἔτος 458 ἑκατομμύρια. Ἐδῶ μοῦ λέγουν νὰ πάρω 409, μερικοὶ ὅμως ἀπὸ τοῦ λόγου σας πέρνετε περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἴχατε, καὶ παρακαλῶ νὰ τακτοποιήσετε τὰ πράγματα αὐτά, διότι πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι εἰς αὐτὸ ἐγὼ θὰ ἐπιμείνω μέχρι τέλους». Ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὰς ἄλλας ἀντιπροσωπείας. Ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἔπερναν περισσότερα παρ' ὅσα πρότερον ἐδήλωσαν ὅτι εἶναι εὐχαριστημέναι καὶ ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ ὑπογράψουν τὸ σχέδιον Γιοὺγκ καὶ ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἔπερναν ὀλιγώτερα, ἔκαμαν τὰς παρατηρήσεις των, ἄλλαι μὲν δριμύτερον καὶ ἄλλαι μετριώτερον, ὅλαι ὅμως ἔλεγον δὲν δεχόμεθα νὰ μᾶς ἐλαττώσετε τὰ μερίδια τὰ ὁποῖα ἔχομεν ἀπὸ τὸ Σπᾶ καὶ ἀπὸ τὸ σχέδιον Ντῶζ, δὲν ὑπογράφομεν τὸ νέον σχέδιον καὶ ἑπομένως θὰ μείνῃ τὸ παλαιόν. Ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἐννοεῖται εἰς ποίαν δυσχερῆ θέσιν εὑρέθη ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας. Οἱ ἄλλοι ἔλεγον: «δὲν ὑπογράφομεν τὸ σχέδιον Γιούγκ· θὰ μᾶς δώσετε τὸ σχέδιον Ντῶζ· τοῦ λόγου σου κ. Βενιζέλε τί λές;» Ἐγὼ λέγω ὅτι οὔτε τὸ σχέδιον Γιοὺγκ δέχομαι, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ζητῶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σχέδιον Ντῶζ, διότι εἶναι καὶ αὐτὸ κακὸ καὶ ψυχρό —Μὰ τί θέλεις λοιπὸν τοῦ λόγου σου;— Ἐγὼ θέλω νὰ τροποποιήσετε ὄχι ἁπλῶς τὸ σχέδιον Γιοὺγκ ἢ τὸ σχέδιον Ντῶζ, ἀλλὰ νὰ πᾶτε εἰς τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ, νὰ τροποποιήσητε τὰ ποσοστὰ τοῦ Σπᾶ, διότι ὑπὸ ἄλλας προϋποθέσεις ἐκανονίσθησαν τὰ ποσοστὰ τοῦ Σπᾶ καὶ ὑπὸ ἄλλην κατάστασιν ἐμφανιζόμεθα σήμερον νὰ ρυθμίσωμεν τί δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἕκαστος ἐκ τῶν πρώην συμμάχων ἀπὸ τὰς ἐπανορθώσεις, τὰς ὁποίας πληρώνουν οἱ τότε ἀντίπαλοί μας». Ἐννοεῖται, κύριοι Βουλευταί, ὅτι ἡ διατύπωσις τοιαύτης ἀξιώσεως ἦτο κατ' ἐξοχὴν τολμηρά. Ἐζήτησα βέβαια νὰ βρῶ κάποια ἐρείσματα. Εἶπον λοιπὸν ὅτι, διαβάζοντας τὸ σχέδιον Γιοὺγκ, εὑρίσκω ὅτι εἰς ἕνα μέρος οἱ πραγματογνώμονες λέγουν ὅτι διὰ τοὺς 5 τελευταίους μῆνας τοῦ σχεδίου Ντῶζ καὶ τοὺς πρώτους τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ θὰ πάρῃ ὁ καθένας τόσα καὶ προσθέτει τὴν φράσιν ὅτι τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα πέρνουν, μποροῦν νὰ καλύψουν τὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἀναλογοῦν διὰ τὸ ἔτος 1929—30. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ κ. Πουανκαρὲ εἰς τὸν λόγον του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅπου ὑπεστήριζε τὴν ἀποδοχὴν τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ ἔλεγεν ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ὅλα τὰ Κράτη μποροῦν νὰ καλύψουν τὰ χρέη των αὐτὰ καὶ λαμβάνουν οἱ πλεῖστοι καὶ ἓν μέρος τῶν ρεπαρασιόν, εἶπον ὅτι, στηριζόμενος εἰς αὐτό, θεωρῶ ὅτι ὁπωσδήποτε ἐπῆλθε ἕνα εἶδος μεταβολῆς πρενσίπ, τὰ ὁποῖα καθωδήγησαν τοὺς συμμάχους ἐν Σπᾶ καὶ ἑπομένως ἄλλη βάσις πρέπει νὰ ληφθῇ σήμερον, ἡ τῆς καλύψεως τῶν χρεῶν κατὰ πρῶτον λόγον. Δυστυχῶς τὸ ἐπιχείρημα αὐτό, ἔχον κάποιαν πολιτικὴν ἀξίαν, πολὺ ὀλίγην νομικὴν εἶχε, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ στηριχθῶ εἰς αὐτὸ ἐπὶ πολύ, ὅταν μοῦ ἀντετάχθη ὅτι καμμία πρόθεσις μεταβολῆς τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι καθωδήγησαν τοὺς συμμάχους εἰς τὸ Σπᾶ, δὲν ἐξεδηλοῦτο διὰ τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ.

Ἀλλὰ τὸ σχέδιον Γιοὺγκ ἄφινε ἀκαλύπτους τὰς ἀπαιτήσεις μας τὰς προερχομένας ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τοῦ μικτοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου τῶν Παρισίων, αἱ ὁποῖαι ἐπεδίκαζον εἰς πολίτας Ἕλληνας ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας εἶχον ὑποστῇ κατὰ τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἐξηκολούθει νὰ εἶνε ἀκόμη οὐδετέρα.

Ἀλλὰ καὶ ἡ βάσις αὐτή, κύριοι βουλευταί, καίτοι βεβαίως στερεωτέρα, ἦτο καὶ αὐτὴ ἀνεπαρκὴς διὰ νὰ στηρίξῃ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀξιώσεώς της, διότι ἂν ἀπεφάσιζαν νὰ μᾶς εἴπουν: Σᾶς δίδομεν 47,000 λιρῶν διὰ τὰ 37 χρόνια, αἱ ὁποῖαι σᾶς λείπουν ἀπὸ τὸ σχέδιον Γιοὺγκ, ἐν σχέσει μὲ τὸ σχέδιον Ντῶζ, σᾶς δίδομεν καὶ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ καλύψῃ τὰς ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τῶν γερμανικῶν δικαστηρίων, τότε ἡ ἀξία τοῦ ἐπιχειρήματος ἐξηγεῖτο καὶ ἔμενεν ἀκάλυπτος νομικῶς ἡ ἀξίωσις τῆς Ἑλλάδος ὅπως καλυφθῇ διὰ τὰ χρέη της. Τὴν ἀξίωσιν κύριοι, ὅπως εἰς τὴν Ἑλλάδα δοθῇ τὸ ἀναγκαῖον ποσόν, διὰ νὰ καλυφθῇ ἐντελῶς διὰ τὰ πολεμικά της χρέη τὰ ἐξωτερικά, καὶ ὅπως τῆς δοθῇ κάτι τι διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τὰς ὀφειλομένας πρὸς τοὺς ἰδιώτας, τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν τελικῶς δὲν ἠμπόρεσα νὰ τὴν στηρίξω, παρὰ ἐπὶ μιᾶς βάσεως, ἠθικῶς βεβαίως ἀκλονήτου, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν πολλάκις εὑρίσκομεν πολιτικῶς ἀσθενῆ καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος δὲν ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν. Ἡ βάσις εἶνε ἁπλῶς καὶ καθαρῶς τὸ δίκαιον τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ αἰώνιαι ἀρχαὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Εἰς αὐτὸ καὶ μόνον λοιπὸν τὸ ἐπιχείρημα ἐστήριξα τὴν ἀξίωσίν μου, ὅπως ἀντὶ τῶν 350.000 ἢ 390.000 λιρῶν, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδιδε τὸ σχέδιον Γιοὺγκ, μᾶς δοθοῦν τριπλάσια ποσὰ διὰ νὰ καλύψωμεν τὰ πολεμικά μας χρέη καὶ νὰ πάρωμεν καὶ κάτι τι διὰ τὰς ρεπαρασιόν, αἱ ὁποῖαι μᾶς ὠφείλοντο.

ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ἀλλὰ ἐφρόντισα καὶ κατ' ἄλλον τρόπον νὰ καταστήσω τὴν ἀξίωσίν μου ὀλιγώτερον ἀπαράδεκτον, διὰ νὰ μὴ εἴπω περισσότερον εὐπρόσδεκτον. Βλέπων τὰς ἔριδας αἱ ὁποῖαι διεξήγοντο μεταξὺ τῶν μεγάλων διὰ τὸ σχέδιον Γιοὺγκ, τὸ ὁποῖον οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὸ ἐχαρακτήριζον ὡς κάτι τι ἀλάθητον, ὡς οἰκοδόμημα θαυμάσιον, τοῦ ὁποίου οὐδὲ λίθος δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφαιρεθῇ, διότι θὰ ἦτο τρομερὸν νὰ χαλάσῃ αὐτὸ τὸ οἰκοδόμημα, ἐδήλωσα ἐγὼ μὲ πολλὴν μετριοφροσύνην ὅτι «κύριοι, δὲν ἔχω καμμίαν ἀξίωσιν νὰ σᾶς χαλάσω τὸ σχέδιον Γιοὺγκ, εἶμαι ἕτοιμος νὰ τὸ ὑπογράψω ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ σᾶς λέγω, εὕρετέ μου τὰ χρήματα ποὺ χρειάζομαι διὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ ἐξωτερικὰ χρέη μας ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου Γιοὺγκ, π. χ. ἐκ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων καὶ ἐκ τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα ὑπεχρεοῦντο νὰ καταβάλλουν τὰ διάδοχα Κράτη διὰ μπιὲν σεντὲ καὶ «ντὲτ ντὲ λιμπερασιόν». Τὸ σχέδιον Γιοὺγκ οὐδένα λόγον ἔκαμε περὶ τούτων. Μόνον συνίστα νὰ παραπεμφθῇ εἰς μίαν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία νὰ παρουσιάσῃ τὸ πόρισμά της ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν ὅτε διετύπωσα τὰ παράπονα αὐτὰ κατωρθώθη νὰ δημιουργηθῇ ἐντύπωσις ὅτι τὰ παράπονα αὐτὰ ἔχουν κάποιαν βάσιν, ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ τὰ παρίδωμεν καὶ ὑπεσχέθησαν, ἰδίως ἡ ἀγγλικὴ ἀποστολὴ καὶ ἡ γαλλική, ὅτι θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξεύρωμεν κάποια «τεγεμάν» διὰ τοὺς ἄλλους πιστωτάς, κάποια καταπραϋντικὰ διὰ τὸν πόνον των. Ἐζήτησα λοιπὸν ὅπως οἱ πραγματογνώμονες τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς συναντηθοῦν μὲ τοὺς πραγματογνώμονας τῶν μεγάλων Δυνάμεων τῶν ὑποστηριζουσῶν τὸ σχέδιον Γιοὺγκ ὅπως ἐξετάσουν κατὰ τίνα τρόπον δύνανται νὰ δοθοῦν αὐτὰ τὰ «ἀπεσεμὰν» τὰ ὁποῖα ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἦσαν καθαρῶς «ἀπεσεμάν», εἶχον χαρακτῆρα πολὺ σοβαρώτερον.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
ΒΕΒΑΙΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ
Ο ΤΣΑΓΚΩΦ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΛΙΑΠΤΣΕΦ
ΑΝΑΜΙΞΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως ἐνταῦθα, αἱ ἐφημερίδες συζητοῦν ἀπροκαλύπτως πλέον τὸ ἐνδεχόμενον τῶν κυβερνητικῶν μεταβολῶν αἵτινες κρίνονται ἐπιβεβλημέναι ἐκ τῆς σημερινῆς ἐπισφαλοῦς πολιτικῆς καταστάσεως.

Τὸ ζήτημα τίθεται ὡς πρὸς τὸ ἂν αἱ ἀντίπαλοι μερίδες, αἵτινες ἀπαρτίζουν τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ κυβερνητικὸν συγκρότημα τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως», ἤτοι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Τσαγγὼφ καὶ οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Λιάπτσεφ, θὰ κατορθώσουν νὰ συνεννοηθοῦν μεταξύ των ὡς πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως συμφωνίας, προβλέπεται ὅτι ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς κ. Λιάπτσεφ θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ ἐνώπιον τοῦ νέου συνδυασμοῦ ὅστις θὰ γίνῃ διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς διαδόχου κυβερνήσεως.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐργασίας κ. Μπομποτσέφσκυ ὑπέβαλεν ἤδη εἰς τὸν κ. Λιάπτσεφ τὴν παραίτησίν του, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ναϊντένωφ ἔθεσε τὸ χαρτοφυλάκιόν του εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διευκολύνῃ τοῦτον, εἰς τὸν διακανονισμὸν τῆς ἀναμενομένης πολιτικῆς κρίσεως.

Ὁ κ. Λιάπτσεφ, ἀσθενὴς ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ ἔναρξις αὐτῆς πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Χάγης διὰ τὰς ἐπανορθώσεις. Ἐν τῷ μεταξύ, ἐξ ὡρισμένων ἀκριτομυθιῶν ἤχθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ πληροφορία περὶ μυστικοῦ ταξειδίου εἰς Ρώμην δύο βουλευτῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν μᾶλλον ἀντιτσαγγοφικὴν μερίδα τῆς κυβερνητικῆς πλειοψηφίας. Οἱ βουλευταὶ οὗτοι μετέβησαν εἰς Ρώμην διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐπάνοδον τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν στρατηγοῦ Βουλκὼφ εἰς Σόφιαν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τεθῇ οὗτος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀντιπάλου του προέδρου τῆς Σοβράνιε κ. Τσαγγώφ, ὅστις προετοιμάζεται ν' ἀνατρέψῃ τὸν Λιάπτσεφ ἢ νὰ τοῦ ἐπιβάλῃ, τοὐλάχιστον, τοὺς ὅρους του.

Περὶ τοῦ ταξειδίου τούτου, οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι παρέχουν τὴν πληροφορίαν ὅτι οἱ δύο βουλευταὶ προσέφεραν εἰς τὸν στρατηγὸν Βουλκὼφ εἴτε τὴν προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως, εἴτε τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Ὁ κ. Βουλκὼφ ἀπέκρουσεν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις, ἐδέχθη ὅμως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἱδρυθῇ πρὸς χάριν του ἡ θέσις τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἔδιδε τὴν οὐσιαστικὴν κυριαρχίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ὡς καὶ τῆς ὅλης καταστάσεως ἄνευ μεταβολῆς τινὸς τῆς συνταγματικῆς τάξεως. Αἱ προθέσεις αὐταὶ τοῦ κ. Βουλκώφ, γνωσθεῖσαι, προεκάλεσαν τὴν ἐξέγερσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀντιπάλων του, πρὸς κατευνασμὸν τῶν ὁποίων ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μπακιρτζῆεφ προέβη εἰς δηλώσεις, τονίζων ὅτι θ' ἀντετάσσετο ἐνεργῶς κατὰ πάσης παρομοίας προσπαθείας. Ἀφ' ἑτέρου, ὑπὸ τοῦ περιβάλλοντος τοῦ πρωθυπουργοῦ δηλοῦται ὅτι οἱ ἐν λόγῳ βουλευταί, μολονότι ἀνήκοντες εἰς τὴν μερίδα τῶν ὀπαδῶν τοῦ κ. Λιάπτσεφ, ἐνήργησαν ἐν προκειμένῳ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ δι' ἴδιον λογαριασμόν, χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν συγκατάθεσιν τῶν συναδέλφων των οὔτε διὰ τὸ εἰς Ρώμην ταξείδιόν των, οὔτε διὰ τὰς προτάσεις εἰς ἃς προέβησαν.

Ἡ κρατοῦσα πεποίθησις εἶναι ὅτι ἡ διέξοδος τῆς τόσον ἐπισφαλοῦς καταστάσεως ταύτης εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ Βασιλέως, τοῦ ὁποίου πάντες, καὶ κυβερνητικοὶ καὶ ἀντιπολιτευόμενοι, ἀναμένουν τὴν ἀπόφασιν.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἐνηργήθη χθὲς ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ Λαϊκοῦ Λαχείου τοῦ Στόλου, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστόν, ἤδη διαχειρίζεται τὸ Κράτος. Ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι ἀριθμοί, κερδίζοντες ἕκαστος τὰ ἔναντι αὐτῶν σημειούμενα ποσά:

84480	400.000
78138	60.000
94368	30.000
71053	20.000
1493	10.000

Ἀνὰ 9 χιλιάδας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί :

98375, 52373, 22574, 19385, 42439.

Ἀνὰ 8 χιλιάδας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί :

59468, 55077, 7012, 72317, 35563.

Ἀνὰ 5 χιλιάδας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί :

52455, 69116, 90965, 29912, 26537.

Ἀνὰ 4 χιλιάδας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί :

48936, 71028, 179, 64603, 16836.

Ἀνὰ χιλίας δραχμὰς κερδίζουν οἱ ἑξῆς ἀριθμοί :

39681, 47885, 34983, 70359, 2181, 95757, 98515, 96040, 71080, 5070, 80871, 54770, 21294, 89449, 89759, 61291, 23034, 45949, 58504, 41498, 46418, 99907, 67479, 26596, 17297, 22974, 43140, 39488, 59398, 96012, 43272, 8603, 51939, 22336, 2429, 9063, 39827, 9411, 39015, 85972, 64681, 90120, 79650, 71235, 40431, 1727, 34871, 48131, 13851, 93519, 90196, 18100, 98141, 56598, 3343, 53317, 93035, 78287, 45763, 70378, 14016, 35292, 59307, 44800, 69106, 41280, 46882, 18075, 10059, 25160, 14727, 36880, 30180, 21223, 40216.

Ἐπίσης κερδίζουν ἀνὰ 200 δραχμὰς οἱ λήγοντες εἰς 80 καὶ 38.

ΕΠΑΥΣΑΝ ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΩΝ ΨΑΡΡΩΝ

Τὰ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγραφήματα καὶ αἱ χθεσιναὶ ἀνακοινώσεις τοῦ Ἀστεροσκοπείου βεβαιοῦν ὅτι οἱ σεισμοὶ τῶν Ψαρῶν κατέπαυσαν ἀπὸ τῶν πρωινῶν ὡρῶν τῆς Κυριακῆς. Ἐστάλησαν χθὲς 100 χιλιάδες δραχμῶν. Ἐπίσης μετέβησαν εἰς Ψαρὰ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀστεροσκοπείου κ. Κρητικὸς καὶ ὁ σεισμολόγος κ. Γεωργαλᾶς.

ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΟΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΕΝ ΑΓΚΥΡΑ
ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΠΕΡΑΝ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ ληφθείσας πληροφορίας ἐξ Ἀγκύρας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέης πρόκειται νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὴν πορείαν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἀντιτιθεμένας πρὸς ὅσα ἀνέγραψεν ὁ τουρκικὸς Τύπος ὅτι κατηρτίσθη ἤδη τὸ σχέδιον τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμφωνίας, αἱ συνεννοήσεις συνεχιζόμεναι θὰ παραταθοῦν εἰσέτι ἐπ' ὀλίγον.

Ἡ «Ἀκσάμ» διατυπώνει ὑπονοίας ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ δημιουργήσῃ νέα ζητήματα. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ τουρκικὸς Τύπος ἀναγράφει πληροφορίας καθ' ἃς πρόκειται νὰ διορισθοῦν Τοῦρκοι διευθυνταὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς σχολάς.

Πάντες οἱ χρηματισταί, Ἕλληνες ὑπήκοοι, ἐπαύθησαν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἀντιτίθεται πρὸς τὰς σαφεῖς διατάξεις τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης.

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ «Μάντσεστερ Γκουάρντιαν» πληροφορεῖται ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ ἀντιπροσωπεία παρὰ τῇ Ναυτικῇ Διασκέψει τοῦ Λονδίνου εἶνε διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ τὴν συμμετοχὴν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὸ Μεσογειακὸν Σύμφωνον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ καθορίσῃ τὴν ἀμοιβαίαν συμβολὴν ἢ τὴν προσφυγὴν εἰς διάσκεψιν ἐν περιπτώσει κινδύνου διασαλεύσεως τῆς τοπικῆς εἰρήνης, εἰς τὴν Μεσόγειον. Τὸ Μεσογειακὸν σύμφωνον θὰ εἶνε ὁμοιότυπον πρὸς τὸ Ἀγγλο - Ἰαπωνο - Γαλλο - Ἀμερικανικόν, τὸ ἀφορῶν τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανόν.

Ἡ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ὅτι ἡ προσχώρησις τῶν Ἀμερικανῶν δὲν παραβιάζει τὸ δόγμα τοῦ Μονρόε, μολονότι σημαίνει καταφανῶς τὴν προσθήκην καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ κύρους εἰς τὰς εἰρηνιστικὰς προσπαθείας τῆς Εὐρώπης.

Προστίθεται ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εὐνοεῖ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ σύμφωνον τῆς Ἱσπανίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Σερβίας.

ΥΠΕΡΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ λαβὼν μεγάλην δόσιν κινίνης ὁ Ἐμ. Λορεντζάκης, μαθητὴς ἐτῶν 21 ἐκ Κρήτης, διότι εἶχε σχηματίσει τὴν γνώμην ὅτι θ' ἀπερρίπτετο κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΕΛΙΚΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ
ΩΜΙΛΗΣΕ ΠΕΡΙ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΠΗΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Ἡ πρώτη συνάντησις ἔφερε τὴν διατύπωσιν τῆς ἑξῆς προτάσεως ἐκ μέρους τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑπολοίπου τῶν πιστώσεών της, τὸ ὁποῖον διεκδικεῖ ὅτι εἶχε λαμβάνειν, νὰ παραιτηθῇ αὐτὴ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ ὅρους τοὺς ὁποίους δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ μνημονεύσω. Ἐννοεῖται ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀπογοήτευσίς μας ὅταν εἴδαμεν ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ προτεινόμενον, νὰ παραιτηθοῦν ἁπλῶς τῆς περαιτέρω ἀξιώσεως τοῦ νὰ μᾶς ζητοῦν 178 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα. Ἐζήτησα λοιπὸν νὰ ἴδω τοὺς ἀντιπροσώπους πρωτίστως τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς διότι τὸ ζήτημα κυρίως μετ' αὐτῶν ἔμελλε νὰ διεξαχθῇ, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀξιουμένων δικαιωμάτων μας ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς διαφωνίας τῶν ἀντιλήψεων διὰ τὰ χρέη μετὰ τῆς Γαλλίας. Καὶ ἐζήτησα νὰ ἴδω τὸν κ. Σερὸν καὶ τὸν κ. Λουσέρ, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐδέχθησαν προθύμως, μὲ ἤκουσαν μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ ἐζήτουν νὰ μάθουν ποῖαι εἶνε ἀκριβῶς αἱ ἀπαιτήσεις τὰς ὁποίας ἔχω ὅταν λέγω ὅτι πρέπει νὰ μᾶς δώσουν ὅ,τι χρειάζεται διὰ νὰ πληρώσωμεν καὶ καλύψωμεν τὰ πολεμικά μας χρέη ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἐλαμβάνομεν ἀπὸ τὰς ἐπανορθώσεις (ρεπαρασιόν). Εἴπομεν λοιπὸν ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐζήτουν νὰ μοῦ δοθῇ εἶνε τοῦτο, πρῶτον 70000 λίρες κατ' ἔτος αἱ ὁποῖαι λείπουν ἀπὸ τὸ Πλὰν Γιοὺγκ διὰ νὰ καλυφθῇ ἐντελῶς τὸ χρέος μας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὡς καὶ τὸ χρέος μας πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν.

Ἐζήτουν ἀκόμη νὰ μοῦ δοθῇ ἕνα ποσὸν μεγάλο, τὸ ὁποῖον τὴν πρώτην φορὰν ὑπελόγισα ἀνερχόμενον εἰς [illegible] λίρας διὰ νὰ καλυφθῶμεν ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ ὁποῖον ἀπεσβέσθη διὰ συμψηφισμοῦ, διότι, ὅπως ὑπεστήριζον, δὲν ἦτο δίκαιον τὸ χρέος τοῦτο, τὸ καθαρῶς πολεμικόν, πρὸς τὴν Γαλλίαν, νὰ πληρωθῇ διὰ χρημάτων ἰδιωτικοῦ καταστήματος εἰς βάρος τῆς Τραπέζης. Βέβαια δὲν ἐπληρώθη. Ἀλλ' ἀδιάφορον. Δὲν ἦτο δυνατὸν διὰ χρημάτων ἑλληνικῶν νὰ πληρωθῇ τὸ πολεμικὸν τοῦτο χρέος. Τελευταῖον ἐζήτησα νὰ μᾶς δοθοῦν τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ νὰ καλυφθῇ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπιδικάσει καὶ τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἐπιδικάσῃ εἰς πολίτας Ἕλληνας τὸ ἐν Παρισίοις Μικτὸν Ἑλληνογερμανικὸν Δικαστήριον διὰ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ πολῖται Ἕλληνες πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Οἱ κ. κ. Σερρὸν καὶ Λουσὲρ μοῦ ἐδήλωσαν ἀμέσως ὅτι τὸ πρῶτον κονδύλιον τὸ ὁποῖον ζητῶ εἶνε ἀπολύτως δίκαιον καὶ τὸ δέχονται ἄνευ συζητήσεως. Εἶπαν: Κύριε Βενιζέλε, δὲν ἠξεύραμεν τί εἶνε δίκαιον καὶ τί ἱστορικὸν εἰς αὐτά, τὰ ὁποῖα λέγεις. Ἀδιαφοροῦμεν διὰ τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἠνάγκασαν τὴν ἀμερικανικὴν κυβέρνησιν νὰ σᾶς δώσῃ τὸ δάνειον τοῦτο ὑπὸ τοὺς καλοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐννοεῖτε, ὅτι καίτοι δὲν ὑπεκύψαμεν ἀμέσως —διότι πράγματι ἡ οὐσία τῶν πραγμάτων εἶνε ὅτι τὸ χρέος αὐτὸ ἀνήκει εἰς ἐκεῖνα τὰ χρέη— καίτοι δὲν ὑπεκύψαμεν, λέγω, ἀμέσως ἠναγκάσθημεν νὰ ὑποκύψωμεν μετὰ συζητήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο μὲ ὅλην τὴν καλὴν πίστιν ἑκατέρωθεν. Ἐδήλωσα δὲ τελικῶς ὅτι ἀποσύρω τὴν ἀπαίτησιν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ 10 λεπτά.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἶχον εἴπη λοιπόν, κ. βουλευταί, ὅτι οἱ συνομιληταί μου ἔσπευσαν ν' ἀποδεχθοῦν τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῶν αἰτήσεών μου μέχρι τῶν 70.000 λιρῶν πρὸς ὁλοσχερῆ κάλυψιν τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Γαλλίαν, ὅτι ἀπέρριψαν ἐπίσης ἰσχυρῶς τὴν δευτέραν ἀξίωσιν, τὴν ἀφορῶσαν τὸ β' τμῆμα τοῦ ἀμερικανικοῦ δανείου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίωσίν μας νὰ καλυφθῶμεν διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ προσπαθήσουν νὰ μᾶς δώσουν ἱκανοποίησιν, παρατηροῦντες μόνον τοῦτο, ὅτι πρῶτον μὲν δὲν γνωρίζομεν τὸ ὅλον ποσόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέρχονται αἱ ἀποζημιώσεις αὐταί, καὶ β', ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ὅπως τὰ ποσὰ τὰ ἐπιδικασθέντα πληρωθῶσιν εἰς τὸ ἀκέραιον, καθ' ἣν στιγμὴν ὅλα τὰ ἄλλα χρέη τὰ πολεμικὰ πληρώνονται ἠλαττωμένα εἰς μίαν ἀξίαν περίπου 35 ο)ο ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς των ἀξίας. Χωρὶς ν' ἀποδεχθῶμεν τὴν αἴτησιν ταύτην ἐπεφυλάχθημεν νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κάλυψιν διὰ τὸ χρέος τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς μερικὴ πληρωμὴ τοῦ χρέους μας πρὸς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν, οἱ Γάλλοι ἐδέχθησαν νὰ περιορίσουν τὴν ἀξίωσίν των ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς πιστώσεώς των, τὴν ὁποίαν ἀνεβίβαζον εἰς 178 ἑκατομμύρια εἰς μίαν ἐτησίαν μέσην δόσιν 506.000 μάρκων χρυσῶν ἐπὶ 37 ἔτη καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτὸν ἀνελάμβαναν νὰ μᾶς ὑποστηρίξουν, ὅπως ἐκ τῶν μὴ γερμανικῶν ἐπανορθώσεων, δηλαδὴ ἐκ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν ἄλλων πιστώσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀποζημιώσεων ἐξευρεθῇ ὑπὲρ ἡμῶν ποσὸν 7.539.000 μάρκων δηλαδὴ 377.000 λιρῶν κατ' ἔτος, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐδαπάνα τὰς 25.000, θὰ ἔδιδεν ὡς ὑπόλοιπον τοῦ ἀξιουμένου χρέους, τὸ δὲ ἐπίλοιπον θὰ ἔμενεν εἰς ἡμᾶς διὰ νὰ καλυφθῶμεν διὰ τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ πιστώσεις τῆς Ἐθνικῆς μας Τραπέζης ἐχρησίμευσαν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τούτων. Αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον κ. βουλευταὶ νὰ ἐκφράσω τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς δύο διακεκριμένους αὐτοὺς Γάλλους πολιτικοὺς διότι εἰς τὸ πνεῦμα τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν ὀφείλεται, ὅτι ἀνεγνωρίσθη τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν. Βέβαια ὀρθὸν θὰ εἶνε νὰ προσθέσω ἀμέσως ὅτι αἱ εὐχαριστίαι μου ἀπευθύνονται πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως οἱ ὁποῖοι ἐδέχθησαν νὰ ὑποστηρίξωσι συμφωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κατέληγον μετὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρέος αὐτό.

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην ἐπίσης νὰ ἀπευθύνω τὰ θερμότερα εὐχαριστήρια πρὸς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ὑπεστήριξε τὰς ἑλληνικὰς ἀξιώσεις ἄνευ οὐδενὸς ἐνδοιασμοῦ. Θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ ἀκόμη χάριν τῆς ἱστορίας νὰ ἀναφέρω ὅτι διερχόμενος ἀπὸ τὴν Ρώμην διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Χάγης ἐπεσκέφθην κατὰ καθῆκον τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἐξέθεσα εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς μου καὶ τοῦ προσέθεσα ὅτι δὲν τολμῶ νὰ σᾶς ζητήσω νὰ ὑποστηρίξητε τὰς ἀξιώσεις μου διότι γνωρίζω ὅτι αἱ ἀξιώσεις μου εἶνε ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἰδικάς σας. —Δὲν τολμῶ, εἶπον, εἶνε τρόπος ἐκφράσεως νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι δὲν τολμᾷ νὰ διατυπώσῃ παράκλησιν— ἀλλ' ἡ ἀπάντησις ἦτο ἀμέσως: διατί κ. Βενιζέλε; Ἐγὼ ἔχω ἐδῶ μίαν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν —εἴμεθα τότε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς ὁποίας μάλιστα μοῦ ἀνεκοίνωσε τὰ σπουδαιότερα σημεῖα— ἡ ὁποία βεβαιοῖ ὅτι ἓν μέγα μέρος τῶν διεκδικήσεών σας εἶνε δίκαιον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ ἔχετε καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀξιώσεις σας τὰς δικαίας».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνεννοήσεων αὐτῶν κύριοι, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς διαλύσεως τοῦ πρώτου τμήματος τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως ἀντηλλάγησαν ἐπιστολαί, μία ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Γάλλον ἀντιπρόσωπον, τῆς ὁποίας ἀντίγραφον ἐστάλη πρὸς τὴν ἀγγλικὴν καὶ ἰταλικὴν ἀντιπροσωπείαν οἱ ὁποῖοι μοῦ ἐδήλωσαν ὅτι συμφωνοῦμεν εἰς αὐτὰ μὲ τὰ ὁποῖα συνεφωνήσατε μὲ τὴν γαλλικὴν ἀντιπροσωπείαν, συμφωνοῦμεν καὶ ἀναλαμβάνομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν τὰς ἀξιώσεις σας οἷαι διατυποῦνται πρὸς τὴν ἐπιστολήν.

Μὲ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν, κύριοι, ἔληξεν ἡ πρώτη φάσις τῆς συνδιασκέψεως, ἀφοῦ συγχρόνως κατηρτίσθη μία ὑποεπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν παρεπέμφθη τὸ ζήτημα τῆς ρυθμίσεως τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ εἰργάσθη ἐπὶ μακρόν, αἱ ἐργασίαι της ὑπῆρξαν ἀρκετὰ δυσχερεῖς, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς εἶχε τὴν καλὴν τύχην νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὴν ὑποεπιτροπὴν ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν ἀνωτέρων διπλωματικῶν μας ὑπαλλήλων, εἰς τὸν ὁποῖον εἶμαι εὐτυχὴς δυνάμενος νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐκ τοῦ βήματος τούτου τὴν ἔκφρασιν, ὄχι ἁπλῶς τῶν εὐχαριστιῶν μου, ἀλλὰ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὑπερήσπισε τὰ συμφέροντα τὰ Ἑλληνικά. Ὁ ἀνώτερος αὐτὸς ὑπάλληλος εἶνε ὁ κ. Ἰω. Πολίτης.

Κύριοι βουλευταί, ὅταν ἀνεχώρησα μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ α' τμήματος τῶν ἐργασιῶν τῆς Χάγης ἀπὸ τὴν ὀλλανδικὴν πρωτεύουσαν, δὲν ἐφανταζόμην ὅτι θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψω καὶ πάλιν, ὅταν δὲ ἰδίως συνετάχθη τὸ πρακτικὸν τῆς ὑποεπιτροπῆς τῶν Παρισίων, ἡ ὁποία ἐρρύθμισε τὰ τῶν ἀνατολικῶν ἀποζημιώσεων, ἡ πεποίθησίς μου ὅτι δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ μεταβῶ ἐστερεώθη ἀκόμη περισσότερον. Καὶ πράγματι δὲν ἐσκόπουν νὰ μεταβῶ. Τὴν τελευταίαν στιγμήν, κύριοι, ἐκ τῆς νέας αἰτήσεως ἡ ὁποία ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰς ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις, ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἰδικάς μας ἀπόψεις, ἦλθον εἰς ἀνησυχίας τινάς, αἱ ὁποῖαι ἐνόμισα ὅτι μοῦ ἐπιβάλλουν ἔστω καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶνος νὰ ἐπιχειρήσω καὶ πάλιν τὸ ταξείδιον αὐτό, διὰ νὰ παρίσταμαι ἐκ τοῦ πλησίον κατὰ τὰς νέας διαπραγματεύσεις.

ΤΙ ΜΑΣ ΕΠΕΔΙΚΑΣΘΗ

Ἐνδιαφέρεται δὲ βεβαίως ἡ Βουλὴ τὴν στιγμὴν αὐτὴν καὶ ἡ χώρα γενικὰ νὰ μάθῃ τί λοιπὸν λεπτομερέστερον μᾶς δίδουν αἱ συμφωνίαι τῆς Χάγης. Κύριοι, ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ἐπανορθώσεις λαμβάνομεν δόσιν ἐπὶ 59 ἔτη, τῆς ὁποίας ἡ μέση ἀξία εἶνε λίρες 300.000, ὅπως ἀνέφερα ἄλλως τε ἤδη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁμιλίας μου. Ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς ἐπανορθώσεις λαμβάνομεν ἐπὶ 36 ἔτη λίρες κατ' ἔτος 341.000, ἀπὸ τὰς οὐγγρικὰς λαμβάνομεν ἐπὶ 14 ἔτη λίρας ἐτησίως 363.500, ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν μπιὲν σεντὲ τῶν πληρωτέων ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας λαμβάνομεν ἐπὶ 37 ἔτη κατ' ἔτος λίρας 87.900, δηαδὴ λαμβάνομεν λίρας κατ' ἔτος 1,182,400. Κατὰ τὸ α' ἔτος θὰ λάβωμεν μόνον 692,800, διότι ὑπάρχει κάποια κλίμαξ, ἀλλὰ κατὰ τὸ β' ἀμέσως ἔτος τὸ 1931 λαμβάνομεν 994,700 λίρες. Κατὰ τὸ 1932 θὰ λάβωμεν 1.047 χιλ. λίρες, κατὰ τὸ 1935 φθάνομεν νὰ λάβωμεν 1.150.000, κατὰ τὸ 1940 1,289,500 λίρες ἐτησίως. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν, κύριοι, τοῦτο, ἐδέησε τὰ ποσοστά μας ἐπὶ τῶν βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σπᾶ ἦσαν 12,7 ο)ο, τὰ ποσοστὰ αὐτὰ ἀνεβιβάσθησαν εἰς 76, 73 ο)ο. Λαμβάνομεν λοιπὸν ἡμεῖς 76, 73 ο)ο ἡ Ρουμανία ἡ ὁποία κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Σπᾶ ἐλάμβανε 10,55 ο)ο, λαμβάνει 12,50 ο)ο, δηλ. 2 ο)ο πάρα πάνω. Ἡ Τσεχοσλοβακία ἡ ὁποία δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ Σπᾶ λαμβάνει 1 ο)ο. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἡ ὁποία ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σπᾶ μετεῖχε κατὰ 10 ο)ο εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας θὰ λαμβάνῃ περίπου 5 ο)ο μὲν ἐπὶ τῶν βουλγαρικῶν, 2 ο)ο δὲ ἐπὶ τῶν οὐγγρικῶν. Ἐδέησε δηλ. ὄχι μόνον αἱ Μ. Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν 62 ο)ο νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ποσοστοῦ των, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς μικρὰς ἀκόμη Δυνάμεις ἐδείχθη ἡ προσήκουσα διάθεσις ὅπως διευκολυνθῶμεν. Τοιουτοτρόπως ἡμεῖς, ἡ Ρουμανία, ἡ Τσεχοσλοβακία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα λαμβάνομεν 95,23 ο)ο καὶ μένουν 4.77 ο)ο δι' ὅλας τὰς ἄλλας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μοιράζονται αὐτὸ τὸ ποσοστὸν ἀναλόγως τῶν ἀρχικῶν ποσοστῶν τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιδικασθῇ εἰς αὐτὰς διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Σπᾶ.

Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις κατετάσσετο ἡ Ἀγγλία κατὰ 11 ο)ο, ἡ Γαλλία κατὰ 26 ο)ο καὶ ἡ Ἰταλία κατὰ 25 ο)ο.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Δι' αὐτῶν τῶν ἐπανορθώσεων καλύπτονται ὅλα τὰ χρέη μας τῶν 62 ἐτῶν;

Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Θὰ ἔλθω καὶ ἐπ' αὐτοῦ. Δηλαδὴ θὰ εἴπω πρῶτον ποία εἶνε ἡ μεταβολὴ ἀπὸ τῶν ὑφισταμένων καταστάσεων. Μέχρι σήμερον ἐλάβομεν ἀπὸ τὰς γερμανικὰς ἀποζημιώσεις ποσὸν κατὰ μέσον ὅρον 200.000 λιρῶν, ἀπὸ τὰς βουλγαρικὰς μέχρι σήμερον κατὰ μέσον ὅρον 30000 λίρες. Αὐταὶ εἶνε αἱ ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας ἔχομεν λάβει μέχρι σήμερον 230000 λίρες τὸν χρόνον. Θὰ λαμβάνωμεν τοῦ λοιποῦ ἐτησίως ἐπὶ 14 μὲν ἔτη τὰ πρῶτα μέσην δόσιν 1182000 λίρες, διὰ τὰ 22 τελευταῖα ἔτη θὰ λαμβάνωμεν μέσην δόσιν 819000 λιρῶν. Ἡ μέση ἀξία καθ' ὁλόκληρον τὸ διάστημα τῶν δόσεων τούτων εἶνε 1.000.000 λίρες. Σημειωτέον ὅτι ἀπαντῶ ἤδη εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ ἐκ Κερκύρας. Διὰ τὰ πολεμικά μας χρέη πληρώνομεν ἐτησίως μέσην δόσιν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν 386.700 λίρες, πρὸς τὴν Ἀμερικὴν 64.000 λίρες, πρὸς τὴν Γαλλίαν 25000 λίρες, δηλαδὴ θὰ πληρώνωμεν κατ' ἔτος 476.000 λίρες καὶ παραμένουν ὡς καθαρὸν ἔσοδον τοῦ προϋπολογισμοῦ μας κατὰ μὲν τὰ πρῶτα 14 ἔτη ποσὸν ἐτησίως λιρῶν 706000 δηλαδὴ δραχμαὶ 264.750.000, κατὰ δὲ τὰ 22 τελευταῖα ἔτη θὰ μᾶς μείνουν ἐτησίως περίσσευμα 344000 λίρες, δηλαδὴ 128.625000 δραχμ. ἐτησίως, δηλαδὴ ἐν συνόλῳ ἀπὸ τὰς δόσεις αὐτὰς θὰ λάβωμεν διὰ μὲν τὰ 14 πρῶτα ἔτη 3.706.500 000 δραχμάς, διὰ δὲ τὰ 22 τελευταῖα ἔτη 2.829.500.000 δραχμὰς καὶ τὸ σύνολον αὐτῶν εἶνε 6.536.000.000 δραχμῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ὅτι χρειάζεται διὰ νὰ πληρωθοῦν τὰ χρέη μας. Ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σᾶς ἀφήσω ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι βάζομεν στὰ ταμεῖά μας 6 1)2 δισεκατομμύρια δραχμῶν. Ἐνδιαφέρεσθε δὲ νὰ μάθετε βεβαίως ποία εἶνε ἡ σημερινὴ ἀξία τῶν ποσῶν αὐτῶν ἐπὶ βαλὲρ ἀκτιέλ. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι ἡ σημερινὴ ἀξία ὅλων αὐτῶν, ἐξερευνηθεῖσα εἰς τὴν Χάγην καὶ ληφθέντος πάντοτε διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τόκου 5,5 ο)ο εἶνε 10.000.000 λίρες, δηλαδὴ 3.750.000.000 δραχμ. Τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ ποσόν, κύριοι βουλευταί, δὲν ἀποτελεῖ βέβαια δωρεὰν τὴν ὁποίαν ἔκαμαν οἱ ἄλλοι πιστωταὶ εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα. Ἀποτελεῖ ἁπλῶς ἀναγνώρισιν, ἔστω καὶ βραδέως ἐπερχομένην, τοῦ δικαιώματος τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ λίρες 200000 περίπου ἐτησίως ἀντιπροσωπεύουν τὸ 12,7 ο)ο, τὸ ὁποῖον ἐπαίρναμεν ἀνέκαθεν διὰ τὰς ἐπανορθώσεις, τὸ ὑπόλοιπον δὲ ποσὸν μᾶς δίδεται διὰ τὴν κάλυψιν τῶν χρεῶν μας καὶ διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ζημίας τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν διότι τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ χρέους μας πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐπληρώθη ἀπὸ ἑλληνικὰ χρήματα, τὰ χρήματα τῆς Τραπέζης, διὰ τὰ ὁποῖα ἡμεῖς τὴν ἀπεζημιώσαμεν, καὶ τὰ ὁποῖα δίδονται εἰς ἡμᾶς τώρα διὰ νὰ ἀποζημιωθῶμεν διὰ τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν εἴχομεν ὑποστῇ εἰς τὸ παρελθόν.

Ἀλλά, κύριοι, δὲν λαμβάνομεν μόνον τὰ ποσὰ αὐτὰ διὰ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης. Ἐξησφαλίσαμεν ἀκόμη διὰ τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν τὴν ἀποζημίωσι ντῶν παθόντων κατὰ τὴν περίοδον ἀκόμη τῆς οὐδετερότητος, ἐξησφαλίσαμεν μάρκα χρυσᾶ 19.000.000, δηλαδὴ 950.000 λίρες ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τοῦ ὑπολογισμοῦ τὸν ὁποῖον σᾶς ἀνέφερα. Ἐπίσης λαμβάνομεν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν 8.000.000 φράγκα χρυσᾶ πληρωτέα εἰς 7 δόσεις καὶ ἀπὸ τὴν Οὐγγαρίαν 3.000.000 φράγκα χρυσᾶ πληρωτέα εἰς 5 δόσεις. Τὰ 11 δὲ ἑκατομμύρια αὐτὰ τῶν φράγκων χρυσῶν τὰ εἰς δόσεις πληρωτέα, ἔχουσι σημερινὴν ἀξίαν 371.000 λίρες, αἱ ὁποῖαι, προστιθέμεναι εἰς τὰ 19 ἑκατομμύρια μάρκων χρυσῶν, μᾶς δίδουν ποσὸν 1.321.000 λιρῶν, δηλαδὴ 416.175.000 δραχμάς, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 340 ἑκατομμύρια θὰ πληρωθοῦν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς ἔαρος.

Ἤκουσα ὅτι δικαιοῦχοι ἐξ ἀποφάσεων τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ δικαστηρίου παραπονοῦνται ὅτι διὰ τῆς δοθείσης λύσεως θὰ λάβουν 40 ο)ο ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπεδικάσθη καὶ εὑρίσκουν ὅτι αὐτὸ δὲν εἶνε ἀρκετόν. Δύναμαι νὰ τοὺς βεβαιώσω ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπός μας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Παρισίων κ. Πολίτης ὑπεστήριξε τὴν εἰς ἀκέραιον πληρωμὴν αὐτῶν τῶν ἀπαιτήσεων μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του, ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ περισσότερα, διότι ἡ ἀντίρρησις τῶν ἄλλων ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ καθιερώσωμεν διὰ τὰς ζημίας αὐτὰς τόσην πλεονεκτικότητα ἀπέναντι τῶν ἄλλων ζημιῶν αἱ ὁποῖοι ἐγένοντο κατὰ τὴν περίοδον τοῦ πολέμου, ἦτο ἐπιχείρημα μεγάλης ἀξίας. Ἀλλὰ αἱ συμφωνίαι δὲν παρέχουν μόνον οἰκονομικὰ πλεονεκτήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ συμφωνίαι τῆς Χάγης ἔχουν καὶ ἄλλην πολὺ γενικωτέραν σημασίαν. Ἀποτελοῦν τρόπον τινὰ θρίαμβον τῆς ἰδέας τῆς δικαιοσύνης τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ἡ Ἑλλάς.

Ἀκόμη ἡ λύσις αὐτὴ θέτει ἐκποδὼν τὴν κυριωτέραν ἀφορμὴν προστριβῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἀπέναντι τῆς ὁποίας πνεῦμα ἀντιθέσεως δὲν μᾶς ἐνέπνευσε ποτέ, οὔτε ἐν Χάγῃ.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΑΓΩΓΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΠΗΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀλλὰ μὴ νομίζετε ὅτι βλέπω ὅλα ἀπὸ τὸ φωτεινὸν μέρος τῆς εἰκόνος. Τοὐναντίον δὲν παραγνωρίζω ὅτι ὑπάρχει ἡ ἀντίθετος ὄψις τοῦ νομίσματος. Αἰσθάνομαι πολὺ καλὰ τί μᾶς περιμένει. Ὅλαι αἱ ὠργανωμέναι ὁμάδες, αἱ ὁποῖαι ἔχουν διαρκῶς τὰ βλέμματα ἐστραμμένα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ ζητοῦν νὰ ἐπιτύχουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ὠφελήματα, ἐννοῶ πολὺ καλὰ ποῖον κίνητρον ὑπάρχει διὰ νὰ τὰς ὠθήσῃ τώρα ὅταν βλέπουν τὰς χιλιάδας ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα ἔφερα ἐδῶ πέρα. Καταλαβαίνω πολὺ καλὰ τί μὲ περιμένει. Καταλαβαίνω πολὺ καλὰ τί αὔριον ἔχει νὰ μοῦ ψάλῃ ὁ Τύπος ὁ ὁποῖος ἀχαλίνωτος βαίνει πρὸς τὴν δημαγωγίαν καὶ ὁ ὁποῖος, κύριοι, θ' ἀρχίσῃ νὰ λέγῃ: Τί ἀνάγκη νὰ εἰσπράττετε τοὺς φόρους, ἔχετε τόσα περισσεύματα. Καὶ ἀκόμη πόσαι εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν θὰ ἀκουσθοῦν κατ' ἐπανάληψιν αἰτήσεις διάφοροι, καὶ μὴ φίλων καὶ φίλων ἀκόμη, ὅπως αὐξήσωμεν δαπάνας. Ἀλλὰ ἂς φύγωμεν ἀπὸ τὴν ἀνάποδην ὄψιν τοῦ νομίσματος τὴν σκιερὰν διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν πάλιν εἰς τὴν φωτεινήν.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπιτυχία, κύριοι βουλευταί, τῆς Διασκέψεως τῆς Χάγης εἶνε φυσικὸν νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ νέαν ἐμπιστοσύνην ὅτι ἡ οἰκονομικὴ προσπάθεια τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ θὰ στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας τελικῶς. Ὑπάρχει, δυστυχῶς, μερὶς τοῦ Τύπου ἡ ὁποία ἔχει πολὺ οἰκτρὰν ἀντίληψιν περὶ τῆς δημοσιογραφίας, ἥτις εἶνε δημόσιον λειτούργημα. Ὑπάρχει μερὶς τοῦ Τύπου ἡ ὁποία τὴν δημοσιογραφίαν ἀντιλαμβάνεται ὄχι ὡς ἐμπορίαν κἂν, ἀλλ' ὡς καπηλείαν μὲ τὴν σημασίαν τὴν μειονεκτικὴν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ λέξις αὐτή. Ἀλλ' ἐνῷ ὁ κάπηλος πολλάκις φροντίζει εἰς τὴν ποιότητα τῶν τροφίμων ἢ τῶν ποτῶν τὰ ὁποῖα δίδει εἰς τοὺς πελάτας του, διότι αἰσθάνεται ὅτι ἂν βγῇ τὸ κακό του ὄνομα θὰ ἔχῃ ὀλίγους πελάτας, μερὶς τοῦ Τύπου, δυστυχῶς, οὔτε αὐτὸν τὸν κίνδυνον δὲν αἰσθάνεται, ἀδιαφορεῖ τί ἔχει νὰ σερβίρῃ εἰς τὸν πελάτην, τὸν ἀναγνώστην του. Εὑρισκόμεθα, κύριοι, ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἐνώπιον κηρύγματος οἰκονομικῆς ἡττοπαθείας, τὸ ὁποῖον εἶνε ἀληθινὰ ἀπαίσιον. Βέβαια ἡ Ἑλλὰς διέρχεται στενοχωρίας οἰκονομικάς.

Ἀφοῦ ὅλαι σχεδὸν αἱ χῶραι διέρχονται οἰκονομικὰς στενοχωρίας, εἶνε δὲ φυσικὸν αἱ ἰδικαί μας νὰ εἶνε μεγαλύτεραι διότι καὶ μεγαλυτέρας ὑπέστημεν συμφορὰς καὶ διότι εἴμεθα καὶ ὀλιγώτερον ἀκμαῖοι ἀπὸ ἐκείνους. Ἀλλὰ μία χώρα, κύριοι, ἡ ὁποία κατορθώνει νὰ ἐξοφλῇ κατ' ἔτος πλέον τοῦ ἑνὸς χιλιεκατομμυρίου τοῦ δημοσίου χρέους της πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἀμφιβάλῃ κανεὶς διὰ τὸ μέλλον της καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συγχωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ συντελοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ νὰ διέλθῃ ἡ χώρα τὰς δυσχερείας της μὲ μεγαλυτέραν ἐμπιστοσύνην, ἔρχονται νὰ χύνουν κάθε ἡμέραν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ τὸ δηλητήριον τοῦ κηρύγματός των, ὅτι εἶνε ματαία ἡ προσπάθειά του διότι δὲν πρόκειται νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας;

Δὲν ἀπελπίζομαι, κύριοι, ὅτι αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγω πρὸς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ὑπῆρξα ἄλλοτε συνάδελφος — διότι ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ δημοσιογράφος — δὲν λέγω ἀπὸ διάθ μοχθηρὰν πρὸς τὸ ἐπάγγελμα, δὲν ἀπελπ μαι, λέγω, ὅτι αὐτὰ μποροῦν νὰ χρησ σουν εἰς τὸ συνέλθουν οἱ κύριοι αὐτοί, λὰ ἐὰν δὲν ἐννοοῦν νὰ συνέλθουν οἱ κ αὐτοί, ἀλλ' ἐννοοῦν νὰ συνεχίσουν τὴν τικήν των, πολιτικὴν οἰκονομικῆς ἡττοπ ας, ἀπευθύνομαι πρὸς τὸν Ἑλληνικ διὰ νὰ τοῦ εἴπω: «Πρόσεξε νὰ μὴ σὲ πα σύρουν νὰ μὴ τοὺς ἀκοῦς».

Ἀλλ' ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θελήσ μὲ ἀκούσῃ καὶ νὰ φροντίζῃ νὰ μὴ διαβ τὰ κύρια ἄρθρα μερικῶν ἐφημερίδων ὁποίας καταλαβαίνει ποιές εἶναι — ἀλλ εἰδήσεις του, θὰ μπορέσῃ νὰ περάσῃ κ κεῖνος καλύτερα καὶ αἱ ζημίαι θὰ εἶναι κρότεραι. Βέβαια διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν αὐτά, ἐδέησε νὰ ἐπιβάλωμεν βάρη εἰς Ἑλληνικὸν λαόν. Ἀλλὰ τὸ φάρμακον ἀναγκαῖον. Ἠρχίσαμεν τὴν ἐλάττωσιν φόρων, ἀλλὰ θὰ προβαίνωμεν εἰς αὐτὴ λογισμένως μετὰ μέτρου, μὴ παρασυρόμ ἀπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ Τύπου, ὁ ὁποῖος καὶ τοὺς φόρους νὰ καταργήσωμεν κα φόρους νὰ μὴ εἰσπράττωμεν. Ἐὰν ἡ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον ρίσκεται, τῆς οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως ἀνασυγκροτήσεως, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν παρέλθουν πολλὰ ἔτη καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ εἰς θέσιν νὰ εὕρῃ ἐξωτερικὰ δάνεια πληρώσῃ ἕνα μεγάλο μέρος τῶν δανείων ἐκείνων τὰ ὁποῖα τὴν βαρύνουν σήμερον ὑπέρογκα χρεωλύσια. Ἡ Κυβέρνησις εἶ περιττὸν νὰ σᾶς βεβαιώσῃ ὅτι ἐννοεῖ νὰ ξακολουθήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγρά ματος τῆς διὰ τὸ ὁποῖον ἐκλήθη ἀπὸ Ἑλληνικὸν λαὸν μὲ πλήρη ἐμπιστοσύνη τὴν τελικὴν αὐτοῦ ἐπιτυχίαν. Ἐζήτησα ριοι βουλευταὶ 4 ἔτη ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν ὸν διὰ νὰ κατορθωθῇ ὅπως ἡ ἐφαρμογὴ προγράμματος τῆς Κυβερνήσεως ἀποδώσῃ ὅλους τοὺς καρπούς. Καὶ εἶπον τότε φρά τὴν ὁποίαν πολλάκις ἡ δημαγωγία ἐξεμετ λεύθη, ὅτι ἂν συγκρίνετε τότε τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὴν σημερινὴν θὰ τὴν ἴδητε ὅτι εἶναι ἀγνώριστος. Ἐμμένω κύριοι βουλευταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν καὶ θέλω καὶ δικαιοῦμαι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι μπορεῖτε νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας. Ὅποιος συγκρίνει τὴν Γαλλίαν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1929 μὲ τὴν Γαλλίαν τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1926 βεβαίως λέγει ὅτι εἶναι ἀγνώριστος.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Α. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ. Δὲν ἐπιθυμῶ λυθῇ ἡ συνεδρίασις, χωρὶς νὰ ἐκφέρω τὴν γνώμην τῆς μερίδος τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπῶ, ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιοτίμου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξέθεσε τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνδιασκέψεως τῆς Χάγης. Βεβαίως δὲν ὑπεβλήθη ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἡ ψήφισις τῶν συμφωνιῶν, ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δηλώσω, ὄχι μόνον τὴν ἀμέριστον ἐπιδοκιμασίαν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας τὸ μεγαλύτερον μέρος ἀνήκει εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ὀφείλομεν κύριοι νὰ ἀποδώσωμεν τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι νὰ ἀπονείμωμεν δικαιοσύνην ὁπουδήποτε εὑρισκόμεθα, εἴτε εἰς συμπολίτευσιν, εἴτε εἰς ἀντιπολίτευσιν. Ὁσονδήποτε καὶ ἂν δὲν ἔχωμεν ἄμεσον ἀντίληψιν τῆς γενομένης ἐν Χάγῃ ρυθμίσεως, εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι διὰ τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν ἐβελτιώθη οὐσιαστικώτατα ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει τῶν διεθνῶν ἐκ τοῦ πολέμου οἰκονομικῶν σχέσεων. Εἶμαι ἀπολύτως πεπεισμένος ὅτι εἰς τὸ εὐχάριστον αὐτὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀποτέλεσμα, συνετέλεσεν σπουδαίως ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ ἰδίως ἡ αὐτοπρόσωπος διαχείρισις τῶν ζητημάτων παρὰ τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, χρησιμοποιήσαντος ὑπὲρ τοῦ τόπου μίαν ἀκόμη φορὰν φορὰν ὅλα τὰ ἐφόδια τοῦ ἠθικοῦ του κύρους, τῆς δραστηριότητος καὶ τῆς διπλωματικῆς δεξιότητος πρὸς τὴν ὁποίαν παραμένει πάντοτε ἀμείωτος ὁ θαυμασμός μου.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Κύριε Πρόεδρε, ἡ Βουλὴ παρηκολούθησεν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἡ κοινὴ γνώμη παρηκολούθησε τὰς ἐργασίας τῆς συνδιασκέψεως τῆς Χάγης. Καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐπληροφορήθη καὶ ἔλαβε γνῶσιν ὅλων τῶν λεπτομερειῶν αἱ ὁποῖαι ὁμολογουμένως μέχρις αὐτῆς τῆς στιγμῆς ἦσαν ἄγνωστοι. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν δύναται καὶ ὀφείλει πᾶς ἀμερόληπτος κριτὴς νὰ πιστοποιήσῃ ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ὑπῆρξε θαυμασία, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀποκτήσῃ τί περισσότερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀπέκτησεν.

ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Νομίζω κύριοι ὅτι εἶνε ἡ κατάλληλος στιγμὴ ὅπως ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξεν ταύτην τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἐπιτευχθὲν κατὰ τὰς δύο διασκέψεις τῆς Χάγης καὶ δὲν νομίζω ὅτι δυνάμεθα ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον νὰ ἐκτιμήσωμεν τὸ ἔργον τοῦτο, καθ' ὅσον δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὰς ζημίας ἐν τῷ συνόλῳ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ὑπέστη ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τὰς ἱκανοποιήσεις τὰς ὁποίας ἀπέναντι τούτων λαμβάνει, ἵνα ἴδωμεν ἂν αὗται πλήρως ἀποκαθιστοῦν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν δύναμαι ἐν τούτοις ὁμιλῶν μετὰ τὰς ἐντυπώσεις τὰς ὁποίας παρήγαγεν ἡ ἀγόρευσις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μὴ διαδηλώσω καὶ ἐγὼ ἓν αἴσθημα τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας συσκέψεις τῶν μεγάλων μετὰ τῶν μικρῶν, ἐδέησε νὰ ἐπικρατήσῃ αἴσθημα δικαιοσύνης. Καὶ ὀρθῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἐχρησιμοποίησε τοῦτο διὰ νὰ κάμψῃ τοὺς μεγάλους ἀπέναντι τῶν ἀσθενῶν. Ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψει ὅλην τὴν ἱστορίαν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ πολέμου εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἡ Ἑλλὰς εἰσῆλθε μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, θὰ ἴδῃ ὅτι δυστυχῶς τὰ μεγάλα συμφέροντα δὲν ἀφίνουν ὥστε νὰ ἴδουν οἱ ἰσχυροὶ πῶς εἶναι καὶ μικροί. Εὐτυχῶς παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη καὶ σήμερον καὶ τὰ συμφέροντα τῶν μικρῶν διέπονται ἀληθῶς ἀπὸ ἓν αἴσθημα δικαιοσύνης.

Λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ σήμερον 4.30.

2α ΕΚΔΟΣΙ

ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡ
ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΥΝΑΨ
ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Τὰ «Οἰκονομ κὰ Νέα» θεωροῦν ὡς πιθαν τὴν ἔκδοσιν Ἑλληνικοῦ δημ σίου δανείου κατὰ τὴν προσ χῆ ἄνοιξιν, ὁπότε, ὡς κρί ἡ ἐφημερίς, αἱ συνθῆκαι τ χρηματαγορᾶς καλυτερεύ πάντοτε.

Οἱ «Τάϊμς», ἀναγγέλλον τὴν αὔξησιν τοῦ μετοχικοῦ φαλαίου τοῦ Ἀγγλοελλη κοῦ Συνδικάτου, ἐπαινοῦ δρᾶσιν τοῦ ὁμίλου τούτου τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλληνικ βιομηχανίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 27ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374 25	375.–
Παρισίων	3 022	3 03
Ν. Ὑόρκης	76 571	76.771
Ἑλβετίας	14.901	14 941
Ἰταλίας	4.013	4 02
Ὀλλανδίας	30 941	31.033
Βρυξελλῶν	2.145	2.155
Βερολίνου	18.34[illegible]	18.411
Βιέννης	10.793	10.831
Σόφιας	0.550	0 56
Βουκουρεστίου	0 471	0.479
Πράγας	2.280	2 295
Δηνάριον	1.347	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Κλείσιμον 25|1 — Κλείσιμον 27)1

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	68.25	5 ο)ο 1914	
4 ο)ο 1884	69.50	Τρ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	56 50	Τρ. Ἀνατολ	351
4 ο)ο 1889	57.—	Οἴνων	308
5 ο)ο 1890	68.—	Λαυρίου	13
4 ο)ο 1893	69.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	57.50	Σ.Π.Α.Π.	202
4 ο)ο 1907	83 50	Σιδ. Θεσσαλ	340
4 ο)ο 1910	58 75		
5 ο)ο 1914	74.50		
7 ο)ο 1924	101.75		
6 ο)ο 1928	89.25		
Κτηματικ.	98.25		
Παραγωγ.	83.62		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 27. — Παρισίων 123.94, Νέας Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92, Ἱσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 43.09, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 27)1	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 25)1
Ἐθνικῆς	59600	59300	59600	59500
Ἀθηνῶν	728	717	728	716
Ἀνατολῆς	1060	1060	1060	1060
Ἐμπορικῆς	747	747	747	748
Βιομηχανίας	167	167	167	167
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	270	270	270	265
Οἰνοπνευμ.	430	425	430	430
Οἴνων	945	940	945	950
Ἠλεκτρ. Σιδ.	610	610	610	605
Ἡσαΐα	29	25	28	23
Πυριτιδοπ.	1625	1615	1625	16.0
Λιπασμάτων	1230	1225	1225	1230
Ἔργον	262	26[illegible]	262	262
Μακρῆ	790	785	790	78[illegible]
Σ.Π.Α.Π.	620	592	620	595
Ἐριουργίας	278	278	278	273
Πειραϊκῶν	178	174	178	174
Χρώματα	390	390	390	390
Διαμαντοπ.	100	100	100	101.50
Καπνοῦ	277	273	273	270
Τέκτων	150	150	150	150
Ἠλεκτρικῆς	360	354	354	357
Ἀνταλλάξιμ.	875 50	875 —	875 50	877.–

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ζήτησις ἐσυνεχίσθη καὶ χθὲς ἐκ μέρους τῶν ἀγοραστῶν. Συνεπείᾳ τούτου αἱ διακυμάνσεις ἦσαν ζωηραὶ καὶ βελτιωμέναι, τὸ δὲ κλείσιμον ἦτο ἐνισχυμένον.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 27ης Ἰανουαρίου 1930

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	5205	2 1)2 ο)ο 1898	63.—
5 ο)ο 1884	5205	5 ο)ο 1900	66 —
4 ο)ο 1887	4280	1 ο)ο 1906	51.—
4 ο)ο 1889	4230	6 ο)ο 1917	81.—
5 ο)ο 1890	5125	6 ο)ο 1918	78.—
5 ο)ο 1893	4950	8 ο)ο Α.Β. 1919	84.—
2 1)2 ο)ο 1928	37000	8 ο)ο Γ.Σ. 1925	82.—
4 ο)ο 1902	4175	5 ο)ο 1920 π.	194 50
5 ο)ο 1907	1250	5 ο)ο 1920 μ.	206 —
4 ο)ο 1910	4250	6 1)2 ο)ο 1922	99.75
5 ο)ο 1914	5520	6 ο)ο 1926	90 50
7 ο)ο 1924	7600	8 ο)ο 1926	96.75
7 ο)ο 1924	36000	8 ο)ο 1927	429.—
8 ο)ο 1925	80500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	875 50
6 ο)ο 1928	6625	Ἀνταλλ. 6 ο)ο	352.50
		Βουλγαρ. 6 ο)ο	698 50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

2.— ο)ο 1904	71.—	7.— ο)ο 1926	265.—
2.50 ο)ο 1912	70.—	7.— ο)ο 1925	261.—
2.50 ο)ο 1904	5910		

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν	
Ἐθνικῆς	59600
Ἀθηνῶν	728
Ἀνατολῆς	1060
Λαϊκῆς	5750
Ἐμπορικῆς	747
Πειραιῶς	375
Βιομηχανίας	159
Οἰκονομίας	60
Κεντρικῆς	280
Κοσμαδοπούλ.	800
Θεσσαλίας	7
Χίου	71
Ἑλ. Ἐμπ. Πίσ.	[illegible]
Ἀγγλοαμερικ.	[illegible]
Καραβασίλη	2500
Σάμου	16
Λακωνίας	117
Κτηματικῆς	1900
Ἀτμοπλοΐων	
Κάππαρη	6
Ἀχαϊκῆς	110
Ἐθνικῆς	270
Μιχαληνοῦ	545
Χιακῆς	355
Γιαννουλάτου	135
Κροκοδείλου	280

Βιομηχανικ.	
Ἑρμῆς	200
Καπνοῦ	273
Ἀπόλλων	100
Βασιλειάδη	300
Πυριτιδοπ.	1625
Λιπασμάτων	1225
Χρωμάτων	387
Ἄγκυρα	35
Βιὸ	185
Παλλάς	255
Ἀβεζᾶτ	26
Κυλινδρομ.	98
Ἥλιος	30
Ψυγεῖα Ο. σ.	215
Ἀθηνᾶ	120
Παγ. Πατησ.	70
Ἀλεξόπουλοι	20
Σάντας	16.—
Κονσέρβαι	270
Ψυγ. Πειρ.	295
Ἀνατολή	105
Χημ. Βιομηχ.	106
Μακρῆ	790
Ἅλατος	105

Οἰνοπνευματ.	
Οἰνοποιΐας	430
Οἴνων	945
Καμπᾶ	283
Ἡσαΐα	28
Ἕνωσις	130
Γεωργ. Βιομ.	26[illegible]
Κασταλία	26
Διάφοροι	
Ἠλεκτρικῆς	354
Ἐνιαίας	360
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	4350
Κορίνθου	425
Γεν. Ἀποθ.	565
Ἐξαγ. Καπνῶν	4900
Ἀνθρακευτ.	
Ἀλιβερίου	60
Ἀνθρακωρ.	6.—
Ελ. (κοιναί)	61
Ελ. (προν.)	130
Λαυρίου	9.—
Ὠρωποῦ	60
Σιδ)μικαί	
Θεσσαλίας	1030
Σ.Π.Α.Π.	620
Ἠλεκτρ. Σιδ.	610

Οἰκοδομικαί	
Ἡρακλῆς	725
Τιτὰν	3050
Ξυλείας	154
Τέκτων	150
Ἔρθα	500
Ἄτλας	62
Ἔργον	262
Κέκρωψ	242
Κύκλωψ	134
Ἐργοληπτική	100
Ὄλυμπος	180
ΑΚΤΕ	52
Πρώτη Οἰκοδ.	250
Καψαμπέλη	129
Ἑλλούλ	45
Ὑφαντουργ.	
Πειρ. Ἐπιχ.	178
Ἐριουργίας	276
Βερμίου	515
Ἔρια	120
Ἑλλην. Ταπητ.	85
Χρυσαλλὶς	113
Βάμβαξ	100
Ὑφαντουργ.	40
Ἀθηναΐς	195
Ἐμπειρίκος	130
Ναθαναὴλ	450
Φανελλοποιΐας	80

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 875 καὶ 875.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 697—699 καὶ 698.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων. — Διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν 428.50 καὶ 429 (κλείσιμον).

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7000—7045, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 260, Κάδμος 132, Φὶξ 510, Φῶς 80, Ἱπποδρόμου 415, Πουλόπουλος 194.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Χάρτ - Βίντερ Νο 1 Δολλ. 5,40 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Ἐγχώριος δρχ. 4 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Βουλγαρίας δρχ. 4.10 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμος (πωλ.)

Κριθὴ Ρουμανίας δρχ. 4.40 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.)

Κριθὴ Συρίας δρχ. 4.30 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη (πωλ.)

Φασόλια Βουλγαρίας ΛΣΤ. 18-10-0 κατὰ τόν. τσὶφ ἕτοιμα (πωλ.)

Καφὲς Ὀρνστάϊν Νο 9 Σελ. 52)6 κατ' ἀγγλικ στατ. τσὶφ φόρτ. ἀμ. (πωλ.)

Ζάχαρις Τσεχοσλοβακίας ΛΣΤ. 10-10-0 κατὰ τόν. τσὶφ ἑτοίμη (πωλ.)

Ὄρυζα Αἰγύπτου Γκλασσὲ ΛΣΤ. 14-5-0 κατὰ τόν. τσὶφ ἑτοίμη (πωλ.)